

РАЗНА ДЪЛА

ГЕВТЕ ПОПОВИЃА

СВЕЗКА ПЕРВА.

ОСМАНИДА

Р196р II 825/1.3

Рисер II 825/1.3

РАЗНА ДѢЛА

ІЕВТЕ ПОПОВИЋА:

СВЕЗКА ПРВА.

Verschiedene Werke Euphym. Popovits.

У Б У Д И М У .

Словима Краљ. Университи: Пештапског.

1 8 2 7.

S. Muharrem
№ 110

Ἔσι δὲ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον
ἔσλον μὴ χαμαι σιγαῖ καλύψει.

Πενδ. Νεμε.

Таква е рѣч код люди, совершenu кра-
сопу не под землю ꙗупенѣм сакрипи.

Пицдара Немѣя.

Man. Gr. 614933

О С М А Н И Д А .

Ж .

О

Budae die 6. Septem. 1826.

Imprimatur.

G. Petrovičs.

Libr. Censor.

ПРЕДГОВОР.

Любки Чипашелю! Ево и друго дѣло далмашинско на бѣли свѣш излази, кое є преко двѣста година у рукопису шавнило. Именом Осмаида, бесѣдно пѣсмошворѣ, (рoesia epica) у Далмаціи врло познано и свуда много хвалѣно. Више од године дана да є у мое руке дошло, преко Почтенородна Господара Хриспофора Цвѣшовиѣа великокупца Трїеспанскога ясна спомоѣника књижевни люди. Из разни при-

причина код мене се досад задржава, уз пркос наглом свакоме шруду моме. — Османида зове се од Османа Цара Турскога кои є у 1444. лѣ. крвави рат повео са Владиславом кралѣм Полячким. Иван Гундулиѣ Власшелин и савѣтник вольног пада мѣста Дубровника у 1621 лѣ. списао є Османиду. Природним говором, красним рѣчма и дивним пѣсмошворѣм склопио є Гундулиѣ Османиду тако, да ѣе најяснїя кнѣига у Србском кнѣжевству остати, гди ѣе се велика важност и неизцрпима подза свагда виѣати. Са Османидом нас ѣе разни народи више познавати; а

НЮ

ню Ће попомци наши каш-
нѢ добро знати цѢниши, и
ГундулиѢа име вѢчно Ће у
слави одаши по успи књи-
жевни люди.

ДвѢ пѢсме несмоприви
люди нешшедно пусшили су
да пропадну; после нашао
се нѢки пѢсмотворац кои е
не са малим успѢхом без-
мершнога ГундулиѢа любко
спигао, и губишак среѢно
надокнадю. Из мои руку и-
де Османида на видило па-
кова, каква е у природи сво-
юй и била. ИзясненѢ тежи
рѢчи, изваѢено из дубро-
вачки словаря додао сам я на
дну сваке странице да чи-
тапель лакше разуме нео-
цѢниму Османиду. Чашай

є любки Чипапелю! са оном
 сласпи, с' коїом є славни Гун-
 дулић писао! Награди ми-
 ли шруд нѣгов дивлѣнѣм
 сладким чувспвуюћи о спва-
 ри шой, као што є сам чув-
 спвовао! Тим ѣе се слава
 нѣгова дизапи, и по разни
 мѣспи и народи разносиши.

У Трієсту 30. Юлія 1826. лѣта.

издапель

I. II.

О С М А Н
СПЃВАН ИВАНОМ ГУНДУЛИЋЕМ
ВЛАСТЕЛИНОМ ДУБРОВАЧКИМ

1624. године.

ПЃванЃ парво.

1. **А**хѣ! чим си се захвалила
Ташпа 1) людска охоласпи, 2)
Све што више спереш крила
Све ћеш пака ниже паспи.
2. Вѣковише и без свархе 3)
Ни е под сунцем крѣпке спвари ѣ
А у вишиѣ гора вархе 4)
Найпріе огниѣни преск 5) удари.
3. Без помоћи вишиѣ с' неби 6)
Свѣтна е спавносп 7) свѣм бѣгућа;
Саширу се сама у себи
Силна Царспва и могућа.
-

1) суешно, eitel, vano. 2) олосп Stolz, superbia. 3) свр'шеспак, 4) вр'. 5) пресак. 6) небо. 7) поспоянспво.

4. Коло од среће у околи
 Варшећи се неприспае,
 Тко би гори, шай е доли,
 А шко доли, гори успае.
5. Сад варх саблѣ круна виси,
 Сад под сабљом круна пада;
 Сад на царшво роб се узвиси,
 А шко Цар би роб е сада.
6. Кроз несреће срећа износи;
 Из карви 1) се круна царпе; 2)
 А они кѣх 3) се бое мнози,
 Спрах од мнозѣх они шарпе. 4)
7. Од издайства и од засѣда 5)
 Ограћена е глава у Цара
 И у час се згода угледа
 О ке не би памешара 6)
8. О Дѣвице чисте и благе
 Ке варх горе славне и свеше
 Сладком власпи пѣсне драге,
 Свѣм пѣваоцем 7) наричете!
9. Наречише сада мени
 Како испочном цару младу
 Смарш 8) Вишези несмилѣни,
 Да ће у свом Цариграду.
10. Знам да би се од прѣ кшѣло
 Нег я пѣвам да кажеше,

1) крв. 2) добіе 3) кои 4) шрпши. Поп-
 5) засада *hinterlist insidia*. 6) човек паме.
 шан. 7) певач. 8) смрш.

- Ко се роди срећно и мило
Цару Ахмашу парво 1) дѣше.
11. А по смарши оца свога
С' ке 2) помоћи с' ке засѣде
Варх престола Опманскога
Муспафа му Дундо 3) сѣде.
12. Ко ли се опеш царско мѣсто
Муспафи опе, шер у слави
На присполѣ оно испо
Сулпан Осман Цар се спави.
13. И он млаћахан 4) како пака
Желян спарѣх 5) славу спеши
Подиге се на Поляка
С' многом силом сѣ маломѣ чести.
14. Али да шѣм пѣсни ове
Сасма дуге не исходе
Смарши објаве ви нѣгове
Худе узроке шужне згоде.
15. Владиславе полячкога
Славна Краля славни сину,
Чим шва 6) пуни слава многа
Свега свѣпа величину.
16. На спѣваня ова обраши
Величанство ведра чела
У кѣх ти ишпем приказаша
Недобитна твоя дѣла.

1) прво. 2) због кое 3) сшриц. 4) млад.
5) од спари. 6) швоа.

17. Кралѣвићу племениши
 Юр 1) у смарши Цара Османа
 Свемогућом швом 2) добиши
 Замнѣла 3) е свака сирана.
18. Тѣм све шрублѣ да свѣшъ слиша
 Славу швою свак час већу,
 Ти свећ дѣлуй дѣла виша
 А я прешаши пѣваше не ћу.
19. Јдна у сердцу успомена
 Цару Осману бѣше оснала,
 Да му е войска неброена
 Од полячке руке пала.
20. Цѣћа 4) часа дѣше охоло 5)
 Печали се гризе и мори
 Мислѣћ да свѣши вас 6) около
 Тућом хвалом нѣга кори.
21. И да земљом свим великом
 Од шога се дигла слава
 Гласѣћ Царским добишником
 Кралѣвића Владислава.
22. Или пушик копном 7) яше,
 Ил поморац море броди,
 Владислав се кликоваше 8)
 Славан царской принезгоди.
23. Госбе часшећ дружба мила
 И паспири сшада пасе

1) баш. 2) швојом. 3) чуе се поевуда.
 4) због шша. 5) оно гордо. stolz. 6) сав.
 7) земля. 8) веселишисе.

- Спершеля царскѣх сила
 Попѣваху у све гласе.
24. Юр на крилѣх од вѣшара
 Глас по свему свѣшу парши 1)
 Ко Кралѣвић силна цара
 Копя сломи, саблѣ скарши 2)
25. У ведрини над облацим
 С' испока му до запада
 Сунце уписа злашним зрацим
 Име коим слава влада.
26. Казућ да он при Несперу 3)
 Испочнога разби змая
 Лешећ за њим у пошеру
 Живи оро од Дуная. 4)
27. Кличе 5) я ши ах никако
 Кралѣвићу не завидим;
 Суѣенѣ е било шако
 Добитника да ше видим.
28. Ни ме манѣ срећа мучи,
 Тебе добра мене худа,
 Ер кому се што одлучи
 Вѣк 6) не убѣгне шога суда.
29. Ну 7) све муке сарца мога
 И муке су и жалоспи
 С' непослуха 8) вишежкога
 И с' бойничке невѣрноспи

1) пршиши. 2) скршиши, сломиши. 3) Рѣ.
 ка. 4) Рѣка. 5) говориши. 6) во вѣки,
 никад 7) но. 8) због непослушаня

30. Ах неумарли вишезови
Гласовиши Турци спари
С' кѣм добише вас свѣш ови
Мои Дѣди ваши цари.
31. Гдѣ начини ваши бойни
И дѣла су славна она,
У кѣх изглед есп доспойни
Вишежкіех од закона.
32. Ви у пруду дни водећи
Снажна сарца сміоне 1) образе
Казахопе 2) подносећи
Лѣшна сунца зимне мразе.
33. У погубах 3) крѣпци узроком
Од послуха вѣре чисте
Тѣком 4) поля горе скоком
Рѣке пловом приходисте.
34. Мислећ да е сваке слѣди 5)
Тарпећ болѣ паче 6) умреши
Нег Цареве заповѣди
С' непослуха приступиши.
35. Све пожуде, 7) све похлепе 8)
Виѣаху се наше миле
Яхаш бойне конѣ лѣпе
И из лука 9) прашиш спрѣле.

1) смѣли, fűhn, protegero. 2) казаше. 3) погуба.
4) шрк Lauf, corso. 5) слѣденѣ. 6) веќе anzi.
7) желя. 8) curiosita. 9) дисе спрела запинѣ, Wogen arco.

36. Паче сваки у одлуци 1)
 За раскошѣ свое обра
 Саблю о пасу, копѣ у руци
 Лук о плѣћех коня добра.
37. Били вам су брашна у пушу
 Без разлуке 2) свака сипа
 А спуденца биспра у скушу
 Пића угодна племениша.
38. Коню и вами спрехе 3) обѣне
 Спраху 4) ноћнѣх сред покоя
 Кућарице оплешене
 Од храсвѣих шапцѣх хвоя, 5)
39. И войводе и вишеза
 И на полю и сред мора
 И постеля и шарпеца
 Бѣше кожа звѣри од гора.
40. Паче у сѣвер посред зиме
 Ёздећ мразно Подунавѣ
 Спераше нѣма мног крап свиме
 Сиѣг постелю спѣнѣ 6) узглавѣ, 7)
41. Одећа вас реси 8) лака
 Свиша 9) сама и припроспа,
 А за оклопѣ у юнака
 Сарце и парси бѣху доспа.

1) намѣра. 2) разлічје. 3) спрех. 4) спража.
 5) од распови шанки прупова. 6) ве-
 лико каменѣ. 7) яшук. *Polster quantiale*.
 8) киши, 9) свила:

42. Гарѣахоше 1) ви сва блага
И сва племспва разми оно
Шпо добіе сабля и снага
Воююћи све сміоно.
43. Суѣахоше да неволѣ
Найвеће су снап' без раши
И да е умрѣш веле 2) болѣ
Нег испрашно 3) дни шраяши.
44. Веляхоше да кудѣлѣ
Жене преду дома у шмини, 4)
А юнаци непріашелѣ
Да зашичу на равнини.
45. Држахоше за часш свою,
А найвећу дику и славу
За вашега Цара у бою
Изгубиши русу главу,
46. Вапяхоше, 5) смарши прека!
Неспавлямо памеш на ше,
Да се Царство простре а нека
Животи се наши скраше.
47. Ах блажена и чеспина
Ко ли доба ваша с' цѣним
Ласно добиш круну од свѣща
Би с' випезим шац 6) храбреним.
48. Јох! а сад е све инако,
И войводе и воиници;

(1) грдише. 2) много 3) просећи. 4) шами.
5) викаше. 6) шако.

- Све е опишло наопако;
 НевѢрни су сви колици.
49. На бой иде свак под силу
 Грѣ га лѢшо зима му уди,
 А облаче злапо и свилу
 Людска обличя, женске Ѣуди.
50. Тер под злапом дочим 1) сяю
 У направах без процѢне
 НепрѣяшелѢ позивяю
 Не на бое нег на плѢне.
51. Ходѣћ землю, бродѣћ воду
 Да у власпи плод усхране
 С' пред едеке у поводу
 Напарѣене сад Сейсане.
52. Свилени су нѣих 2) шапори,
 Споли злапни на кѢх сѢде
 Риба у мору, пшпица у гори,
 Еспойске 3) их слѢдом слѢде.
53. На шарпезах варху сага 4)
 Кад обилне госбе чине
 Пѣю докле свѢспи и снага
 Од вина им свѢм погине.
54. Пернице 5) им раскошне су,
 Гди у блудѢх сву ноћ шону
 У мирису и уресу 6)
 Проћ парави и закону.

1) докле. 2) нѣини 3) ела. 4) tarréto. 5) перине. 6) накиѣнѢ, украшенѢ.

55. Од момака и од дворана
Свак е ограђен у околo;
Јаше у злапу коња врана,
Главу диже гледа охолo.
56. Тер 1) се гизда, шер се дичи
Ташпом славом од юнака
Вас у виђеню и у рѣчи
А у спвору нишпа пака.
57. Ах колик' краш пун немира,
Видѣх едног од каршћана
Гдѣ их на яша гони и шѣра
Како овце са сви спрана.
58. Викнух, скочих сам на коња
Бойнѣх уедно и войвода
При срамошом без закона
Не пазећ' се од незгода.
59. Паче не оспах за не освешип
Те прекоре сасма грубе
Враћаш едне, друзѣм прешип,
Не марећи а погубе.
60. Ах злочеспи и незнани!
Од шпа све се, рѣх 2) препали?
Еда и ви к'о каршћани
По две руке ни све имали?
61. Еда и ви ни све люди?
Еда и у вас сарце ни е?
Што вас спраши што вас шруди?
Турско спаро смѣншво гди е?

1) Те, па. 2) реко.

62. Болѣ вам е смарш спигнуши
И у бою с' копѣм пасши
Негли шако погинуши
Без замѣне 1) и без часши. 2)
63. Ну заман 3) се снага измучи,
Език вика, рука удара;
Ер од овѣх страх се спучи?
С' непослуха Яничара.
64. Спахоляни ки сред раши
Арвахусе још смјони
К'о ови почеше успупаши
Узмакоше пресно 4) и они,
65. Ово узрочи 5) ме 6) бойнике
Лежки 7) мачи да посѣку
И од карви друге рѣке
Край Несшера да попеку.
66. Паче да шай рѣка свуди
Напуни се и заязи
Телесима маршвѣх люди
Кѣх Полячка власш порази.
67. Али хоћу у напрѣда
Да ма рука свѣшом варши,
И она сама заповѣда
Варх живоша и варх смарши.
68. Чим ми Цари, шшеше сваке!
И нашег смо узрок вая, 8)

1) глас, слава. 2) чест 3) одма. 4) брзе
5) приузрокуе. 6) мое. 7) полячки, 8) бо-
лѣ, жалостъ несрећа.

- Ки часпимо не юнаке,
Нег Хошиме 1) од Сарая.
69. И хоћено, шко од пріе
Служећ блудно, дни проводи,
С' неприяшелѣи да бой біе
И да влада и господи.
70. Ми за узможиш веће 2) злапа
Не гледамо ни една ина 3)
Тер юначка шпо би плапа
Сад е шурска шарговина.
71. Али шарг се царски пира 4)
И од шарговац намѣспника,
Згоне у войску скуп паспира,
А плаћа е од войника.
72. С' шѣм паспири иза спада
Под войводам овацима 5)
Како хоћеш да се и када
удриш смію с' юнацима.
73. Не, не испочни войни пуци 6)
Зачео сам дѣла већа
А у овой саблѣи у руци
Свѣша е удес 7) ваша срећа.
74. Цар Лесандро премогући
У времена спарѣх лѣша
Млад ко и я воююћи
Доби царспво свега свѣша.

1) яран, *Veruschläfer*, concubino 2) више 3) дру-
гог. 4) квари. 5) оваким. 6) пук, на-
род. 7) судбина *Schicksal*. destino.

75. А Сулиман Цар храбрени,
 Прадѣд славни мога дѣда
 Саблю о пасу 1) варсник 2) мени
 И войскама заповѣда.
76. Два Цара ова још одавна
 За изглед спавих желям моим,
 Ньих ѣу слѣдиш дѣла слава
 Докли вас шай свѣш освоим.
77. Храбрене су ове справе,
 Я знам што ѣу и што е преби
 Приспа и пуц желѣ од славе,
 Спвари узмноже заче у себи.
78. Царска блага неброена
 У испок однеш' мисо обраћа,
 И писма у кѣх шпѣ 3) се имена
 Од свѣх вишез кѣх он плаћа.
79. А шой да шуй не пазеѣи
 Сипаш пинез 4) од свуѣере, 5)
 Ки узмноже скуп найвеѣи
 Од юнака изабере.
80. К' яничаром шер завише
 Веле 6) веѣи брой изнова
 По избору још испише
 Од испочнѣх Вишезова.
81. А и чеше Спаколяна
 Два краш веѣе с' шѣм учини

1) поясу. 2) врсник, вршняк. 3) чишасе.
 4) новци. 5) свуда. 6) много.

- С' нова скупа изабрана
 С' ким их здружи и с' едни
82. Нека с' уздом шом укроше
 И послужни у напрѣда
 Не шшедећи свое живоше,
 Себе, гдѣ Цар заповѣда,
83. Још одлучи у свой вољи
 Под заклешву паче рече
 Тко се укаже юнак больи
 Да час прид њим висав 1) спече.
84. На владани Царска своя
 Оће само да се узвисе,
 Ки добію час 2) сред боя
 С' непріятельим арвући се.
85. Тер не пинез, блуд и жене,
 Негли само крѣпост гола,
 Од милости и од њѣне
 У Царскога буде спола.
86. Благодарством овациме 3)
 Свемогућ се изиш 4) нада
 И у крашко прострѣш' време
 С' испока се до запада.
87. Ову одлуку спановишу
 Под заклешву и под вѣру
 Найпре чини он очишу
 Глави од Паша Дилаверу.

1) спепен. сан. Rang, rango. 2) чест.

3) оваким. 4) изићи.

88. С' десет писућ ки бояра
 У испочной скупѣ спрани;
 Ланску есен млада Цара
 Од Полячке силе обрани.
89. Тим Цар пашу великога
 Хузаина смакну онада;
 А узвиси славно онога,
 Да у све 1) мѣсто Царством влада.
90. Ну што нѣму не зашая
 Юшп и одчи свом обяви
 И Хадуми од Сарая
 Бѣлѣх Вила Царской глави.
91. Пак свакому да се мучи
 Мисо овога договора
 За кориспан свѣш 2) одлучи
 Боголюбством скрећу с' двора.
92. Запо гласе просу опепа
 И свакому чини знаши
 Да гроб Свепца Махумепца
 На Меку ће поћ' кланяши.
93. А ополе пуш Краина
 Поморскіех сварнуш рече
 Сидонскога Емирѣна
 С' одмешницим да посѣче.

Сварха парвог пѣваня.

1) свое. 2) совѣш Rath consiglio.

ПѢванѢ друго.

1. О младости пашпа и плаха 1)
Коя сарнеш 2) с' неразбора
Без боязни и без спраха
Гди погуба шва 3) се опвора.
2. Смїона си и слободна
Зашпо неймаш мисли у себи;
Трудна дѣла шѣм су угодна,
А найпежа лака шеби.
3. У поносной шой похлѣпи!
СинѢ море младца ушопи,
Кому восак перѢ облѣпи,
А сунчани зрак расшопи. *
4. Тебе узасе и он има,
Ки сред вода у огню стори
ГдѢ се с' колим сунчанима
Сашариса и обори. * *
5. Цар Лесандро с' шобом ходе
Сипш еднога свѣша славе,
Плака да се не находе
Нови свѣши и даржаве.
6. С' шебе Опманско плахо Дѣше
Сада сарне са свом власпи,

1) напрасна, *schleunig repente*. 2) срнути, *stürmen*, *correr con furia*. 3) швоа.

- Не разбираућ од прѣ шпеше
У кое пак би мого упаспи.
7. Ах у испок Царе Османе!
Млађахан се још не пуши,
Докле вѣрне и уздане
Тве 1) свѣшнике 2) будеш чуши.
8. Мудро су они размислили
Шпо још младос теби не да,
У све волѣ самой сили,
Ка 3) надалек' не погледа.
9. Паршеће су шве одлуке,
Привиђенспва ер неймаю,
Преднѣ згоде за науке,
Лѣша бо 4) ши још не даю.
10. Твом зеленом према лѣћу 5)
Зрѣлѣх дана Есен доће,
Пре времена не мой у цвѣћу
Слави швојой шруниш' воће.
11. Придобиваш' непріяселѣ
И подлагаш' неподложне;
Племенише шо су желѣ
Мисли храбрене и узмножне.
12. Ну од погубе не чуваши
Ни швардиш се од засѣда
Смјона ће се плахос 6) заши
Без разбора и без реда.

1) швое. 2) совѣшник. 3) коя. 4) ер. 5) лѣшо.
6) брзина.

13. Тако густы гай сред гора
 Лѣп се и зелен двор самѣри,
 А у шамни скуп зашвора
 Люше змїе варне 1) звѣри.
14. Тим Дилавер покле сачу
 Пресне одлуке млада Цара
 Свак' час мисао ѣуши ячу
 И погубе нове спвара.
15. Свеѣ 2) находи у памепи,
 Веѣе сумнѣ, варле спрахе
 Да не може шѣм не рѣши 3)
 Царске справе сасма плахе.
16. Запо прїе нег се крене
 Млад цар изван Цариграда;
 Подиже се да спомене
 Шо га спраши и припада.
17. И учишелѣм и спражником
 Женскѣм Цару харло 4) ишїое
 Знаюѣ под клешвом да великом
 Цар се и нѣму одкрїое.
18. Паша сваки главу склонїо,
 Спред на парси 5) руку спави
 Скуп на успа Царски донїо
 И понижен свѣм се обяви.
19. У сред мѣспа исписана
 Злашиѣм словом више модра

1) свирѣпе, grauſame, crudeli. 2) свагда.
 3) реѣи. 4) брзо. 5) прси.

- Присполя су Царска избрана
У прилици злапна одра 1)
20. Варху сага шканѣм злапом
Узглавница спои царвена
Злапном жицом и богапом
Сва направом извезена.
21. У зеленой шой хальини
Злапо и бисер ку накиши
С' повишѣма прѣд колени 2)
Сѣди Осман Цар чеспиши.
22. Вео 3) на русой глави около
Снѣжан свип му е у шпо дѣла;
А у камену драгу охоло
Сунце сїя му варху чела.
23. Варх камена свѣм богапа
Сива перя шрепиши киша
Танком жицом чиспа злапа
У драг начин лѣпо свипа.
24. Млаѣахан се Цар поноси
Из под шога лѣп над свима;
Чарне очи злапне коси 4)
А румено лице има.
25. Махну 5) руком и упуши
Намѣшпо се свѣпник сваки
Одкле за одкриши све шпо ѣуши
Поче Везир говор шаки:

1) посшеля 2) колена. 3) чалма од саде
плапна turbante della sottilissima tela.
4) косе. 5) мануши.

26. Савише е, он покличе,
Гдѣ Цар слави заповѣда,
Да се едан роб ушиче
Улагати своих бесѣда.
27. Ну част она, на кою ме
Милост Царска узвисила,
Удахнѣва 1) смѣнѣ 2) уме,
А за славу Царскѣх дѣла.
28. Випежки уче непослуси
С' ке полячка добиш следи 3)
Да шко едном зло окуси,
Други пуш га шя 4) привиди.
29. Куд кусаю 5) ме бесѣде?
Ако Царшво швое проси
Едно сунце варх нас греде 6)
Свѣш едного Цара носи.
30. Муспафа ши Дундо живе,
И ш' нѣм многи у желѣню
С' нове швое супрошѣве
Да опеш на ша с' шога успеню.
31. И браћа ши живу мшино,
Али маши Муспафина
Жена охола не мисли ино
Нег' узвисиш' себе и сина.

1) улива 2) смѣлост *Kühnheit* *protervita*.
3) слѣдиши. 4) одавно, далеко. 5) муца-
ши. 6) иде.

32. И да їой се по кад збуде,
 Вишня уклони коб 1) десница!
 Не би ошла шворбе 2) худе
 За ушвардиш' се варх Царица.
33. Браћу би ши без милоспи
 Подавила и поклала
 Нека у шмине из свѣшлоспи
 И други пуш не би упала.
34. Веле она зна и сміе
 Веле се од нѣ приповѣда
 Шапан Шямор 3) вас уміе
 Виловишѣх од бесѣда.
35. Она сама у сред шмина
 У найглушѣ доба ноћи
 Кад засѣде ке сапина
 Зовућ' Пако к' свой помоћи.
36. С' лѣвом ногом спане, изупом,
 Распасаной у хальини,
 Проспе косе, чарнѣм прупом
 Око себе круг учини.
37. Пак наказни 4) и све сарде 5)
 По имену заши кликне,
 И спрашиве клешве и шварде
 Непослушнѣм духом викне.

1) предсказаніе, Vorbedeutung, augurio. 2) дѣла. 3) мрмляюће врачарство, баянѣ. 4) чудовишне, спрашило Г. Магарашевић пише, Ungeheuer, mostro. 5) све срдне.

38. Глас е да она од дѣшинѣ
 Млѣчне пуши помаси 1) куха,
 И на овну преко сиѣ
 Ноѣи лѣши врагодуха.
39. На ком яше све без спраха
 К' планинскому вилозмаю
 Гдѣ вѣшпице по дно ораха
 На госбе се спрашне спаю.
40. Рѣч е да прѣ чараюѣи
 Глад ти у войску посла из Пакла,
 Ки те веѣе нег' могуѣи
 Мач Полячки вирѣѣ закла.
41. Виленика родилеля,
 Вѣшпицу ѣой мапер гласе,
 На границах од Херделя
 Угроврашѣх родила се,
42. Од нѣих на зао пуш се спави
 И на дѣла спрасна и клепа
 Да бѣо Мѣсец окарвави
 Жарком сунцу свѣшлоси смеша,
43. Царни 2) ведрину од Небеса,
 Сишне звѣзде згар пришеже,
 Море смуѣа, землю спреса;
 Повѣшарце 3) вихрим жеже.
44. Зграде ори, 4) нѣиве хара
 Трѣском, градом, злом годином,

1) мазанѣ 2) црниши. 3) воздух, Luft, aria.

4) пустошиши, обараши, газити.

Приобража се и пришвара
Пшицом, звѣрим, дубом, спѣном.

45. Одмешна е кауркиня,
А у вѣри шой се заче,
Невѣрна е сад' Туркиня
Сви закони се од нѣ плаче. 1)
46. Нейма од душе све познаня,
Ни другога Бога слуша,
Ньой су у ньой сва узданя:
Она ньой е Бог и душа.
47. Люби сина у колико
По ньим се узда свѣш владаши.
И за шо спеш' ни едно прѣко
Дѣло изваршиш вѣк не краши.
48. Од царскога испом стола
Одкле паде да узрасши,
Не гледа она шацѣ 2) охола
Злапа, снаге, вѣре, часши.
49. Ни е лѣпа ну хипросши
Зна с' коіом се вид заслѣпи,
У раскошях у милосши
Облѣпи се докле олѣпи.
50. Угровлашки Воевода
Судеѣ лѣпосш по погледу
У поклон е Цару пода
Махумешу півому дѣду.

1) газашн. 2) шако.

51. Све се ово од нѢ каже :
 Све овако ел' ни ели ?
 Я мним много да се лаже ,
 Ну се испина веле вели. 1)
52. ТѢм пошребне я при сввари
 Тве 2) свѣшум царство сада
 Ако у испок поћи мари
 Из старога Цариграда ;
53. Да другога Цара парво
 Овди жива не осшави ;
 Ер се у сухо ласно дарво
 Огань прими и появи.
54. Пак да машер и Дауша
 Мусшафина зена умориш ,
 И све шпо ши прѣча пуша
 Да распребшиш и обориш.
55. А за браћу најпосліе ,
 Међу МудрѢм рѣч е шака :
 Да велика рѣка нїе ,
 Ка се у веле дѣли шрака. 3)
56. Везир Цара ки е најближе
 Веће усша сва зашвори ,
 Учишель се ходча диже
 И овако проговори :
57. Роб ки вѣрно досле 4) учи ,
 Да се у знаю Царство узмножи ,

1) много се говори 2) швое 3) крак , *Arm des
 Susez gano di fiume.* 4) досада.

- Да се узмнажа сада одлучи
 С царском славом закон божи.
58. Проз ма уста чуй свѣш 1) спавни,
 Кѣ ме Небо рѣш надеше,
 Я редовник, Ти цар славни
 А Бог вишњи свѣх е више.
59. Не мой славни Царе од Цара
 У погуби швое главе
 Да Опшманска кућа спара
 Трепши и ш' њом све нѣ славе.
60. Тер ѿой с' прѣком пак незгодом
 Зѣине у себи шшо е реси
 Гди чеснишѣм ти породом
 Ушвардѿо шпола нѣси.
61. Проспи, проспи, Господине!
 Ако будем рѣш' одвѣше,
 Запаяши нема истине
 Тко у свѣшу издаш' неше.
62. Нек' истина мѣсно има,
 А ма глава шай час пади, 2)
 Под ногами ево швима
 Роба спарца Царе млади.
63. Хвалим Царшва швог' одлуке
 И Везирове усномене
 Ну ако добре кад' науке
 Чуо си од швог' слуге мене.

1) совѣш, 2) нек падне.

64. Види ми се споменуши
 Да шве Царство люби 1) праву
 Узме прие нег се упуши
 Боя испочна слѣдиш' справу.
65. Не робиню непознану
 Од колѣна попишпена 2)
 Нег' Госпођу изабрану,
 Свѣпле карви славна имена.
66. Зашто, ако ше сам на лицу
 Урес лѣпи не примага,
 Тер робиню за Царицу
 Од незнана узмеш прага.
67. У кой ће се нађи муци,
 Споменући згону худу.
 Твои синови, швои унуци
 И наком 3) нѣх кои буду.
68. Ах размисли са мном сада
 Што ће рѣши од нѣх сваки
 Пун немира, смеће 4) и яда,
 Даш' ће шужбам' говор шаки.
69. Ман се броим од славнога
 Опманскога од колѣна
 Ако е жена опца мога
 Паспирица заплѣнѣна.
70. Дѣди ми су сви опчини
 Цари испочни привисоци

1) любди, жену. 2) проста рода. 3) после.
 4) смешня, буна.

- Смѣрни проспаци у планини
Машере су мои оци.
71. Дѣда опчинѣх бойна рука
Град под саблю влада ови;
Дѣд машерин сваки хука 1)
С' шежкѣм ралом за волови.
72. Дѣд Цар сваки згради и заспа
Двор ки сада сунцем сива,
Дѣд горанин сплеше од храспа
Кућарицу гдѣ прибива.
73. Двори ли су хишни злата
Едиѣм племићи усред града;
Друзѣм град е био пояша 2)
А дворани дробна спада.
74. Они испочни змаи огнѣни
Прикрилише свѣш у слави;
Сваки гусар 3) овѣх плѣни,
И на враш им узу спави.
75. Ах двѣ варсте прошивнје
И разлике, 4) по ли у себи;
Тко сад видѣ, шко ли пріе
Видѣ здружиш вѣк под неби.
76. Комар 5) с' Орлом а мрав с' Лавом
Вѣк порода не изведе;
А овчарица свѣша главом
Хоћ' да раѣаш' царе греде 6).

1) укаши уруке. 2) колеба. 3) разбойник.
4) различне. 5) комарац. 6) иде.

77. Цесар Нѣмски, краль Франачки
 Шпанска круна лѣк чемерни,
 И бришански мач юначки
 И Казалбаш полувѣрни.
78. Кнез московски с' прекопскѣме-
 Харачаром, 1) и Господа
 Сва од свѣта ишту племе,
 Супроћ себи цѣћ 2) порода.
79. А ти сам ки на сем свѣши
 Краль си од Краля, Цар од Цара,
 За достојан плод видѣши
 Кѣер ћеш узеш шамна овчара.
80. Ах нѣе чудо да најячи
 Траг Опмански свећ излази,
 Карв дивяча уздивячи,
 Племсхва у женах шко не пази.
81. Да сред сарца не цѣћ шога
 Ти би чуо желѣ од боя,
 Да од колѣна кралѣвскога
 Нѣе Кадуна Майка швоя.
82. Од русіех Цара исходи,
 Михальскога кѣи е Бана;
 Свѣшлѣм очим бѣо дан води,
 Лѣпоша е нѣ сунчана.
83. Тапарин е опцу опе,
 И швом Ћаћу 3) Цару Ахмашу

1) кои купи данак. 2) због, су. 3) Опцу.

- За замѣрност 1) од лѣпоше
 Сву у суху посла злашу
84. Гарчкѣх Цара и Деспоша
 Рускѣх кѣри господичне
 Райска бѣше нѣих лѣпоша
 Бѣху Цару любви сличне.
85. Твои дѣди нога циѣна 2)
 Унуци су били Цара
 Славна Ивана Палкошиѣна,
 Бурѣа Деспоша и Лазара.
86. Паче змай се овѣм пушом
 У орлово гнѣздо умѣсти,
 И прид бойном сабљом люшом
 Паршен Пирни 3) чу се улѣсши.
87. Защо милости шва 4) чеспиша
 Не робинѣ нег' Госное
 Од колѣна племениша
 За любовьце ишши швое.
88. Узми двѣ, шри, и чешири,
 Райске слике свака буди,
 Из свѣх спранах изабери
 Лѣпос ку ши сарце жуди. 5)
89. С' избраном ѣеш любви ошиши
 Ти покоиш бойне шруде,
 А свекра ѣеш осшавиши.
 Да ши овде Царшво блюде. 6)

1) поглед. 2) крозпо. 3) женишбени, у-
 дадбени. 4) швоя. 5) жели, уди. 6) чува.

90. Ти ћеш стѣцаш пород нови,
 Нова мѣста, нове сриће;
 А он чуваш' град ће ови,
 И од браће ти стража би'ће:
91. Не мой сумниш да он пада
 Кад се види у висини.
 Сред Спарога Цариграда
 Одмешник се шеби учини.
92. Тко Опмановић нїе од спарих,
 Саблю опманску нема у руци;
 А он ће имаш дѣо у Царих
 Кои му ће биш' унуци.
93. Тве ћеш царство подпрѣш' тако,
 И без мисли пушоваши,
 И ушварѣн крѣпко и яко
 Найчесшиши Цар се зваши.
94. Ходча досиѣ али смїоно;
 Слѣди за њим Хадум чарни:
 Славни Царе шац 1) едино,
 Вас праг губиш швой не сарни. 2)
95. Царицу узми, разлог проси,
 Да од нѣ спечеш пород мїо;
 Ну не ходи прѣ него си
 Синови се пошпапїо. 3)
96. Роб е ово доспа одкриши!
 Дульиш рѣчи прѣбе нїе
 Прид онїем ки на свиши
 Веле може, много умїе.

1) тако. 2) нагли, с'рѣи. 3) подупрсо.

97. Зато , ако е ваша желя
 У испок с' войском пушоваши ,
 Од Поляка непріяшеля
 Ушвардиш' се пре не краши.
98. Двѣма саблям на двѣ спране
 Мучно влада една рука ;
 А свое пусшиш без обране ,
 За инѣх хишаш , 4) зла е одлука.
99. Найпрѣ мудар , начин гледа ,
 Да уздаржи што е нѣгово ;
 Просшире се пак напреда
 И прихишаш' ишише ново.
100. Царству швому цѣћа пога
 Споменуш' се мени види ,
 С' круном Краля Полячкога
 Спарва искаш' да Мир слиди.
101. И позно си и видіо
 Сред карвава люта боя
 Гдѣ сам главом швом си біо
 Кол е шежка сила швоя.
102. Хуђе и горе не ишши чуши .
 Вишнѣд ! уклони шу неволю .
 Ако у испок ши се упуши
 А он ошпане сам на полю ;
103. Кое спране , ки ли пуци
 Опрѣ ћесе Кралѣвићу ,
 Ако добиш носи у руци
 А на ведру челу срићу .

1) вашати.

104. Тко войводи и вшпезу
 Кошковићу да одоли?
 Радовилском ко ли кнезу?
 Бойном славом ки се охоли.
105. Кои мири 1) да не паду?
 Бан Хоркуски ке насшупи.
 Ку ли шварђу и ограду?
 Да Самовски не разлупи.
106. Ал' обраниш' шве 2) даржаве,
 Ка ће оружја, ке деснице?
 Од храбрене Крунославе
 Коревскога вѣренице. 3)
107. На коню се мно' краш 4) она
 Тишпе Польскѣх из шабора
 И слободна и сміона
 До прѣ до испѣх швоѣх шапора.
108. Гдѣ у слици огня жива
 Ресећи 5) е шежко оклопѣ
 Силно Царшво шве позива
 И на саблю и на копѣ.
109. Проспи Цару ако зачу
 Сміоно хвалиш' швое злошворе,
 Сам си у польском позно мачу
 Испе ове ме 6) говоре.
110. Ну нїе чудо да обране
 Проѣ нїма се не находе

1) зидови. 2) швое. 3) любезница. 4) мало-
 гопуша. 5) кишећи. 6) мое.

- Войске им су изабране
 Од войвода и господе.
111. Одарвап' им моћи ніе
 Спражне и варле нѣх су справе
 Свак се од нѣх за часп бїе
 И за име спеш' од славе.
112. Међу копя, међу маче
 Проз лед скаче и проз воду :
 И у огань живи скаче,
 У слободи за слободу.
113. Тим ако мир ш' нѣма жуди
 Тва власп склопш' Царе од Цара
 С' помном 1) спражом чува и блюди
 Коревскога шамничара.
114. Паче шварѣх од засѣда
 Гдѣ зашворен обласп ваша
 Помну и уздану спражу преда
 Кому од вѣрнех швоѣх паша.
115. Ер полико юнак славни
 Гласовшѣх сред Поляка
 Сви колици 2) да су справни,
 За одкуп нѣгов чиниш свака.
116. Приспа сваки од свѣшника,
 А Цар спавну кличе у гласу
 Живи Дундо, сваколика
 И ма браћа жива да су!

1) бодром, прилѣжном. 2) сви колико и има.

117. Бог уклони! да онога
Смаршном раном вѣк озледим,
Варх присполя ки овога
Сѣдио є гдѣ я сѣдим.
118. Ако сам я сад узмножан
И он у бићу би моѣму
И кое живош свой подложен
Нѣгов и мой шац би нѣму.
119. Ну ћу узмножити спраже шаке
Дунду и браћи на походу,
Да од засѣде све опаке
Ушвардићу му слободу.
120. А маћеха опца мога,
Да од паспорка воли сина,
Чудиш' ми се нїе од шога
То є обћена 1) свѣх кривина.
121. Нека она горе облѣша,
И по пминах ноћних яше,
Сућена ми не буд' шпеша
Виленспва ме нѣ не спраше.
122. Ну сад харло 2) гдѣ проспиру
Даржаве се ме велике
Све Госпође да се избиру
Свѣпле карви, райске слике.
123. За шѣм по шом бѣо дан осване
Поклисар 3) се наш одѣли,
Тер Поляком од ме' спране
Мир понесе, ки свак жели.

1) обшча, обшпа. 2) брзо, 3) посланик.

124. А на спражу спани едан
 Коревскога шавничара
 Нек' у напрѣд нїе врѣдан
 Ушѣцати вѣк с' превара.
125. Чарнац Хадум он час скочи;
 И изваћи виле обећа,
 Злашиѣх власа, райскѣх очи
 У кѣх свѣшлосш сїя найвећа.
126. А одлучише у Поляка
 Харцеговца Алипаша;
 Мед нѣгова рѣч е свака,
 Ил' сповѣда ил' упраша. 1)
127. Посмѣх му е свећ сред успи;
 Свакому се смѣрно кланя;
 Хишрина е све шпо изуспи
 И нѣих вїе 2) с' мудра знаня.
128. Зна вухвуюћ 3) рѣчи благом,
 Од бесѣда све науке
 И могућ е веће 4) снагом
 Од езика, нег' од руке.
129. С' шѣм начином парве часпи 5)
 У Цареву двору спече,
 И од паспира Паша узраспи,
 Познан близу и далече.

1) или казуе или пиша. 2) све извїя речи.
 3) ласкаюћи, *schmeichelnd*, *lisingando*.
 4) више. 5) чест.

130. Од памнице найпосліе
 Коревскога спража дана,
 Ризван паши, ки би пріе
 Роб испога славна Бана.
131. У той и ноћ небу спави
 Спражу од звѣзда свуд' около,
 Да прѣ реда не обяви
 Свѣшло сунце, злапно коло.
-

Сварха другога пѣваня.

*) Икар син Дедалов іош у дѣшин-
 спву изуме начин лешеня, он облепи себе
 воском, задене у восак перѣ и спане ле-
 пиши; ал млад іош не држаюћи мѣру у
 лешеню, долепи близу сунца, кое му о-
 попи восак. одлепесе перя, а он сп'рмо-
 глав у море падне.

***) Фаетон син Фебов узевши кола
 очина и конѣ огнѣне, іош неячак не знаю-
 ћи с' коньма добро владаши, у сред мора
 иѣгоре с' коли заедно. I. Поп.

ПѢванѢ шреће.

1. Мразной зими дође сварха, 1)
Спрема лѣшна юр дохода,
Сиѣг с' планинских копнеѣ варха
Што узе горам, рѣкам пода.
2. На глас пиhi од вѣшрица
Бѣше раниш зора обикла,
С' вѣицем коіой сви ружица
У разлика е поля никла.
3. Кад сунчана зрака плаха 2)
По небу се пружи ведру.
Тад поклисар Царски узяха
Злапном сабљом ресеѣ бедру
4. С' лѣпом дружбом он се одправи
С' опманскога Цариграда,
Пуш даржавах, кѣх у слави
Краль полячки сміоно влада.
5. Цар му прида у походу
Твардом спражом од бойника,
Богданскога Воеводу
Гаспарова Намѣспника.
6. Тим Гаспара Милоспиѣа,
Ки у харвацком роѣи краю,

1) конац, край. 2) ишра, брза.

- Били знанѣ, али срића
Юр сполова на Дунаю.
7. Не пошеже, ну га пера
Мисо да прѣ склад 1) се узрочи
Међу сунцем од сѣвера
И мѣсецом од испочи.
8. Сада едне и сад' друге
Конѣ яше на промѣну,
Пробіюћи спране и луге
По равнини, по камену.
9. У румельска Ђзди поля
Опеш Сарбска напрѣд слиди
Гдѣ су од града Дренополя
Варх Марице рѣке зиди.
10. Варх Марице рѣке, коя
Мно' краш барзи шѣк 2) успави,
Кад' Орфео 3) край нѣ поя
Драге пѣсни од любви.
11. Кажу Сарбљи и Бугари.
Биспре воде седам врела,
Коя проби и удари
На спѣваня сва весела.
12. Сповѣдаю, вихри пласи 4)
Да успрегоше варле силе,
Славни пѣсник ље се огласи
Под зачинке 5) свое миле.

1) сагласіе, harmonie, armonia. 2) шок
Zauf corso. 3) Орфей био е најбольи
свирац и најслаћи пѣвач. 4) брзи вѣтри
вѣтра. 5) пѣсма.

13. Још говоре яши од пшица
 Слѣдећ дубя 1) гиѣзда прини 2)
 За од различѣх чупи жица
 И од гласа склад едини.
14. На складанѣ веле медно
 Код пѣваоца любовника
 Од различѣх звѣри у едно
 Купляше се множ велика.
15. Од Орфеа овди парво
 Нека се у вѣк све зачинѣ;
 Чую звѣр, пшица, ками, 3) дарво
 Складне и сладке бигаркинѣ. 4)
16. Бугариних славни оспави
 Словинскому свом езику
 Дѣла од славе, да услави
 Бугаре се у њих вику. 5)
17. Тим у њих се још зачина
 Што се у пѣсан спави одавна
 Од Лесандра Сарблянина
 Варх свѣх Цара Цара славна.
18. У њих свуд се вишез хвали,
 Кога круном копѣ обдари,
Спѣлан, Урош и оспали
 Од *Неманьске* куће Цари.
19. У њих живе слава обилна
 Ку Обильић спѣче мудри

1) грм. 2) приноси сход пѣваня' *Keim*,
 гѣма. 3) камен. 4) пѣсма. 5) да се пѣ-
 ваю сеагда.

- Кад' андчаром Цара силна
 На Косово смаршно удри.
20. Просвѣшли се у нѣх Хаїо
 Не завидеѣ сунце жарко
 Свилоевиѣ іош Михаїо
 И Кралѣвиѣ юнак *Марко*.
21. У нѣх іошпе вас свѣш пуни
 Гласи бойна дѣла слови
 Од Лауша ки се круни
 У Будиму и Кракови.
22. Глас е у нѣх сред народа
 Од Истока до запада,
 Вѣра, Господство и слобода
 Дубровника славна града.
23. У нѣх Янко Воевода
 Високо се узвисио
 Да е обрана и слобода
 Од Унгарске круне бїо.
24. Свака спрана ка е найдаля,
 Свако доба свако време
 Машїяша слиша краля,
 Недобитно у нѣх име.
25. У нѣх Ђурђа Скандар бега
 Сапришеля шурскѣх сила
 Преко свѣша лешу свега
 Још вишежка бойна дѣла.
26. На велику у нѣх гласу
 Шизман Башор іошпе спом
 Да опманске войске расу
 Ке неброени бѣху брои.

27. У нѣх свак' час расту у слави
 Сви Полячки Кральи избрани
 Анѣлони Владислави,
 Казимири и Шизмани.
28. О Шизмане ведра карви
 Ки од Леха и од Крака
 Трећи именов славом парви
 У Кралѣвство си од Поляка.
29. У нѣх и ши о могући!
 Польски Кралю славан еси,
 Ки сѣверной Царской кући
 Оше круну, ка ше реси.
30. Да опманска тежка сабля
 Под швем 1) бришким мачем пуче,
 Да свуд швой конь, шва' корабля
 Земљи и мору послух уче.
31. Недобишна с' шога узрока
 Цареваш си свѣшу сѣо,
 Ако од запада и од испока,
 Два Цара си придобѣо.
32. Едан пруде неизмѣрне,
 Тве крѣпосци чим замѣри
 За любовце даши вѣрне
 Двѣ Кральице Царске кѣри.
33. Други охоло ки под неби
 Варх Царах се свѣх поноси,
 Самому се кланя шеби
 С' поклицарим мир ши проси,

1) швоим.

34. Ну е найвећа пвоя слава
 Круно ведра и чеспиша
 Шпо имаш сина Владислава
 Ки на Царство свиће од свиша.
35. О приславни Кралѣвићу!
 Недобитна пвоя дѣла
 Я бугарећ, 1) славан би' ћу,
 Тац имена пвог' е сила.
36. Ах срећнїех моѣх дана,
 Ки ћу покой наћ' у шруду,
 Ако у смарши Цара Османа
 Сред шве славе живѣш буду.
37. Я по себи неймам власпи,
 Ако милост пваме оспави
 Ти уздаржи за не паспи
 Под швое крило шко се спави.
38. Живи Соколе од сѣвера!
 Кои лешш сунца више,
 Требую ми пвоя пера,
 Тко иште дѣла шва да пише.
39. Зашпо не я да ну Орфео,
 Кад би од небе спѣваш кшео,
 Веле би се прѣ смео,
 Нег' би изреко шопин део.
40. На кралѣвства од колѣна
 Од спо Краля Краљ ше роди,

1) пѣвајући.

- Кой сѣверна неброѣна
 Мѣста влада и господи.
41. Краљица е майка швоя
 Цесарова сестра славна
 Од сѣверне куће коя
 Цесару е свѣш одавна.
42. Цесаровом кѣри обдари
 И шву младост Вишњи згаре,
 Родише ше Краљи и Цари
 И ши раѣа Кралѣ и Царе.
43. Круну од Карспян ка е найдала
 У роду те близу гледа,
 Франачкога имаш Краля,
 И шпанскога брашучеда.
44. Кога Царшво Индѣ сада
 Нове свѣше море плоди
 Кому сунце сред запада
 Ни у ноћи не заходи.
45. Московско е кнежшво главу
 Под шве ноге приклонило
 Кад се у бою у карваву
 Од шве руке придобило.
46. Ти од сѣвера сѣвер баржи
 Сред Неспера и Дуная
 Арва, шишпе, сломи и скарши
 Огнѣнога люпа змая.
47. Свѣшло сунце сини, сини,
 У ведринах од испока
 Тѣрай мѣсец к' ноћной шмини,
 Дан да сване с' швога ока.

48. Кралѣвићу живи, живи!
Недобитан до вѣк вѣка
У праведной супротиви
Доби свога одметника.
49. Распи, распи Владиславе!
Сви народи швой глас чую
И за едне швое главе
Спо крунах ши од свуд кую.
50. Слѣди, слѣди тива власи многа
Тѣсан ѿой е юр край ови
Преко мора леденога
Новой земли биш Цар нови.
51. Свемогућству швому видим
Свѣш биш едан неће доспа;
Ал' е време да пуш слидим,
Гди поклицар Царски оспа.
52. Яше Везир и најближе
Гору од седам врели гледа
К' сужном краю вирасп 1) диже
Барху дубя никла из леда.
53. Ку новица гарло од свѣша,
Ка веригом дугом веже,
И планина спара опеша
Просшире му се и прошеже.
54. Дно вѣчнога леда и мраза
Гди су пукле ове горе
Спарих челяд доба каза
Од оружја богу дворе.

1) извиранѣ воде.

55. Да се гвозден спан находи
 Маршов овди би на гласу,
 Гвоздѣ Мири, гвоздѣ поди,
 Спупи 1) и враша од гвоздіасу...
56. Тим іош и сад гди се рече
 Да е од бога бог спаново,
 Гвоздена се руда сѣче
 Мѣсно славно самоково...
57. Правадіом 2) яше пака
 И на залих 3) мора чарна
 Од куд свѣће даня зрака
 Бѣли му се град од Варна...
58. Наши 4) Варна на далече
 Гдѣ воююћ юр юначки
 Смарт Владислав славни спече
 Краль Унгарски и полячки.
59. Али веле с' больом коби 5)
 Сад Владислав нови у слави
 Близу Варна цара доби,
 И у пошѣру с' войском спави.
60. Чим с' юнацим кѣм е бїо
 Кнез Хопковић Иван глава,
 Своіом е руком освешіо
 Часп спарога Владислава.
61. А Козаци сарнућ харли
 Спарѣх шпешу у замѣну,

1) стуб, Сѣііе, colonna. 2) управо. 3) обилно, далеко (к' мору). 4) ори. 5) судом.

- Пожегли су и пошарли
 Пачек смакли варно 1) у пљћну.
62. Нове распе спара града
 Мимоходећ Паша у слави
 И проћ вољи својой пада
 Бойнѣх козак войске хвали.
63. Бугарска му села оспаю
 Слѣве спране к' десной кућа
 Гдѣ се к' морском спере краю
 Плодиа и пирна свим добрућа.
64. Угњьон 2) шежак муком другом,
 Од шруда издан вѣк не оспа;
 Ер шпо узоре за дан плугем
 С' обѣином му е хране доспа.
65. Проспрана е земля по ли?
 Да шпо гледа сѣмо и шамо
 Спало му се свуди околи
 С' полѣм небо види само.
66. Два краш овди злашне челе
 У лѣшо се едно рое,
 И поли краш овце беле
 Яганчиће, козе свое.
67. Из добрућа у загорѣ
 К' подунавю Паша слиди
 Лѣпа мѣста и просторѣ
 Све се нуно села види.
68. Ките злашне и румене
 Висе о дубю воћа зрела,

1) преварно. 2) Погнуш.

- Под кѣм праю дни лювене 1)
Челяд мирна и весела.
69. Ройна улишпа 2) млечна спада:
Жишне нѣве, свак ужива,
Никополѣ од запада
До Неспера свак покрива.
70. Никополѣ кому нѣе.
Од спо ока мост *) далече:
Римски Цесар ки проспрѣе
Гдѣ найшири Дунай пече.
71. Време мраком од забиши 3)
Цара и царска крѣ имена
Само е свѣшла вѣк на свиши:
Дѣла узмножиѣх успомена.
72. Час поклясар не пушпава
Ну позпѣшно на прѣд ходи
Управ рѣке од Дунава
На ѣеліах даю броди.
73. Ёеліе су град нѣкада:
Гласовиша биле имена,
Обилѣжя 4) едва сада
Назиру се из купѣна. 5)
74. Богдански у нѣих Воевода
Спѣпан Цару одваржасе
Ёе висоцѣх кров би пода,
Сад на сунцу спадо пасе.

1) любезне. 2) кошнице. 3) заборав. 4) знаци. 5) купина.

* Троянов мост на Дунаву.

75. Мру градови гласовиши
 Од каменя спановиша;
 А од умарле човѣк биши
 Жали ер нейма вѣчнѣх лиша.
76. Ах поносна наша ѣуди!
 И еси јошше ки се вара!
 И у живошу швард се суди
 Видећ ками 1) ѣе се обара.
77. Похарана града зида
 С десна оспави Турчин края
 Ну упрѣчи пуш да прѣ приде
 Прѣко рѣке од Дуная.
78. Гдѣ зламена мѣсто храни
 Још и оспашке маленѣке,
 Од моснова кое лани
 Цар проспрѣе прѣко рѣке.
79. Мост бо охоли Дунай не да
 Варх свое рѣке даржани барзе;
 Нег' само они ки му од леда
 Спави сѣвер ки га смарзе.
80. Тим поклицар Цара Османа,
 Ко у Богданска поля уяха,
 Виѣнѣ му кобнѣх 2) страна
 Сшупиш не да без уздаха.
81. Паче све шшо на прѣд яше
 Хуѣа жалоси иѣга шруди

1) камен. 2) кобна страна зла.

- Коспи голе чий плесаше 1)
 Од побѣдѣх турскѣх люди,
 82. Сарцу одолѣи' моѣ не има
 Да од болѣспи вас не шарне 2);
 Пазеѣ силом пред очима
 Царски расап куд се обарне.
 83. Виѣе полѣ свѣм широко
 Ко Цар прикри с' войском пріе;
 Соколово сиво око
 Пригледаш га моѣно ніе.
 84. Да ну сваку диже спрану
 Турскѣх коспи горе гори,
 Гди из по свѣша множ загнану
 Мач полячки на шле 3) обори.
 85. Слѣди шежки пуп у яду
 И оспаю му на широку
 Угровласи у западу
 Чарни вали 4) у Испоку.
 86. Не успавля се час по пушу
 Турчин палеѣ землю уздаси,
 Паче за опкриш жалосп люшу
 У оваке се шужбе огласи.
 87. Ах давори 5) дружбо мила!
 Познаше ли мѣсша клѣша
 Гди не измѣрна наша сила
 Минутога 6) паде лѣша.

1) газисе. 2) трне. 3) доле, на земљу.
 4) шаласи, Wellen оше. 5) вална.
 6) прошаспог.

88. Бег Богдански узанъ 1) ходи
 Молиш' му се овде спави;
 Брой юнака мѣспа и згоде
 Да му од шурске войске обяви.
89. Велећ каж' ми биће ушѣха
 Друга найши, сред неволѣ,
 Све шпо од Цара би до Леха 2)
 И како Лех Цару одолѣ.

Сварха прећег пѣвана.

1) уз иѣга. 2) поляка.

Пѣванѣ чешваршо.

1. Юр Богдански Воевода
Бѣше умуко желян чуши,
Кад од бойнѣх казан згода
Поклисар се царски упуши.
2. Кличе, чуйше спрашно и плачно,
Како Поляк Цара доби,
И не люди ма двячно
Звѣренѣ ово гануло би.
3. Тѣм шпо ишпеш ма бесѣда
Да ши каже спвари шрудне,
Испа их земля приповѣда
Свѣм пушником у ноѣ и у дне.
4. Земля е чула и видѣла,
Шпо се види пред очима,
Вѣчну жалосн шурскѣх дѣла
Ка наком нас оспаш' има.
5. Коликѣ оком мож' измѣриш,
Све би Вишпез пуно равно,
Войску ку нѣе моѣ самѣриш,
Брой ки чуо нѣе се давно.
6. Обзируй се на гомиле
Коспи ке свуд леже околи;
Суди ке се спарше силе!
Мисли коя карв се проли!

7. Спо езика, спо народа
 Уедно се спа с' по свѣша;
 Мач полячки свѣм смарш пода,
 А грובהа земля клеша.
8. Ер велика чуда често
 Вѣре лажно не доспоа,
 Мѣсно ши ѣу сад по мѣсно
 Указаши, гдѣ шко споя;
9. Пруш под собом гледа рику
 До ѣа 1) гдѣ опеш Неспер греде
 Цар прико нѣ сву велику
 Войску у ово мѣсно уведе.
10. А хошима града оно
 Издалека гдѣ се били
 Яко Поляци и сміоно
 Под нѣим бѣху се ушвардили.
11. Неспер рѣка свим дубока
 Шшиѣаше 2) их од сѣвера
 Град их браняше од исшока
 И брегови ким нѣе мѣра.
12. Од запада яме чудне
 Бѣху дубльи око себе
 А не бѣху од полудне
 Ине им шварѣе од пошребе.
13. Ере изван шварда и яка
 Шшо се и сама мѣста виде
 Од найболѣх спрѣд юнака
 Спаху у огню нѣих обсѣде.

1) далеко. 2) чуваше.

14. Ну да обране и од шога
И друге им да су пале,
Парси би их од самога
Кралѣвића сачувале.
15. Не иште се грађа ина
Гдѣ Владислав славни-поспа,
Зашино гора и планина
Он сам свой е войсци доспа.
16. Он сам шурской войсци одоли,
И од нас маршвѣх горе уздише
И од карви рѣке проли
Од Неспера шире и више.
17. На главци варх нас ка е,
Шатори се царски обшрѣше;
Около им на све крае
Капидчѣя стража бѣше.
18. Под гвоздеиѣм буздохани
Шест писућа нѣх се нађе,
И спражници они избрани
И царскѣх су враша зграђе.
19. Везира онди великога
Усаина Шатор пропе,
Десет писућ около га
Кружи, носећ бѣле оклопе.
20. Не далече шатор царски
Ки од града слику дарже,
Глава од чепа Јничарски
Али — Ага шатор варже.

21. Ш' нѣм юнака прѣспѣ пишућа
 Дође за шшиш царске главе,
 Десница е нѣх могућа
 Огнѣнѣм се дилькам 1) славе.
22. Ну е могућство нѣх се спарло,
 И сва сила пошамнила;
 Ако сред нѣх не оше мало
 Царску главу польска сила.
23. Тим Алѣа вѣрни Ага
 Заман 2) он их кори и кара,
 Кад полячки мач и снага
 На погубе бѣше од Цара.
24. Ах да слѣдећ шве крепости
 Свак е вишез швой воево,
 Не шурачке да ну коспи
 Полячке би биле ово.
25. Спахоляна пак Войница
 Бѣше скрила мѣспа даля,
 Кѣх гвоздена свѣх десница,
 Шпо доспиза, арва 3) и валя.
26. Пешнаест пишућ би нѣх броя,
 Гиздом коня аха сваки;
 Сад и пада варх нѣх споя,
 Глава Дервиш юнак яки.
27. Яки юнак али ко ли?
 Ах под хибом 4) Цару свому;

1) пушка. 2) одма, упут. 3) рва, рваши.

4) превара *Betrug, frode.*

- Ер би узрок он охоли
 Свему распу шурачкому.
28. Он с' юнацим своим узмаче
 Цара оспави он најпарви
 Он омарси најпрѣ паче,
 Мач полячки шурском карви.
29. Близу ови пуш запада,
 Множ спахія спаше опепа,
 Меміа их Харваш влада
 Дваестн писућ у спо чеша.
30. Цѣви од гвожђа шуплѣ посе,
 Ке огнѣна зарна 1) измећу,
 Варлином се свуд поносе.
 У погледу кажу смећу.
31. Вишезови у нѣих прици 2)
 Деліе спаху у при чеше,
 Пуша обѣненѣх засѣдници,
 Издаисиво им очи прѣше.
32. Од различнѣх звѣри коже
 Сперу им се згар низ плећи;
 Дуго с' никим не разложе;
 Сабля е разлог нѣих највећи.
33. Мѣсно бога динар-служе;
 Друг у друга не уздасе;
 Само креше шамно оружѣ
 Од издаѣ носе уза се.
34. С' нѣима се Омер свуд пошежа 3)
 Спави дружба главу нѣга,

1) зрна. 2) преко. 3) пошежа.

- Ко найварліег и хуѓега
Разбойника и лупежа.
35. С' полудна се Румельскога
Беглербега шапор просу ,
Воевоспва под власш свога
Песеш шисућ подпуно су.
36. Бїо е оцо Паша избрани
Юсуф Бошняк из Благая ,
Кои просрѣ мост проспрани
Прико рѣке од Дуная.
37. Сви у огню свои бойници
Пуп паляху мимо ходе ,
Тим нїе чудо да у свой рици
Дунав под нїм склони воде.
38. Скендер Паша с' Арбанаси
С' лѣвога му края споя ,
Дванаесш шисућ нїх се гласи ,
Задобнѣх карвію од боя.
39. Юнак с' дружбом поносишо
На Поляке парви исшече ,
Ки с' Гаспаром предѣ лишо
Део зашѣра , део посече.
40. Али ако с' правѣм боїом
Заман се узда имаш болю ,
Ако плаши карви своїом
Предню добити на испом полю
41. Соколовић Паша од Босне
С' десне му е бїо пака

- Сред войнице свѣм крѣпосне
Шеснайс писуѣ спо юнака.
42. Соколовиѣ унук царски,
И везира Махумеша,
Ким юш слове краи унгарски,
Чиѣ важеѣа од Сегеша.
43. На коньима сви Бошняци
Сяху свѣшло одѣвени,
Започници харли и яци 1)
Коняници сви храбрени.
44. Са чешами Босанскиме
Юнаци опеш спаху ис спрана
Ким свешога *Саве* име
И Херцегоа спои Спѣпана.
45. Херцеговце шко е видіо,
Десеш писуѣ броим пода,
Бор Хусаим паша біо,
И Бег им е и Войвода.
46. Тварѣа 2) од жице саплешена;
А оружѣ свим су пушке;
Челяд узрасла у сред спѣна,
Спижуѣ арву звѣри лужке. 3)
47. Ну од запада варх свѣх Паша,
Здаржа шашор земля равна
Махумеша Каракаша
Будимскога Паше славна.

1) аки. 2) оклоп, Brustharnisch, giaco, lo-
gisa. 3) од луга.

48. Юнак ови славно име
Спече у войсках кое води,
И везиром велициме
Юр га зваху сви народи.
49. Паче до час чекашесе
Да га веће надо свими
Цар на парво мѣсто узнесе;
Усаина смакне и сними.
50. Цар ки варх сви воевода
Помилова још га онада,
За любовцу кад му пода
Сестру и Будим да њим влада.
51. Али опровна люта злоба,
Ка за шућим распом смагне, 1)
Нађе варху у шо доба,
Да из свѣта он се изагне. 2)
52. Ова Цару вид заслѣпи.
Да га у сили без разбора,
Да на Поляке сам нарипи
Разбѣяпи сред шабора.
53. Паче од суда била е шака,
Турска войска да погине,
Кад опуспи од юнака.
Ку браняше на све ине.
54. Сам насарша скупне силе,
Валя, удара, сѣче, спрѣля,
Док се обори варх гомиле
Од побѣдѣх непрѣяшеля.

1) прошисе. 2) истера.

55. Ах да е така при бойника
Наша войска још имала,
Не би њих се шшепа прика,
Нег Полячка нарицала.
56. Али вѣчна дика и слава
И смарш испа би му паде
Кралѣвића Владислава
Испод руке покли паде.
57. Соко вје барже од спрѣле,
Варх свѣх пица пера охола,
Али лепи више веле,
Орѣ сиви од сокола.
58. Ну ма худа кобна поля
Спомена ме кпѣ разжалиш,
Да ми е прѣби сред неволя
Непріяселѣ силом хвалиш.
59. Ах нехвалим непріяселѣ
Него крѣпосш ка под неби,
Свѣшлосш има дана белѣ,
И гдѣ год е хвала е себи.
60. Врашимо се шим бесѣдом
Казаш опеш од Царева,
Войсшва обилна мѣсна редом,
На прѣд, на зад, с' десна, с' лѣва.
61. Пази онамо гдѣ у шочило 1)
Треће му е полѣ брегу,
Мѣсто е оно дано било
Нашолѣвском Беглербегу.

1) водовод, Wasserleitung, acquidotto.

62. И шко под нѣм саблю прѣя
 Уземшига средъ два мора
 Сива мора Амазія
 Бруса, Езрум и Ангора.
63. Сви Войводом нѣга гласе
 Воеводам нада свима
 Ну опещ народ сваки на се
 Пашу од мѣсна за главу има.
64. Наполѣвац све пушкара
 Било шесет шисуѣа е
 Свак е вѣран и за Цара
 Што живоца даш' не хае. 1)
65. Шашор уз нѣх Паша обшрѣе
 Од везена плашна лѣна
 Од Хаинске Мангаліе
 И обилног од Алепа.
66. Юр юнака собом обра
 По спошину спошин сваки:
 Сви имаху коня добра,
 Саблю бришкку и лук яки.
67. Од шест шисуѣа множ се убуши, 2)
 Карамана уз нѣх здружя,
 Пуше одиру, живе угуши
 Баш, 3) сабля и лук нѣх су оружя.
68. Толики се брой коньика
 С' Царом овде доѣ попежи 4)

1) не мари. 2) узме будчу, Кешіе, таз.
 за. 3) башина. 4) посмѣши.

- Ких іорданска пои рика
 Іеверинска земля урежи. 1)
69. Сваки харбом 2) вѣшпо меће,
 Сваки луком добро спреля,
 Без крепосши без одеће,
 Вишез на око лупеж збиля.
70. Арапах се уз нѣи често
 Три писуће при краш спало,
 Ки никада ни едно месно
 Не кше даржаш ни за мало.
71. Челад без спана и без часши
 Гдѣ се дере, пѣни и штеши,
 Боля скровно за украсши,
 Негли очшо за опешши.
72. Далечица око успраша,
 Гледай гдѣ се небо скучя
 Барберскѣски онде Паша
 С' десеш писућі войске збучя. 3)
73. Оружѣм се сви обспрѣше,
 С' копѣм пекућі свуда лаца 4)
 Сви под перѣм сви се реше 5)
 Парви вишези и юнаци.
74. Сами спекоше ови славу,
 Супроћі орлу од сѣвера,
 Недобитну слѣдећі главу
 Храбренога Дилавера.

1) посѣче. 2) копѣ. 3) узбуни, узнемири.

4) лаки, 5) кресе, кишце.

75. Коему у вѣк расте смѣнѣ
 На парсима даржа вику,
 Од Славойке Агамкѣнѣ
 Люби свое злашну слику.
76. Ку на копѣ доби и оше
 Сину Краля од Персіе,
 И самѣрне чѣлѣпоше
 Крашка часа без нѣнѣ.
77. Паче јошше што е већа
 Од правога делећ зная,
 Даржи да ова е срећа
 И божанство кое кланя.
78. Турске карви из сред блаша
 Међу Лехе јунак скочи,
 И оше орлу из нокаша
 Млади мѣсец од испочи.
79. За кое дѣло Осман млади
 Хузани Пашу диже, а нѣга
 Варх Везира свѣх посади
 На владанѣ свѣша свега.
80. А код нѣга Армени јошше
 Пешнајс пишућ харло угнѣзди,
 Конѣ сухе и окошше,
 Али харле сваки ѣзди.
81. Оружја су спрѣле и луци
 Ко иним мнозим и нѣх варспи, 1)
 А гвоздени жиди у руци
 Индіоске шварде шарспи. 2)

1) врше. 2) шрке.

82. Пази сунца злашна зрака
У облак біо гдѣ упарла,
Онди паша од Багдака
Сшоя узань войска варла.
83. А баш бѣлой у хальни,
Ки од саѣдника посвеѣенѣ,
Он се у образ приклончини,
А високо сарце пенѣ.
84. Гори од мора Халинскога
Ѣа до бѣле зоре града
Разлика су дружспва многа
Од народа коѣх влада.
85. Сшо Паша е и сшо Бега
И вишеза брой без броя
Под знаменѣм бѣла спѣга 1)
С' ным слѣдило кажу од боя.
86. Али поглед сад упуши
Одкли бѣли дан излази,
На варх они подигнуши,
Ки све равно полѣ пази.
87. Онди испочна спа бойница,
У нѣ лицу сунце и зора,
Гласовиша Соколица
Великога кѣи Могора.
88. У нѣ дружби дванаест она
Дѣвойчица бойнѣх има,
И могуѣа е и смїона
Цѣле войске спераш с' нима.

1) баряк, хоругва.

89. Све у руках копя носе,
 А у очію дарже сшрѣле,
 Вези од злаша нѣх су косе
 Яшу конѣ их 1) снѣг бѣле.
90. Саблю о пасу, лук низ плећи
 У многу им виши у ресу
 По прилици по одећи
 Виле од гора видеш' све су.
91. Тѣм Кралѣвска пригиздава
 Дикла сред нѣх рек биде
 Лѣна Божица од Дубрава
 Ка у лову данке прае.
92. На разблуде она млада
 Буд охолу вѣк не пригну,
 Бѣсне конѣ кроши и влада,
 И шекући вѣшар спигну.
93. Сред оружя распе сміоно,
 Без боязни у живошу,
 И од жене нейма ино,
 Нег само име и лѣпошу.
94. По планинах прико гора.
 Варле звѣри спраши и диза.
 И слободна без умора,
 И шѣра их и доспиза.
95. Вишо копѣ нѣой е игла,
 А врешено бришка сабля,
 На помоћ се Цару дигла
 Да полячка поля уграбля,

1) као.

96. Кацига 1) їой реси шежка
 Мѣспо вѣнца злашне коси,
 Шпиш зарцало 2) а вишежка
 Оклопя су цвѣш ки носи.
97. Како ружа ку околи
 Бодезљива драча 3) од свуди
 Лѣпоша се нѣ охоли,
 Нека чезне, ко ю жуди.
98. Али шпо їой шо помага,
 И познана, ако е мила,
 И онако бивши драга,
 Млада е Цара шѣм занила.
99. Он с' погледа нѣ сунчана
 Кѣм га из очи лѣпѣх спреля,
 Прими и позна веће рана
 Нег од своѣх непрїяшеля.
100. Вас млаѣахан плам 4) е огнѣни
 С' драге гори нѣ лѣпоше,
 Ка позорим свѣшлѣм плѣни,
 Свачїя сарца и живоше.
101. Ну робуюћ у любви
 Сарце се опкриш не усуди
 Лѣпей ка му душу справи,
 Шпо у сарцу свому жуди.
102. За све да га огњи живи
 Запворени хуѣ парже 5)

1) качкеша, ђелт, елто. 2) огледало.
 3) шрн, Догп, срїно. 4) пламен. 5) прже,
 пржиши.

- Чезне да ю не разгнѣви,
И од свое войске не одварже.
103. Али и за нѣм Соколица
У не маѣм огню гори,
Лювен поглед с' драга лица
И нѣ шрудно сарце мори.
104. Гори, али пламен крѣе.
Горке шарпеѣ вѣк болѣзни,
Люби, али још не смѣе
Обявиши свое любезни. 1)
105. Чезне млада и не измѣрну
Сумню има, да Цар и ню
Не би узо, не за вѣрну
Люби, него за робиню.
106. Паче слушеѣ шо заиспо
Нема мира у живошу;
Гори любав сарце чиспо,
Од свѣх желя на срамшу.
107. Да од Полякѣх сила ова,
Сама оспа глас пролипа, 2)
Сред добишнѣх вишезова
Добишница недобина.
108. И да и сад још общѣе
Сѣмо и шамо по краини,
Роби, плѣни, бѣе, сѣче,
И од Карсѣяна расап чини.

1) любви. 2) пролетна глас.

109. Вид се у напрѣд не проспира .
Тим не могу указати
Великога од Мисира ,
Гдѣ опѣше Паша спаши .
110. Од Мисира ки се има
С' Кралѣвспивима испакмиши , 1)
Толико бо неизмѣрнима
Мири около землѣ обхиши .
111. На бой с' два краи стопин шриспа
Біо е дошо войвода ови ,
Од египокѣх плодиѣх мѣспа
Нѣгови су вишезови .
112. Сваки злапной у одеѣи
Сребром кова коньске спупе 2)
Непріятелю свом носеѣи
Не оружя нет одкупе .
113. Оспаши се ово брое
Од старіех Мамалука
Сарце им смѣспво згубилое ,
Спрашии злапа не своих рука .
114. Ну шѣмѣош се мѣспом проѣе ,
Шпо прокопса издаржа Цара ,
Ки на помоѣ Цару доѣе
С' шріес писуѣа своѣх шашара .
115. Гди обноѣи не освану
Без приспанка без умора
Плѣни обшичуѣ сваку спрану
И од поля и од гора .

1) сравниши. 2) валове.

116. Сва подольска земля и руска
 Ку пожеже и пороби
 Ташарину бѣше уска,
 Докли нѣга ячи доби.
117. Воеводу Кіовскига
 Бан Самоски с' палѣном сшиже,
 И учини да опеш рига
 У свой карви све шпо диже.
118. Ну гди оспалям од полудна
 Чарнице ондѣ ли им мѣспо кажу,
 Звѣзде броши сввар е прудна
 Тѣм е болѣ да се ушажу. 1)
119. Испочнога войска змая
 Не може се войска рѣши 2)
 Нег пучина без дна и края
 За свѣш прекриши и прождрѣши.
120. Гледа около одасвуди,
 Шпо око види свом крѣпости,
 Све би пуно бойнѣх люди,
 Све е сад пуно сухѣх 3) коспи.
121. Све би пуно огня жива
 Све сад пуно мразна праха
 Пруш и Неспер шпо обшѣцива 4)
 С' царна мора до Угровлаха.

Сварха пѣваня чешваршого.

1) укуше. 2) реки. 3) суви. 4) обшиче,

ПѢванѢ пешо.

1. Серсе 1) слави, ки подасе
Сшави исшок вас нѣкада,
Кад пишућа пишућа се
Войске диже пуп запада.
2. На износиш брег изиде
И пазећи брой без броя
Вишезова ки га слиде,
Би велика радоси своя.
3. Ну мислећи да опепа
Неће од овѣх свѣх юнака
Жив биш едан до спо лѣша
Грозно у сарцу свом проплака.
4. Али млади Царе Османе,
Ако се и ши обесели,
Пуп Полячке кад се спране
С' войском спрашном найпрѣ дѣли.
5. Плакаш си опеш много болѣ,
Покле у крашко видѣ време
Гдѣ се прекри цѣло полѣ
С' пвѣм 2) вишези побѣниме.
6. Проз гомиле шурскѣх коспи
Яше Паша и напрѣда,

1) ксеркее. 2) швоима.

- Од болѣспи и од жалоспи
 Заварѣ 1) рѣчи плач му не да.
7. Али веле хуѣа, мука,
 Ку виѣенѣ свег му дава,
 Од скученѣх сухѣх рука
 И од узахлѣх 2) чарнѣх глава.
8. Често цѣла іош шѣлеса
 С' леѣена у карви и смарзнуша
 Наступаюѣ с' конѣм сплеса
 Сѣмо и шамо преко пуша.
9. Мно' краш му се конь поплаши
 Пуха, аржа, спрепѣе у себи,
 Конь и коньих маршав спраши
 Преко кога проѣ му е преби.
10. Паче мно' краш на се скочи
 Чиѣ намѣре пужне поли? 3)
 Он за милоспи заже 4) очи,
 И сузами лице поли.
11. На свак час га успомена
 С' мнозѣх мѣсна гора цвѣля
 Од роѣака онди убіена
 А овди од мила пріяшеля.
12. И за све шо мансе узмиче;
 Ер е усилаѣн пушуюѣи
 Опѣм испѣм ке нариче
 Коньскѣм снопам коспи шуѣи.

1) почети говор. 2) осушени. 3) вальда
 због намѣре 4) зажеже.

13. Ах, їх сасма шежка яда!
 Ах неволѣ без изгледа
 Плеше 1) онѣх маршвѣх сада,
 Кѣх найвеће живѣх гледа.
14. Пуш маршеѣм шако шера
 Вас дан, сву ноћ без умора;
 Али веће край Неспера
 Тридесша му свану зора.
15. Ту Богданцим Воеводу
 Прида, ки понь 2) дошли бѣху;
 А он рѣке пређе воду
 С' дружбом ином у поспѣху.
16. Ну ко спуци край Подоля
 Тай час видѣ на далече,
 Гди проћ нѣму преко поля
 Едан Вишез коня шече.
17. Рука десна носи копѣ,
 Лѣву злапан шшип покрива,
 Одѣваю шѣло оклопѣ,
 Под кацигом образ скрива.
18. Од бойника е слика права
 Ну нїе бойник нег бойница
 Свѣшла и славна Крунислава
 Керевскога вѣреница.
19. Она одкли шурска сила
 Драга свога юр зароби,
 Нїе оружя час пуспила
 С' кѣм юнаке многе доби.

1) гази. 2) по нѣга.

20. Оружя у ком лѣпа дикла
 Вѣчне славе у пожуди
 Од малахна ер се обикла,
 Бойна Таѣа дружеѣ свуди.
21. При Дунаю, ки проспране
 Свим даржаве господеѣи
 Яке войске чиѣ 1) обране
 Супроѣ шурской даржа смеѣи.
22. Сповѣда се по заиспо,
 И глас веѣе свѣш прошече,
 Да у доба оно испо,
 Када ову кѣерцу сшече.
23. Покли пада с' нѣ порода
 Смарш опака любви свое,
 За колѣвку шпини ѳой пода,
 А оклопѣ за повое.
24. Бойном прубльом мѣспо пѣсни
 Свеѣ ю шика 2) и покои,
 А гдѣ сѣвер дме 3) несвѣсни
 Од лавице млекои дои.
25. Голом сабљом за забаву
 Хицро владаш ню научи,
 И неяку ѳош ѳой главу
 Под кацигу шежку скучи.
26. Копѣм руку, спуши шѣком
 Млаѣахна она шад укрѣпи,
 И у реси славном нѣком
 Величином поглед лѣни.

1) збогѣ 2) люля, wäzen ninnare 3) гдува.

27. Пак на харлом коню узраспи,
Гди у планинах вихри вїю,
И не позна вик 1) пропаспи
С' прѣке смарпи на очїю.
28. Али любав кроз власш живу
Яча оружа даржи веле
Лук нѣ очи, прам 2) пешиву
А погледам спвори спреле.
29. Тим добива она редом
Сад с' оружа, сад с' лѣпоше
Сад с' десницом и погледом
Свачїя сарца и живоше.
30. Ну забави шац доспойной
Ко се учини юр велика
Бойни Таѣо кѣрци бойной
Наѣ бойна вѣреника.
31. Коревскому да войводи,
Ки юнашспвом свуд се слави,
Нека мѣспа ка господи
Наком себе тварѣа оспави.
32. У шолико и войвода
Богдански се Цара одварже
И од карвавѣх бойнѣх згода
Почешак се худ заварже.
33. Супроѣ Турцим на бой шежки
Тад у помоѣ од засѣда

1) нигда. 2) пламен.

- И коревски Бан вишежки
 С' оружѣм се диже у реда.
34. Ну од нѣговѣх наглих справа
 Бойне одлуке покли види
 Вѣреница Крунослава,
 И она успа да га слиди.
35. Вапећ млада не приспае :
 Куд сам идеш тако сада ;
 Знаш и у мени сарце да е !
 Што се од смарши не припада.
36. Знаш да и я покой плачим !
 За име добиш' с' бойнѣх шруда
 Међу копя , међу мачим
 Дружићу те вѣрна свуда.
37. На глас лѣпе све любви,
 Ка му слашко душу гори.
 Вѣран вишез коня успави :
 И овако одговори :
38. О Бойнице мила моя !
 Ка се од мене срећа друга :
 Желиш' може нег сред боя
 Имаш' лѣпост шву за друга.
39. Али душо ма люблѣна ,
 Кад ти доћеш шко ће оспаши :
 Клѣшѣм шурком мѣсна обѣћна
 Не даш' плѣниш' и харапи.
40. Ах власшине ши даржаве !
 Од шурскѣх сила блюди ;
 А нека я сред каржаве
 Раши шѣрам народ худи.

41. С' мнoзим мoлбам разлoг' дoспa,
Слaвни вишeз iош бeсѣди,
Тѣм бoйницa лѣпa oспa,
А oн сaм нaпpeд пyш свoй слѣди.
42. Удри кoня нa шѣк спpaвнa,
И нa нѣмy слѣтe хaрлo
У Бoгдaнскa пoля рaвнa
Нa кaрвaвo бѣнѣ вaрлo.
43. Яхнo Нeбo, кaд y eдy
Спpaшнy гoдинy oрe и бyци,
Нoси мyню y пoглeдy
Грoм y глaсy, шрѣск y рyци.
44. Прид пoлячкoм вoйскoм пaрви
Тyрскe силe oн нaсaрнy,
Тeр нѣгoвoм бaрзo кaрви
Свy oмaшнe зeмляю чaрнy.
45. И дoбiо би шaд зaиспo,
И свaчiоy сe oпрo силe;
Дa Бoгдaницe y дoбa испo
Нe бѣхy гa oспaвилe.
46. Пoбѣгoшe нe шѣрaни,
Нeкрѣпци oни нeвѣрницe
У плaнинскoй искaш' спpaни
Шшш шрeд ямa y лишици! 1)
47. Пyш плaнинскe хaрлo спpaнe
И слaвнисe вишeз пшшшe

1) У гoри, плaнини, инaчe спрмeнaц, oцeк.

- Одмешнике распаршане
Опеш на бой врашиш' ишше.
48. Али множспва набунѣна
Бѣху гором куд су ушекли
На запрѣку пуша обѣѣна
Спрашна дубя множ посекали.
49. Уз по сміони юнак шаде
Запрѣкам се шѣм помиче
Међу хреке 1) и гарм паде,
Барзи му се конь пошиче.
50. Тад скочише из засѣда
Невѣрници на зло справни
И прѣ позна негли угледа
По гласу их вишез славни.
51. Опрѣчи се свѣм без спраха
Али чим их бие и шуче
Из ненадке сред замаха 2)
Бришки и добри мач му пуче.
52. Не успавля се боціом 3) луна
И у злопворской грезне карви,
Али свак час худа скупа
Од свуд множспво веѣе варви.
53. Тиска, гони, опе се ишше
Недобитна моѣ вишеза,
Ну му иза зад руке спишше,
Двѣ спи рука с' узам свеза.

1) спабла. 2) ма Angriff impeto. 3) коплаѣм.

54. Тако слави Воевода
 Сред сужанства оста прика,
 Придоби га худа згода,
 Не власн своѣх прошивника.
55. Баржи од пога него пшица
 Глас пролешѣ к' оной спрани,
 Гди му спаше вѣреница
 Од краина на обрани.
56. Казуѣ робом како ухиши,
 И изда Турком драга свога,
 Челяд ку он ослободиши
 Поѣ од робства шурачкога.
57. Зачу млада и прошива
 Худой среѣи сарце ушварди,
 С' племенина шере гнива 1)
 Прѣши освеше, шужеѣ гарди.
58. Ях лавица кад сред спѣна
 Лавиѣе ѱой ловац дигне,
 У несвѣспи несмилѣна
 Скачуѣ се ори да га спигне.
59. Тац на коню она харло
 С' копѣм лепи а не шече,
 Спижуѣ шурску войску варло
 С' драгим своим на далече.
60. Ну кад позна шпо е зачала
 Да изваршиш моѣно нѣе,
 Сва богданска поля и села
 И посѣче и одрѣе.

1) тс због гнѣва. люшоспи.

61. Пак слободу бойном срећом
 Вѣренику свом да враши
 Пође с' польским Краљвићом,
 Супроти цару воеваши.
62. И да спече шой до скоро
 Што одлучи у памети,
 Сама испѣца из табора,
 И Османовой глави прети.
63. Турском карви пуше плака
 И нѣх силе силом писка
 И у сред войске юнака
 На шапорѣх цара иска.
64. С' величанством поносишѣм
 Запѣца га и позива,
 С' бришком сабљом с' копѣм вишѣм
 Да изиде нѣой пропива.
65. Вапећ яко у све гласе
 Доспояи си царска пога,
 Ход' на полѣ и уза се
 Вод' юнака Коревскога.
66. Ер инако кад откриши
 Тве несмѣштво будеш сада,
 Силом ни га уграбиши
 Имам у сред цариграда.
67. Обећавам придобиша
 Моѣм робом те ухишићу;
 Гардећ блага сва од свиша
 На нѣму те промѣнићу.

68. То ли будеш ти добити,
 Супроћ суху я ћу злапу
 Нѣга и мене измѣриши,
 За наш одкуп за шву плапу.
69. Зачу млад цар од испочи
 Подунавску започицу,
 И на коня шай час скочи,
 Важећ 1) копѣ у десницу.
70. На барзога коня кои
 Чим се на шѣк справля веће,
 На крилѣх, рѣх 2) би, спои
 И да сада полешѣће.
71. Поред с' нѣме дванаесѣ папа
 На харлѣх се конѣх пишше,
 Погуба их царска успраша
 Одмѣниш' га сваки ишше.
72. Соколица ала мила
 Любав свою да зашпиши,
 Соколова припе крила
 Суну се у шѣх 3) спрѣловиши.
73. Не пришиче нег прилеши
 Свѣх оспалѣх, и завика,
 Од мое ће руке умреши,
 Кои год си од бойника.
74. Нѣе пошреба да цар едан,
 На позове шве излази,

1) люляюћи копѣ. 2) реко би. 3) шрхк,
 шок.

- Ако познам да нїе врѣдан
 Одговориш' ни мой снази.
75. Прѣше овако Дикле младе,
 И прилике шаке имаю,
 Да се обѣ войске шаде
 У єдну од нѣх упознаю.
76. Даржи войска од поляка
 За вишеза соколицу,
 А шурачка за юнака
 Коревскога вѣреницу.
77. Узраспом є Крунослава
 Ях у гори вишка ела;
 Оружѣ їой урес дава:
 Конь є под нѣом баржи од спрѣла.
78. Глава парси и све остало
 Под златом є злато у нѣга,
 У сред чела нег шпо мало
 Сребарна му спои билѣга.
79. На шнипу їой пшица бише,
 Ка се у ню парши 1) сама,
 Гледа у сунце писмо пише,
 Мрем за живѣш с' швога плама.
80. Соколица од Сокола
 Биспру и хипру слику има,
 Поносиша и охѣла
 Узраспа є нада свима.

1) лепршасе, пресе с' крилма.

81. И конь под нъом сив е соко,
Соколова носи крила,
Сарце огань, пламен око,
Сиѣг нѣгова е длака била.
82. На нѣ шшишу звѣр е она,
Проѣ мѣсецу ясном с' неби,
Ка се кланя, свѣм приклоне,
С' писмом од згар самом шеби.
83. Цар млаѣахан с' едне спране
Лѣпу свою оком слѣди,
И добиша да не оспане
Вене, чезне, гасне, блѣди.
84. Вели нецѣн 1) да се упуши
Туй без мене моя мила,
Ако уза се на бой люпи,
И ме сарце сад си однѣла.
85. Тко да буде швою лѣпошу,
Придобитѣ мене испога
О ме душе драг живошу
Цесарице сарца мога!
86. С' друге спране спои пун славе
Млад Кралѣвиѣ свѣпле среѣе,
Пуш храбрене и гиздаве
Подунавке очи меѣе.
87. Чека гледаш од нѣ руке
Чудна дѣла и велика,

1) пренебрегнуто, vernachlässigt, negletto.

- Знаюћ да она има одлуке
Тѣм слободити вѣреника.
88. Свака справна у шолико
Започница у варлоћи
Доћ' на бѣенѣ веће прико
И указаш ке е моћи.
89. Полѣ равно и широко
Сред деѣ войске мѣсто е нѣма;
А сунчано свѣшло око
Сведочит' им якост има.
90. Туй с' два края вихра баржи,
Супрѣ коню конь се пишше,
И обѣма се копѣ скарши
У най парво су срепишше.
91. С' обѣ спране харло пада
Вишежка се сабля шарже,
Плахо леша, яко пада
Гдѣ ю десница снажна варже.
92. Варх оружя гвоздобита
Град ударац 1) шежкѣх оре,
Скачу и леше искре из шпиша;
Бѣла оклопа пламом горе.
93. Нагли коньи спрѣловишо
Куд их хищре руке обарѣу,
Сѣме и шамо вѣю се у вишо
С' десна с' лѣва свуд насарѣу.

1) од удараца.

94. Едну снагу у едно доба
У еднакой сили од руке
Указаше сарца оба,
Ни међ нѣми би разлике.
95. Тварди шшипи, цѣли оклопи,
Још изранѣн нѣе нишко,
Ни чѣе карви још не попи
Едне каплѣ гвоздѣ бришко.
96. Пуне сарчбе 1) и чемера
Оне у себи буче шиме,
Јах на вихру од сѣвера
Дубѣ у гори посред зиме.
97. На спремени 2) су обѣ спале,
И ако их не изда сила многа
Ударцом се едиѣм хвале
Сварху донѣш бѣеня пога.
98. Али замах едно прѣши,
А ударац друго указа,
Кацига им с' главе одлѣши
С' јасном шварѣом од образа.
99. Злапо просу, прам развеза,
Засяше очи, свану лице;
Одкрише се два вишеза
Двѣ млаѣхне девойчице.
100. Јах но сунце иза облака
Драже објави све свѣшлости,

1) лютошти, ярости, 2) разлежусе шаме.

3) узенгѣя, Steigbügel, staffe.

- И за оружя свиѣу така
 Два сунашца од лѣпости.
101. Без уздаха шко их гледа,
 Тер му дано 1) горѣш не би,
 Или спворен вас е од леда
 Или сарце не ма у себи.
102. На свануѣа неуфана
 Од лѣпоше избране,
 У обѣ войске са свѣх страна
 Лѣте спрѣле дажде ране.
103. Нова робя нових слуга,
 Од свуд варви множ велика,
 Паче у войски войска е друга
 Заплѣненѣх любовника.
104. Леше облаци од уздаха,
 Од погледа войске шеку,
 Свачія сарца чезну од спраха,
 Да обѣ младе зла не спеку.
105. И полико свак по хая,
 Да на конѣх спрѣловишѣх
 Сунуше се с' оба края
 Двѣ дубраве копя вишѣх.
106. Сяю саблѣ, дажде спрѣле,
 Трублѣ прубе, конѣи арже,
 И под силу спрашне силе
 Дѣвойчки се бой разварже.

1) уздануо.

107. Размеће се и замеће
 Бой из боя хући и ячи.,
 Спрѣшаю се у сред смеће
 Копя, шшипни, саблѣ и мачи.
108. На оружя буке 1) шаде
 Гора и полѣ спрашно замни; 2)
 Ну у по сунце згар западе,
 А поѣ скри свѣш у скуп шамни.
109. Чарна сѣна пуп шабора
 Турке врапи и Поляке;
 Али у сред њих с'яше им зора
 С' двѣ бойнице лѣпе и яке.
110. На шаборе Крунослава
 Враћаше се, ну под сину,
 Што не води пруд їой дава
 Зашочницу сву немилу.
111. А по; ер цѣни за ишину
 Промѣнула на њом даби,
 Любав драгу и едину,
 Ку їой худа срећа уграби.
112. С' шѣм уфанѣм їош се шера
 Преко поля, преко спрана,
 Од кад доби край Несшера
 Млад Краљвић Цара Османа.
113. Пачек будућ глас имала,
 У Подолю на дан прѣе
 С' другама е пояхала,
 Докле е нађе мирна нїе.

1) вике, шушпаня, 2) разлежасе.

114. Не усшавля се час од шѣка,
 Барза коня свеѣ удара,
 Узнава се из далека
 У Царева поклицара.
115. Юр вапїе сва охоло;
 Чекай, чекай Соколице,
 Да имаш крила од сокола
 Не ушече ме деснице!
116. Али како би напреда
 Поклицару Царском ближе,
 Позна испину и у реда
 Коня упреже, копѣ диже.
117. Да су од мира а не од смеѣе
 Челяд ка су нѣой билѣзи,
 Дуге и спавне свѣм одеѣе
 И варх коня бѣли спѣзи. 1)
118. Ну по оружо и по шпипу
 И поклицар ню открива,
 За бойницу гласовипу
 Цара на бой, ка позива.
119. Спомена е нѣ велика,
 И храбрена бойна дѣла,
 И од нѣговѣх свѣх коньика
 Най баржѣга к' нѣой пошиля.
120. Кой нѣой смѣрно откри име
 Од Царева свѣшла Паше,
 И приложи казан с' шиме
 К' польском Кралю зашто иѣаше.

1) баряци,

121. Упути се напрѣд паде
 Започница племениши,
 И у мисо їой шай час паде,
 Да за драга свога пиша.
122. Пак усшави коня добра
 Сладкѣх усши руже ошвори,
 И у бесѣди благу обра
 С' поклицаром да говори.
123. Ки будућ се поклонїо
 Ньой и она опеш нѣму,
 И у начин драг и мїо
 Одкрїо дворан они онему.
124. Бойна уздахну дѣвойчица,
 И не може скриш' пораза,
 За све да рай лѣпи од лица,
 И од очи сунце указа.
125. Велећ чуо си може биши
 Приповѣдаш' име мое
 И мого си їош видѣши
 Овѣх рука дѣло кое.
126. Али не знам чули икада
 Колико е привелика
 Болесш ка ми сарце яда
 С' робспва драга вѣреника.
127. Ер у робспву нїе правом
 Свезан узом, 1) да сад ходи,
 Ко слободан с' многом славом
 Родїо се да господи.

1) узицом, свезком.

128. Нека тарпи ярам шежки
Тко га обикну око врапа,
Вишезови дарже Лежки
Ньих слободу дражу од злапа.
129. Запо молим шву доброшу,
Да ми одговор испим пода,
Гди ако е у живошу
Мой Коревски Воевода.
130. Одговори паша знани:
О бойнице свѣшла имена!
У ком мѣспу у кой спрани
Ніе шва слава разглашена.
131. Твое име пролешѣло
И гдѣ свѣшло сунце гледа,
Тве вишежко свако дѣло
За чудо се свуд сповѣда.
132. Узео бих ши болѣ гласе
Од вишеза казан' швога,
Жив е, ну нань спавила се
С' швардом спражом помня многа.
133. За добро има о Госпое,
Ако речем шшо е испина,
Свѣшло и драго сунце швое
Сред памнице крїе шмина.
134. Из дно яме у кой сада
Тарпи муке све немиле,
Ніе уфаня моѣ никада
Слободит га с' ни едне силе.

135. Трудно поднѣ 1) дикла лѣпа,
 Шпо зачула онди бише,
 И шако ю болѣши цѣпа,
 Да не уздише нег' издише.
136. Не ма власпи да успави,
 На очію грозне сузе,
 Поклисара шѣм оспави
 И пуш други слѣдиш узе.
137. Срам е славну започницу;
 И у много е с' шога муци
 Да іой види плач на лицу,
 Тко іой гледа мач у руци.
138. Тако напрѣд сама слѣди
 И узмнажаюћ непокое
 Друго уза се већ не види,
 Нег с' уздасим сузе свое.

Сварха пепога пѣваня.

1) поднесе.

ПѢванѢ шесто.

1. Крунослава покле упазі
Сред гуспеше свѣм дубраве,
Гдѣ кладенац пих излази
Варх цвѣшиѣа и варх шраве.
2. С' вишежкога коня скочи,
И у шпо узе да се боли
Из кладенца свѣшлѣх очи
Рѣке од грознѣх сузах проли.
3. Тер свакако нека одкріе
Тежку муку ка ю мори,
Из сарца уздах вруѣ подріе,
И жалосно проговори:
4. Пріе се шѣло маршвой мени
Мѣспо овако глухо и пусто,
Да ме шмине друже сѣни,
Ке проспира дубѣ гуспо.
5. Гди си о сунце моѣх дана
Вѣрениче гди си мили?
О ма жельо уздисана,
У живопу іош еси ли?
6. О живопу мой едини!
Я без шебе нѣ сам жива,
Ако у марклой спобом шмини
Сарце и душа ма пребива.

7. Ну се од мене смарш не плаче,
Мрем без душе по разлогу,
Нег што тебе сладки браче 1)
Слободити још не могу.
8. Ах јох! што ћу да све драго
КаменѢ се мое брод
Ако ваймех! право благо
У шућѢх ми руках спом.
9. Што ми валя злопо ино,
И богаство не изречено;
Ако злопо мое испино
Под земљом е зашворено.
10. Чему е да сам я Госпоя
ПодунавскѢм над народи;
Ако е у робопву душа моя,
Ка живошу мом' господи.
11. Што ми сунце од испочи
С' бѢлѢм даном Млади сива, 2)
Ако сунце моѢх очи
ВѢчне моѢи шмине скрива.
12. Али ваймех! ма свѢсп гди е?
Што бесѢда моя прави?
Како вѢчни дан шу ни е
СвѢшло сунце гдѢ борави!
13. Дан е, али из облака
Од каменя леденога,
ПроѢ горућа на двор зрака
ВѢк не може сунца мога.

1) мужу. 2) сја.

14. О каменѣ свѣмъ чеспипо!
 Мири среѣни и блажени!
 Средъ кѣхъ сунце с'я скровипо?
 Ки данъ свануп' може мени?
15. Ах да ми е жельной моѣи
 Пшицомъ би се сашворила
 За у барзо лешеѣ доѣи,
 Средъ вашегъ мразна крила.
16. Ну кад ми се шой сад брани,
 А ви ми спе на далече,
 Мири високо обзидани!
 Средъ кѣхъ сунце мое испѣче.
17. Дай примише свѣшли мири,
 Друзѣмъ пуни шмине и спраха,
 Душу ка ми сарце шири 1)
 На крилѣехъ од уздаха.
18. Али шужна гди се болим!
 Шпо говоримъ с' кѣмъ бесѣдимъ,
 Каменю се глухомъ молимъ
 Кѣхъ далече, кѣхъ не видимъ.
19. Заправлѣна 2) започица
 Свое овако шужбе сварши,
 И чувенѣ од вѣприца 3)
 Ки око нѣ шихо парши.
20. Чимъ у смеѣи и у плачу,
 Тако шужи дикла блага,

1) прогонява, *verfolgt*, *perseguita*. 2) залю-
 блѣна. 3) воздуха.

- Глас из луга едан зачу,
Гдѣ у горске дипли 1) слага.
21. Коим паспир у дубрави,
Будећ славић да с' њим зачне,
Зваше Вилу, ка га справи
Из пояше 2) свое дивячне.
22. Бѣше овако он поклик:
О руменко ма люблѣна;
Сад на дубю гдѣ лисп нико
И дубрава сва е зелена!
23. Чему сама ши у сварси 3)
Худа и прѣка мом живошу
Од камена кажеш парси;
Крѣеш райску пѣву лѣпошу.
24. Уз овчицу милу свою
Млад яганъчић праву пасе:
Голуб на ку лепше хвою 4)
Голубицу глѣда уза се.
25. А ши сама од паспира
Вѣрна пѣвога далек ходиш,
Ни хоћ да ш' њим покрай вира 5)
Вѣнгац вѣеш шанцай водиш.
26. А пѣва младосп сама ушѣче
Од миленка пѣвога вѣрна,
И живошу мом далече
Сама е лѣпосп пѣва' замѣрна. 6)

1) гайде. 2) колеба. 3) на свршетку живоша, 4) гранчица. 5) извор. 6) чудна, дивна.

27. И да ти е ме горенѢ
 Скровно, и мои шежки шруди,
 Тер ти не знаш, што зна стѢниѢ,
 ДубѢ, звѢри, пшици люди.
28. Ах обраши на ме браче!
 Слашки поглед швой весели;
 Тер вид' ко ме 1) сарце плаче,
 Чим сву душу тебе жели.
29. О руменко руменїя
 Од румене зоре мени!
 Чуй славице пѢвап гдѢ я
 Зовем урес швой люблѢни.
30. ВидѢли су мним видѢли
 Тву лѢпошу из далече;
 Тере цѢне данак бѢли,
 Да им из швога лица испѢче!
31. Варх мене ово лиспѢ пиша,
 Разбираюћ сваку грану,
 С' мога огня вѢковиша
 Како мнокраш згорѢш плану.
32. Ко уздаржи шшицу веска
 Коя шанахан пруп се облѢни
 Како и свѢшлости шва небеска
 Мене кроз швой поглед хлѢни.
33. ТѢм се младости шва не сарчи 2)
 Да те пасшир гором слиди;
 Вид' ње спадо шусе мое шарчи, 3)
 Да швой урес райски види.

1) како мое. 2) ломи, крши. 3) шрчи.

34. Пун яганьчић је мой вечи. 1)
 Играјући од весéля,
 Белећ остав шужне рѣчи.
 Близу е шебе швоя желя.
35. Приспа Паспир а Боиница
 Обилнiе ронећ сузе
 Низ румена своя лица,
 Овако опеш шужип узе.
36. Драг ши е живош и пун среће,
 Јох овога сад паспира!
 Ако свое крашке смеће
 Срепа уванѢ дуга мира.
37. Жалосне ши мое су шуге,
 И дни пуни вай скончаня;
 Ако донѢш шужбе дуге
 Не могу ми крашћа уфаня.
38. Близу е нѢга жельна Вила,
 С' ке му справлѢн живош вене,
 А едина любов мила,
 На далече ешпи од мене.
39. НѢму из дубя лѢносп драга
 Слива све шпо моли и проси;
 Мени у сѢнах дубя блага
 Плахи вѢшар рѢчи носи.
40. Он сванућем зорним билим;
 НоћнѢм шминам я се обспирам:
 Он уфанѢм живе милим;
 Без уфаня я умирам.

1) блен.

41. Он ће барзо најчеспиши
У любви рећ се моћи;
А несреће ме на свиши
Вѣк на сварху неће доћи.
42. Слѣдила би шужбе ове,
И још Лѣпа Крунослава,
Ньой донесе мисли нове
Часна любов, бойна слава.
43. На оружѣ да га несе
Подунавска Дикла млада,
Бойна слава ньой донесе
Мисо у памеш ону пада.
44. Ти ли у шужби и у плаху
О храбрена започице!
Пишаш помоћ, а не у мачу,
Ки сред швое спой деснице.
45. Ти ка за часи бойне славе
Уздржала вѣк се не би
Међу змије међу лаве
Усарнуши при пошреби.
46. Твой вѣреник сужань остана
И уза му се на враш спой,
А ши цвилиш, ях припроспа
Пасширица у Дубрави.
47. Ну кою ишпеш болю згоду,
Да швой живош игда обредиш,
Ако сада за слободу
Вѣреника швога шпедиш.

48. Пробуди се шѣм, пробуди,
Недобитна гдѣ тва сила?
Она испа друг ши буди,
Ка е друзѣм вазда била.
49. Плакаш рѣком шурске карви,
Сваку сузу шѣм пошежи, 1)
Ћерай, спижи, меѣи, арви,
Сѣци, плѣни, пали, жежи.
50. Кои мири, спраха коя
Десници ѣе швой се опрѣши,
С' бойном славом сила швоя
Јака е Пако прибобиши.
51. Али любов сасна опеша
С' мислим другом шад' успае,
И од погубна боя клепа,
Обрашиш е не приспае.
52. Дѣвойчице, велеѣ, млада!
Под оружѣм да ли справи,
Сред шурскога Цариграда
Слободу искаш швой любви?
53. Куд те води плака желя
Да си од огня сва горуѣа,
Нѣси множшва непрѣшеля
Једна одолѣш ши могуѣа,
54. А не може се биш довика
Нечувена ни видѣма
Ако опени вѣреника
С' оружѣм си приправлѣна.

1) поспѣшиши.

55. Тварде мире, 1) ким се яма
Тве свѣшлосши обградила,
Обориши не можсама,
Прилѣпиши; неймаш крила.
56. Чувай ушко хоѣ под силу
Слободиши, кога любиш,
Да слободу свою милу
И живоша не изгубиш.
57. Ах не пруни дни не зреле!
Знаш вѣреник свој лювени!
Да свој живош веѣе веле
Нег свой испи, люби и цѣни.
58. Када смарш би шву зачуо
Ако не знам од свое руке,
Они час би погинуо,
Од жалосши и од муке.
59. Тѣм свој слави живош храни
На времена свѣшля и боля,
С' побом вишез свој избрани
Кад сред родиѣх буде поля.
60. А упуши се мирна веѣе!
Мѣсно карви злопо праши,
Кад слободиш мож' без смеѣе
Вѣреника не испираши.
61. Знаш да Турска ѣуд за злопом
По нарави клеши 2) и гине,
А Госпојом свѣм богапом
Тебе кажу на све ине.

1) зидови. 2) пршисе.

62. Злашо и благо зашо скупн ,
И у Цариград пођи с' шиме ;
Вѣреника шер одкупи
Докле имаш згодно вриме.
63. Последня ова мисо добра ,
Младици се мудрой види ,
Тим на коня скочи и обра ,
Да пуп дуги мирна слиди.
64. И у мало скупн дана
За слободип свога драга]
Веле злаша , веле блага
И каменя избрана.
65. С' угаршпицом заруђеном 1)
У угарской у хальини ,
Угарскѣм се зове именов ,
И угричић млад се чини.
66. Тер у барзо кроз разлика
Мѣспа и спране мину 2) млада
И улѣзе у велика
Враша од славна Цариграда.
67. Тере шако приобучена ,
Из роднѣх се спранах дѣли ;
И до мало прем времена
У Цариград дойде бѣли.
68. Гди дошавши у двор ходи
Цесарова Поклисара ,

1) са угаркиньом неочешлянном. 2) прође.

- С' многом жельом , да ослободи
 Люблѣнога Господара ,
69. Скровно ишпе , хипро пиша ,
 За нѣгово бишѣ свуди ,
 Или с' вархе или с' миши
 Шпо е зачала сшеѣи жуди.
70. У шо Осман Цар могуѣи
 Свѣм велику любав ѣуши ,
 Глас од мира чекаюѣи
 С' полякѣм Кралѣм чуши.
71. С' многом мисли чиѣа шога
 Шпо е плахосп сва залиха , 1)
 Чиме цѣни да е од свога
 Поклисара лѣносп пиша.
72. Ваздан у све непокое
 Себи и друзѣм ноѣи смеша ,
 Пишаюѣи гдѣ е , шпо е ,
 Чекали се барзо опеша ?
73. Али у нѣму без узрока ,
 Похлапа ова пресна нѣе ,
 Свеѣ бо мисли пуш испока ,
 Да се дѣлиш' буде прѣе.
74. Ну ѣошп желю кажуѣи испу
 Докле чуе нейма мира ,
 Казлар Ага у кем мѣспу
 Госпоѣе му лѣпе избира.

1) напрасностп заличпа, обилна

75. Ки од полудне, у ишоспи
 Юр будући прошао крае
 Купућ лѣпост и свѣшлоспи,
 Ка жуђена найдража е.
76. Из различнѣх мѣспа аше
 Множ свѣшлѣх дѣвойчица,
 Од кѣех свака цѣћ лѣпоше
 Доспойна е биш' Царица.
77. С' дѣвойчицам свѣшлѣм дое 1)
 У цвилѣне ке га слѣде,
 Гди од спарога града Трое
 Обилѣжя ѿош се виде.
78. Далѣ од вѣка часе зове
 Справе од пуша све пошеже,
 И у памеши мисли нове
 Шѣх од већѣх желя ушеже. 2)
79. Нѣму доспа што му рече,
 Кад' су исток буде ошиши,
 Даће из близа и из далече
 Вѣрнѣх вишез ѿош скупши.
80. Тере с' њиме без каршманя 3)
 Спахоляне Яничаре
 Од Турскога воеваня
 На законе врашиш спаре.
81. Ну од плахоспи сперућ крила,
 Вас свѣш веће прилѣшива,
 С' намишлѣнѣх шере сила
 Све подлага и добива.

1) дожди. 2) волю од већи желя. 3) дангубе.

82. Юр по мору и по суху
Недобитан мислим ходи,
И засобом у послуху
Запад, испок здружен води.
83. Од Персіе силна Краля
Найпрѣ добиш одлучуе
И Кралѣспва сва найдаля
Ка по гласу славиш' чуе.
84. Славной Шпанской круни опепа
Он се узда варха доѣи,
И Цесарство од два свѣша
Под силу їой опеш' моѣи.
85. На цесара Нѣмачкога
Юш оружѣ много справля,
И под сабљом царства свога.
С' подложнѣм га пуком спавля.
86. Ни с' Франачкѣм Кралѣм пази,
Вѣру давно ухиѣену,
И на нѣга сабљом слази,
У карсшянску распу обѣену,
87. Пак с' избором од юнака,
Кад узмножи бойне справе,
Мисли удриш на поляка
И дигнуш' му круну с' главе.
88. Ах савише паршеѣ млаче 1)
Добарзо ши заборави,
Бой полячи гди найяче
Тве вишезе маршве остави.

1) младићу.

89. И да незнаш ти подѣлу
 Шшо сповѣда свуди слава
 Не добишну власпи сину
 Кралѣвића Владислава,
90. Спомени се и сведочи.
 Срам остави при испини,
 Колик расап на шве очи
 Од войске ти он учини.
91. Колико ли край Неспера
 Мимо люспво све оспало
 Пашах ти е и Везира,
 Од нѣгове руке пало,
92. Из сред мача кад нѣгова
 Гди Карв од свуд рѣком пече,
 Прико убїенѣх вишезова,
 Едва с' главом жив ушече.
93. Вишо копѣ, шпиш перени,
 Бришка сабля, десна рука,
 Кралѣвић е прихрабрани
 Карспянскога свега пука,
94. Ну шшо велим Царе Османе,
 И ти познаш исти опеша,
 Да Владислав сдаржи обране
 Од карспянског свега свѣща.
95. Самога се нѣга боиш,
 Од самога нѣга предаш, 1)
 Без покоя зашо споиш
 Поклисара шшо изгледаш,

1) презаш, дркѣщ.

96. Поклисара кога одавна
 С' мнозим дари ши посло си,
 Да нѣгова ѣаѣка славно
 Жуѣеи ши мир испроси.
97. Али чим цар неприспае
 Смїоне мисли узмагаши,
 Желѣ у нѣму свеѣар веѣе
 Поклисар му да се враши.
98. Он у себи сумнѣи веѣе
 Од нѣгова дуга хода,
 Да узрок друго биши неѣе,
 Негли коя худа згода.
99. Тѣм вапїе гди се дїо,
 Поляк шолї нїе далеко?
 Или се е ушопїо,
 Или га е шко посѣко!
100. И шако га їош у спрашя,
 Да мисли у дне и у ноѣи,
 Не чини ино нег упрашя 1)
 Гди биш' може, кад' ѣе доѣи.
101. Ну їошш' желю кажуѣи испу,
 Докле чуе нейма мира,
 Казлар Ага у ком мѣспу
 Госпоѣе му лѣпе избира.

Сварха пѣваня шеспога,

1) пиши.

ПѢНѢ Седмо.

1. **П**ри мору управ Сарбскѣх страна.
У паржинах 1) пуспа жала
Лежи Троя укопана
Од Гарчкога огня пало.
2. Славна Троя коя свиме
Нѣгда испоком господила;
А сад ино нїе, нег име
Наком 2) себе оспавила,
3. Ђе су мири, ѣсу двори
Нїе знаменя од ничеса
Шшо огню оспа време обори,
И похара и поплеса.
4. Само опле нїе далече
Симеонше рѣка сама,
С' мало воде едва пече
И она усахла 3) с' давнѣл плама.
5. А полак 4) нѣ гора Ида,
У виѣню сама с' даржи
Успомену од Парида
С' кога огань прою сцаржи.

1) посак, пескови. 2) после. 3) усанула

4) поред.

6. Ах куд плахи плаче пође ?
 На килисе пуш пошежи ?
 Кроз блуѣнѣ нека швое
 У пепелу Троя лежи.
7. О младоспи без разлога ,
 И разбора вид' ко ходиш !
 Нашшо плахосп швоя многа
 Доводиш га и наводиш.
8. Бѣше даница обявила
 Юр свануће днева бѣла ,
 И изшекла зора мила
 С' вѣнцем руже око чела.
9. Кад забродиш синѣ море
 С' дѣвойчицам ке га слѣде
 Казларага у испок зоре
 На кораблю злашну узиде.
10. Щлѣ ополе на све спране
 Да се орох сваки обходи
 С' друзѣм плази Чариче Уздаче ;
 А он управ море броди.
11. Гледа к' спранам сѣверниме
 Тѣсна мора вал на близу
 Кому ела пода га име
 На очію с' гану фризу ,
12. У койѣм іош никада
 Послућ учи Серсе сміони
 Варху нѣга бѣна када
 Мосп велики он наслони.

13. Ах несвѣсна охоласпи!
Куд се нѣси ши просшарла.
Дали чиниш швоіом власши
Сарчбе укрошиш мора варла.
14. Варла мора ки градове,
И кралѣвспва цѣла ждере
Када скочи на валове
И изиде из свое мѣре.
15. Леандро младац зашправлѣни
Гиздав мимо ходи осшале
Слѣдећ свое Виле зрак лювени
Нѣкад плова оне вале
16. Ну сардиши вал заклопи.
Нѣгове уши плахом силом
У сред пуша кад га ушопи
Прѣком власши и немиллом.
17. Он се молиш за слободу
Вѣшпру и мору шад некраши,
Да принесе у походу
И ушопига у завраши 1).
18. Али узшо молиш узе
Гнѣвно море вѣшпре плахе
Пролѣваюћ грозне сузе
Подираюћ често уздахе 2)
19. Уздарси му вѣшар већи,
А сузами море узрасши;
Тѣм ишшући смарши ушећи
Сам ю среше своіом власши.

1) поврашку. 2) уздисаюћи често.

20. И за Опока 1) од Тенеда
 Чарни се Ага у шо изважа
 Ки скри гарчке Плави 2) и леда,
 Да их Трояиска види спража.
21. Лено и Лезбо мимоходи
 И управля нуп на Шо,
 Ки до скоро у слободи
 Сам е себи господіо.
22. Шлѣ по опецѣх на све спране
 Дѣвойчице да избираю
 С' друзѣм плави Чарнице избране,
 А он броди жельном краю.
23. На опок слази на край иде,
 Плачу майке лица блѣде
 У што начин наѣ не виде,
 Да им дѣце не одведе.
24. Тер слободу изгублѣну
 Наричаши свак починѣ
 Велеѣ дали Царской плѣну
 Раѣа ѣемо ми робинѣ.
25. Ах све иманѣ нїе ли доспа,
 Ке се од нас за инѣх спѣца,
 Тежка сила да не проспа
 Од ке нам се робе дѣца.
26. О жалоспи плачна свѣма!
 Вай! неволѣ ѣе су ове
 Свою испу яох! друзѣма
 Дѣцу раѣаш за робове.

1) остров, Insel, isola. 2) корабль.

27. И пун вая и пун смеће
 Бити усилаџи с' шежке службе
 У породу им чиниш веће
 Негли у смаш 1) плача и шужбе.
28. Може ли се с' хуђе згоде
 Гинуп гором смарши коіом,
 Нег живећи без слободе
 Небити волян душом своіом.
29. О слободо сладка и драга
 Из варсно 2) ше вѣк не люби!
 Ни познава швога блага,
 Тко ше овако не изгуби.
30. Води и плѣни Турска сила
 Дѣвойчица множ избрану
 Од кѣх свака лѣпа и мила
 У свѣшлу се роди спану.
31. Роџаци их и Родице
 Пуни шужбе, плача и вая 3)
 Скубућ 4) власе гардећ лице,
 До самога их слѣде края.
32. Удараю шежке муке
 Покрай жала од судіе 5)
 Пуш кораблѣ сперућ руке
 Ко им породе слашке кріе.

1) ишпал, Appetit, appetito. 2) 'соврше-
 но, vollkommen perfettamente. 3) жалоси.
 4) чупаюћи. 5) одсвуда.

33. Сарце од смеће и од яда
 Разабраш се њих не море
 Имаю л' им желѣш сада
 Благе вѣшре мирно море.
34. Гнѣв и милосп свѣѣ, у себи
 Памеш варши свѣсп им вїю
 Шшо би шѣле шшо ли не би
 Да одлучиши не умїю.
35. Не любовце нег робинѣ
 Цѣне да ће Цару биши,
 Худа мисо шѣм починѣ
 У сарцу се њих будиши.
36. Желе с' мисли худе ове
 Да плах вѣшар дме с' планина
 Да море удри на валове
 И да пожде свих пучина.
37. Али од желѣ худе овако
 Бѣже опеша сарце вреда
 И ако разлог хоће шако;
 Милосп брани, любов неда.
38. Чарни се Ага диже из Шїя
 И на лѣво чим се вози,
 Само Андро и Карїя
 И опоци му спое мнози.
39. Славни опоци од кѣх фала,
 Шпесе пуна писма спара,
 Сад незнана мѣспа оспала
 С' мало спаша од изгара. 1)

1) одзгор, обен, сорга.

40. Дело свѣшло одкли свѣшу
 Даня и ноѣна свѣшлосцѣ усша
 Тамни дяку гласовишу
 Празан епок земля пуща.
41. Варху мѣсна суха и гола
 Обилѣза Царкве нѣе
 На завѣше Бога Апола,
 Ди иѣаше вас свѣш прѣе
42. Нег шѣю на глас празне яме
 Из пуспоци сваком краю
 Замниваю и оне саме,
 Одговоре мукле даю.
43. Меѣу опоцим к' лѣвой спрани
 Од кѣх Ага множ замѣра
 У далек су распаршани
 Нашо, Паро и Ципера.
44. Нашо гди сву Царкву имаше
 Нѣкад Бако Бог весели;
 Паро одкле ресѣяше 1)
 Царкве дворе мрамор бѣли,
45. Пафо и Гнидо юр Божици
 Од лѣпосци посвеѣѣне;
 А у опочной едва слици
 Сад неплодно свѣм каменѣ.
46. И Ципера ка од любви
 Лѣпой майци име пода,
 Сад свѣ у гарму и у прави
 Сшѣнѣ обрасло у сред вода.

1) после одма.

47. Гди спан пуцим би врѣднине
 Ту сад паспир овце свраћа.
 Ах колико може време
 Ко с' годишним све привраћа!
48. Слѣди и обраћа чарнац веће
 Мимо Широ едра била
 Гди ман крише женске одеће
 Домишляши гачрка Акила.
49. Силна Акила ком сви пуци
 Име у славну чуесе гласу,
 А нѣгови сад унуци
 Землю пешу спадим' пасу.
50. Тако срећа свѣм варљива,
 У промѣни вѣчнѣх доба
 Промѣнивап' свеђ ужива
 Роба у Крала, Краля у роба.
51. Едри Хадум и оспае
 На десну му гора свена
 Од спарѣѣх Апос кае
 Била у давна звана лѣша.
52. Гора Олимпа јошп се гледа
 Пелео и Оса нѣ се измиче,
 Од коѣх се приповѣда,
 Да у небо варх им пиче.
53. Барда, приклона и низоци
 Брѣзи су ово све колико
 Гласовипи ну писаоци
 Успеше их на полико

54. У писмиѣх узраспише
 Мале овако спвари у себи,
 А велике се изгубише;
 Ер ко Ће од њих писап неби.
55. Рѣч е ко се бѣху люди
 Горостани юр попели
 Под оружѣм у пожуди
 Да би Небо Јову опели.
56. Они од овѣх поставише
 Едну варху друге гору,
 Нека узиду на найвише
 Од Небеса спраху скору.
57. Али Јове за спарп' њима
 Свѣм несвѣсну ону мисо
 Огнѣнима Трѣсковима
 Он час их е сапарисо.
58. На велико свачѣ смѣнѣ
 Оспа у шому изглед пада,
 Ко високо прем са пенѣ,
 Да! низоко сасма пада.
59. Ну дочиме синѣ вале
 Чарнац броди мора овега,
 Од нѣгове дружбе остале
 Све кораблѣ срепошега.
60. Ке опоке неброене,
 Мора еѣа прошле бѣху,
 И юр к' нѣму пуш Ашене
 Увраћаху се у поспѣху.

61. У старога Луку града
 Кога давнѣ славе ресе,
 Ш' њима свѣме с' дружен пада,
 Казларага извезесе.
62. С' дѣвоицицам на край сиђе,
 И у мало опеш дана
 Све даржаве он обиђе
 Од различѣх гарчкѣх спрана.
63. Пазећ мѣста око себе,
 Гди у спара би времена
 Ашене, Арго, Шпарша и Тебе,
 И Кориншо и Мицена.
64. Седам славнѣх разумника
 Даржаве ове породиле
 Од кѣх уфаш нѣе до вѣка,
 Дохлпипи знанѣм више.
65. Свако мѣсто оно пода
 Још за вѣчну дику своју
 Множ храбреиѣх воевода
 Недобишиѣх свећ у боју.
66. Од крепости спаре оспало
 Ни имена сад шу нѣе,
 С' градовим е знанѣ пало
 И сва слава ка би прѣе.
67. О бѣгуће сасма време!
 О некрепка срећо од веће!
 Коя спвар се под вашиме
 Промѣниши силам неће.

68. Ах! еси ли ти о слава
 Гарчка земљо она маши!
 Плод чесниши ка одавна
 Од разума даш' не краши.
69. Породи ли нѣга оне
 Ти мударце гласовише?
 Ки науке и законе
 Оспавише племенише.
70. Синови ли швои се гласе
 Вишези они и юнаци?
 Ки испок ставиш вас пода се
 С' малом войском бѣху яци.
71. Ти ли си она пуна хвале?
 Коя чића знаня швога
 Зваше пуке све оспале
 Без разбора и разлога.
72. Ах обазри сад се на ше!
 И невольно биће пази
 Невѣрспву су спаром плаше
 Задњи ови швои порази.
73. Е по веће нигдѣ у шеби
 Особиша нїе владаня,
 Сама оспаетиши под неби,
 Без оружя и без знаня.
74. Поручена у чарвину
 Већи део лежиш пуспа,
 Изгубида будућ силу
 И од руках и од успа,

75. Слобода се шва понизи,
Добро ши е свако ошешо
За враш даржи ше у веризи
СамосилѢ шурско клешо.
76. Али сва зла ова худа,
Коя шарпиш сужня шако,
Од вишиѢ су правде суда
На живлѢнѢ шве опако.
77. НевѢршвом се швоѢм боли,
И нарици с' нѢга яде,
И педесе 1) с' неба ко ли
Лакше пде, шеже паде.
78. ЕздеѢ Чарнац не приспае
Прико славне Ливадіе.
Из лѢва му море оспае
Од Коринша звано пріе.
79. Кога краю надалече
Од Привезе вали шшо е,
Запад, исток гдѢ до пече
На поморске два краш бое.
80. Туй у доба сшарѢх лѢша
Марка Аншона разби Августо,
Чим за добиш Царство од свѢша
Сваки од нѢх бѢше усшо.
81. Марко Аншоніо, ки се обраши
Свом Корабљом и побѢже
Кад се огнѢне од свуд раши
НавеѢма се море ужеже.

1) казн, Strafe, castigo.

82. О испочни Воевода!
 Ти не бѣжа шад нег слѣди
 Твой плам сладки прико вода,
 Ки на далек лешѣш види.
83. Римскѣх Плави 1) множ 2) могућа
 Ниѣ себе придобила,
 Него швоя побѣгућа
 Клеопапра лѣпа и мила.
84. При Царици сарца швога
 Свега свѣша Царшво осшави;
 Тер любовник больи с' шога
 Нег Войвода ши се объяви.
85. На испо мѣспу с' многом власпи
 Скоро вишез шпански избрани,
 Турском карви море омаспи,
 И Карсшяншво све обрани.
86. Он на мору Турке поби,
 И има добиш вѣчне славе,
 А на копну 3) ши придоби
 О преславни Владиславе!
87. Ну глас више бойне згоде
 Од имена леши швога,
 Ер он царске све войводе,
 А ши разби цара испога.
88. Али Чарнац ко 4) се пройде
 Грачке спране ближнѣ и далѣ,

1) кораблѣи, лаѣе. 2) множшво. 3) суву,
 земљи. 4) како.

- Упуши се пресно 1) и дойде
 На равнине од ЗарсалѢ.
89. Гди у времена предня спара
 Бой велики они поспа
 Од Помпея до Цесара,
 Свему свѣпу шпешан доспа.
90. Великога овди Рима
 Веће и испок вас у едно,
 Царсва од свѣпа међу њима
 Учинише гарло едно.
91. Да слободи родна града
 Силни цесар главу одсѣче,
 Ки шу с' пуцима од запада
 На домаћи бой испѣче.
92. Овди побѣни и добиши
 Римляни они славни бише,
 Ки народе све на свиши
 И побеше и добише.
93. Њима ни една власп под небм
 Вѣк не може доћи варха,
 Они од распа сами себи
 Почешак су били и сварха.
94. Њих слобода с' њих погину,
 И по несклад 2) худи узрочи,
 Кад зеш шаспу, ошац сину,
 А браш брашу прошив скочи.

1) нагло. 2) неслога.

59. Тако давњи дуб, ки жиле
Ушварди од вѣк сред планина,
Крѣпак спои на све силе
Плахѣх вѣшар, злѣх година.
96. У сред нѣга, али каде
Малахан се царв заварже,
Подгризе га и да паде;
Тегоша испа своя га сварже.
97. Ах да е проклетш шко замеће
У родному немир граду!
И домаће уреси смеће
У заваду и нескладу.
98. Тер у многой чу радоспи
Казларага, и пун славе
Од неизмѣрне свѣм лѣпоспи
Сунчанице пригиздаве
99. И тако се бѣше ова
Дѣвойчица драга и мила
Сред бѣлога Смедерова
Племенишо породила.
100. И да нѣ е лѣпосп многа
Свѣшла родом нада свиме,
Од Колѣна господскога.
Бурѣа Деспоша и ерине.
101. Многе чарнце шѣм с' едини
Да пођу искаш лѣпосп нову
По богданской Кралѣвини,
И господшву Херцегову

102. Запоаѣд е, кѣм од пріе,
 Да на дальи пуш не иду,
 Докли од ближнѣ Скендеріе
 Свако мѣсно не обиду.
103. А он дружном свога двора
 Диже управ пуш Дунава
 Прико поля прико гора
 Куд најпречи пуш познава.
104. Прико мѣсна, прико села,
 Мацедон скѣх упречива,
 С' десна оспае град му Пела,
 Филипова поля слѣва.
105. Филипа кой ярам спави
 Најпрѣ гарчкой јор слободи,
 Али веѣма се он прослави
 Шпо Лесандра сина роди.
106. Ког оружѣ и десница
 Проспирасе до край свипа,
 Прико гарчкѣх свѣх граница
 У испоку придобиша.
107. Ага и оспала дружба своя
 На Косово дође пака
 Гласовипо полѣ од боя,
 Гди уби Милош Цара опака.
108. Не успавля се на Косову,
 Негли управ кроз топлицу
 Свраѣа бѣлом Смедерову,
 За наѣ' славну сунчаницу.

109. Одкле игдѣ пупи обраши
Чу замѣрне и велике
Од лѣпоспи сповѣдаши
Еднѣм гласом све езике.

Сварха пѣня седмого.

 П Ћ Н Ћ О С М О .

1. **Л**ѣпоша е од нарави
 Дар чеспиши славно благо
 Гди се сабра, скуп и спави
 Све што е угодно мило и драго.
2. Од свѣшлоспи вишиѣ зрака
 Цвѣш од рая пуни уреса,
 Добро, у ком су добра свака
 Биспри изглед од небеса.
3. Найсварсиѣ 1) божѣ дѣло.
 У ком свѣшу рай се опвора,
 Гдѣ прам 2) сунце, испок чело,
 Звѣзду очи, лице зора.
4. Од радоспи и разблуда 3).
 Скуп избрани складна мира,
 Сладка од сарца свих пожуда,
 Мила од очи свѣх замѣра. 4)
5. Мед прислашки кад по куша
 Чемер му се сладак чини,
 Близу и далек од свих душа
 Желя покой драг едини.
6. Ну могућа ова лѣпосп
 Свѣшле у карви кад се здружи,
 Два краш већу каже крѣпосп,
 Да е двори свак и служи.

1) најсавршеніе. 2) пламен. 3) веселя
 4) зачуѣнъ, дивоша.

7. У великой шере слави
 Лешу свуда гласовиша,
 И незнане пуке шрави 1) ;
 У найдалѣ спране свиша.
8. О Цесарска кѣри избрана
 У породу округѣна!
 Ти сва ведра, сва сунчана
 С' лѣпоше си из племена.
9. Райски урес лица швога,
 Ки моѣ' изрѣш нѣе бесѣдом,
 Владислава преславнога
 Занѣ 3) гласом, не погледом.
10. Тѣм он желеѣ' да би спеко
 Драгу милосш прид швѣм лицем
 Кральицом ше свом нареко
 И любезном Вѣреницом.
11. Али дочим нѣе далече
 Намѣнѣни швоіой среѣи,
 Из сѣвера шер ши испече
 Сунце бѣли дан носеѣи.
12. Тва лѣпоша райска просши
 Мала пшица шанке хвое, 4)
 Ако испочной швой свѣшплосши
 Из дубраве 5) пѣсни шое.

1) шрави, плаши. 2) изреѣи. 3) занесе,
 4) гране. 5) планине.

13. Кралѣвићу Вѣренику
 Веће испочни Цар завиди,
 Племя и лѣпоси шву велику
 Нек сву добиши с' ке још бледи. 1)
14. Спећ' бо може, он на свѣшу
 Изгублѣну славу у бою,
 Ну лѣпошу племенишу
 Не вѣк нађе, како швою.
15. Под звѣздами швога уреса,
 Није било ни ће биши;
 Едно е сунце варх Небеси
 Една е лѣпоси шва на свиши.'
16. Опмановић шим залуду
 Посло е искаш свуди себи,
 Да царицу наћи буду
 Од краљице сличну теби.
17. С' швоѣм драгѣм нашицаши 2)
 У свему се ишпе, али неће
 У любовцах он имаши
 Нег у оружю болѣ среће.
18. Сила му е да изгуби,
 И инако моћи није,
 Тако и лѣпой сада любив
 Како у варлом бою пріе.
19. Јор е дошо Казларага
 К' смедереву бѣлу граду,
 За изнаћи кѣер Любдрага,
 Сунчаницу лѣпу и младу.

1) бледи, бледиши. 2) боритисе.

20. Свѣшла е она Дѣвойчица
 Од колѣна деспотскога
 Вид жуѣени и зеница
 Слѣпа спарца ѣаѣа свога.
21. Ки се унука унук зове
 Бурѣа Деспота и Јерине,
 Од коѣх име и сад слове
 Све Словинске покраине.
22. За зве да су шурци худи.
 Господспвѣму спаро опели,
 Господске се каже ѣуди
 Племеншсе дѣлим воли.
23. Пруш кралѣвски нѣкад ки е
 У руках му Дѣдин бѣо,
 Нѣму шнап е накои е
 Тежку спаросп наслоиѣо.
24. Даржаве ове ѣе нѣкада
 Власп деспотска спераласе,
 Крашка му е сад ливада
 Варху кое спадо пасе.
25. Спража му су пси уздани,
 Крошке овце пук подложни;
 А пасшири и горани
 Прѣшельи наузмножни.
26. Припозна му е куѣарица
 Мраморнога мѣште крама;
 А раскошна свѣм ложница
 Трава увехла, 1) суха слама.

1) увела, увенуша.

27. Шашори су извезени
 Зеленога дубя киће 1)
 Еспойска 2) му е саш медени,
 Вода и млеко сладко пиће.
28. А од злапа чаше избране,
 Саашка пића у кѣ спое;
 Руке бѣле и сиѣжане
 Милоспиве вѣрце свое.
29. Добри овако спарац прае 3)
 Найпокойнѣх дана діо,
 Ки од дванайсп синова е
 Чесшиш ошац нѣкад біо.
30. Али нѣму смарш немилла
 Кроз намѣру худу и прику
 Свѣх у барзо поплѣнила,
 Да не осузи лица вику.
31. Тѣм од зада осповеће
 Ях одсѣчен дуб у гори
 Кому вихар с' плале смеће
 Гране скарши и обори.
32. Вук и любдраг, кѣх словляше
 Глас с' Ишока до запада
 Спушке огнѣне маршви оспаше
 У посшупу 4) Прага Града.

1) многе гране у едно саставнѣне, ки-
 та. 2) ело. 3) проводи. 4) походу.

33. Гойко и урош сред засѣда
 Од шурске су саблѣ пали,
 Ки у огню преко леда
 За цесара воевали.
34. Миклеуша и спѣпана
 Море ушопи на пучини;
 А допаде смаршна рана
 Влашка од гуше у планини.
35. Главу изгуби Гаргур свою
 С' прѣшельскѣх злѣх привара;
 А у Ардельском спигну бою
 Смерш Милоша и Лазара.
36. Янко и Лауш од свѣх бѣху
 Само оспали од свѣх живи,
 За разговор и ушѣху
 Баћку и шежкой супрошиви.
37. Ки сву любав сложи и спави
 Од дванаест у два ова,
 И ко очи двѣ у глави
 Он гледа их и милова.
38. Али худа над све ине
 До барзо му срећа узрочи,
 Да му у едно зрак погине
 И од два сина и од двѣ очи,
39. Янка не може уздаржати,
 Да се на бой неупуши,
 У Богданской шѣм га рати
 Погубише шурци люши.

40. А Лауша у што време
Среше прѣка смарш на дому,
Ки ѣаѣово зовуѣ име,
Умрѣ у руках ѣаѣу испому.
41. Тад шолико плакаш' узе,
Од дванаестѣ побѣн спрѣла
Тужна спарац да га сузе
Ослѣпише с' грозва цвѣла. 1)
42. И сваршио юшш би у плачу
Дни, кроз шеже непокое,
Разговора да не зачу
Од едине кѣерцс свое.
43. Сунчаница млада и лѣпа
Од ке слову свуд крѣпосши
Свѣшло уфанѣ ѣаѣа слѣпа
И шпа пак е у спаросши.
44. Миле унуке он видиши
Жели од драге ѣерце ове,
И у нѣих онеш поновиши
Себе и марше свое синовс.
45. Ал'е заман 2) да шшко сада
Нѣ лѣпошу двори многу
Зашшо дѣвсшво, она млада
Завѣшова Вишиѣм Богу.

1) цвѣленя, Klage, piangere amaramente.

2) запрабога, vergebens, indarno, in-
vano.

46. Мудри ћаћо с' билѣг веће
 П зна ону нѣ одлуку,
 И што обљубиш ћерца неће
 Вѣреника ћуши муку.
47. Ну у себи онеш суди
 Од дѣшинспва плаха исходи
 Тай нѣ мисао с' кое жуди
 Да дни шако сама води.
48. Тѣм нека у нѣой од љубави
 Пробуди се часна желя,
 Он разлике игре спави
 Од радоспи и веселя.
49. Од Бугарских младосп села,
 На игре се скупн ове,
 И љубезна и весела,
 Паспирице младе зове.
50. Лѣпе Дѣвойке и гиздаве
 И селяни млади ш' нѣима
 На игре иду, и варх главе
 Свак' од руже вѣнац има.
51. У шанце се сви хишаю
 Сви зачиню слашке пѣсни,
 И разлике игре играю
 У покою у љубезни. 1)
52. Вар ливаде млад уз млада
 Сѣди у цвѣћу разликому
 И рѣч с' рѣчи хипро склада
 На ухо шапшом ови оному.

1) љубови.

53. Намѣчу 1) се шуй паспири,
И указаш сваки ужива
Да складніе дапли свиря
Да у слађи глас попѣва.
54. Намѣцаш се још насшаше
Паспирице наймиліе,
Ка зачинѣ пѣсни драже
Ка ли вѣнац лѣпше віе.
55. Селянке ове скупіо бѣше
Спарац любдраг на свом спану,
Еда сарце швардо од више
Од свое ћерце, оне гану 2)
56. Тер од младих, ких усприли
Славна лѣпосп нѣ велика,
Ки годи јој шу омили,
И обере га вѣреника.
57. Тад код младе сунчанице
На сѣдилке 3) сей лювене
Од свуд младци и младице
Скупише се неброене.
58. Она млада за све да е
Ћучна у сарцу чића тога,
Послужна се казаш хае
Заповѣдим ћаћа свога.
59. Све налѣпше губе име
Прид уресом нѣ уреса,
Јах прид сунцем испочниме
Јасне звѣзде од небеса.

1) намекусе. 2) дигну, sich bewegen, moversi. 3) дѣвойке.

60. Чеспи, злапни прами одкоси
 На вѣсприц е пих расплела;
 А од разлика цвѣћа носи
 Вѣснац варху ведра чела.
61. У погледу лювеному
 Разблудно ѿой ся Даница;
 А у райскому лицу свому
 Коппи 1) прапор 2) и ружица.
62. На успѣх ѿой од веселя
 Румена се ружа сміе,
 Копреница 3) сиѣга бѣля,
 Бѣлѣ од сиѣга парси крѣе.
63. Тако она мило ходи,
 И полику свѣсплосп има,
 Да у едно време изводи
 Танац спупом 4) дан с' очима.
64. Паче цвѣћѣ, да е зора
 Шшо су очи нѣ лювене,
 Румена се ружа опвора
 И разлико цвѣће сене.
65. Бѣлим рукам по Ливади
 С' другама она браш' почиѣ,
 Селяни се дижу млади
 Коло около нѣих зачинѣ.

1) препши. 2) цвѣт прапор, Tausend,
 (фѣн, amaranto: 3) убрадаг, бѣла ма-
 рама. 4) ходом.

66. Усред кола од свирали
И од дипли на глас мїо,
Да забаве сей похвали,
Заче овако млад Радмїо:
67. Дружба лѣпа и весела!
Од маѣахнѣх паспирица,
Ким сред очи зора бѣла
А сунашце сїя сред лица.
68. Придружише и лювезни
С' нашѣм ваше складне гласе,
Да поюћи слашке пѣсни,
Биће ово прославлясе.
69. Поймо, поймо Дружба драга;
Бѣжи младосп, лѣпи време:
Од пролѣћа доба блага
Уживаймо пређе зиме.
70. Не чекаше свѣшла прама 1)
Злапо и бисер да се обраши,
А без свѣшлости и без плама 2)
Лѣпѣх очи поглед скрапи.
71. Свака од вас Лѣпе мое
У млаѣахна 3) своя лѣпа
Желѣ испуняй слашке свое,
Гарли любав радосп хиша, 4)
72. Чеспишосп е овой жива,
Блаженспва су ово права,
Овако се лѣпо ужива
Младосп и нѣ' дика и слава.

1) млого коса у едно, зорф, ciuffodicapel-
li. 2) пламена. 3) мла. а. 4) вапай.

73. Шпо се пиша да се има ,
 Шпо се жуди да се спече ,
 Шпо е лѣпо близу очима
 Да ни од сарца нїе далече.
74. Да два млада едно желе ,
 У живошу справлѣному 1)
 И да воде дни веселе
 Живеѣ едан у другому.
75. Радміо приспа и шай час се
 Шнїм панац сви хишаю ,
 Два зачино , а у све гласе
 Складно оспали одпѣаю.
76. У шапша се игра обраши ,
 Ко се у шанцу дозачиня
 Пак узеше попѣваши
 Чешир млада Селянина.
77. Парви поче ко иѣкада
 Од Херцега од Спѣпана ,
 Уграбише любви млада
 Ка му Сину бѣше дана.
78. И ку она яд и смеѣу
 Оѣушила и поднила
 Чѣм на спарцу свѣм марзеѣу
 Драга е млаца 2) промѣнила.
79. И ко цака чиѣна шога
 Син му се е пошурчїо ,
 И из господсїва Херцег свога
 С' дѣцом ином прогнаи бїо.

1) обалном , bezaubert , iucantato. 2) младака.

80. Запопѣва други опеша,
 Ко Бѣограду помоћ пода,
 Према силам Махумеша
 Угрин Јанко Воевода.
81. И како се испод мира 1)
 Града шога Цар охоли
 Люпо ранѣн шад испѣра
 Веће маршав жив неголи.
82. Ко из Града Дубровника,
 Кличе прећи, к' Задру упуши
 Любград Деспот за наприка
 Шеша Угре подигнуши.
83. И од Сибиња ко Бан славни
 И угарска сва Господа,
 Тад успаше на бой справни
 Нека му се помоћ пода.
84. И ко с' войском из Будима
 Краљ Владислав сам се одправи
 Тер Мураша неизмѣрима
 Силам разби на Мурави.
85. А чешварши кликнуо бѣше,
 Ко угарске складне волѣ
 Матиаша Краља успеше
 Из шамнице на присполѣ.
86. И ко укрупѣн краљ храбрени,
 Арвућ Войске од Турака,
 На копо се често одмѣни
 Од Деспота Вука пака.

1) зида.

87. БугаркинѢ юр приспале
И пѢваня бѢху драга
Кад смеше игре све оспале
СвоѢм дошасѢм Казларага.
88. Сунчаницу лѢпу и младу
Указани да му буду
Покли иска свуд по граду
Смедереву он залуду.
89. Баржи него барза спрѢла
Ошоле се с' дружбом дѢли
Будућ чуо да се у села
Любград ошац ш' нѢом присели.
90. Туй ю наѢе у забави
Од веселѢх Седиляка 1)
И у погледу нѢ обяви
Тай час му се сунца зрака.
91. Паче бѢлѢм даном свану
Чарном Аги ноћно лице,
На лѢпопу райску избрану
Од сунчане Сунчанице-
92. Запажене одасвуди;
У ню одну свачѢ очи
И свѢш зове да ю суди
Поред сунцем од испочи.
93. Али Чарнац ко се угледа
Не зна од страха нишко гдѢе
СѢмо и шамо сваки уреда
ХоѢе бѢжаш' и не умѢе.

1) дѢвојка.

94. Сунчаница и с' нѣом лѣпа
 Дружба од спраха и од срама
 Цвѣће из скуша на шле 1) исипа
 Ке за злашнѣх браше прама. 2)
95. Поникнуше лѣпе Виле
 Замукле су мраморкоме 3)
 Цвѣћеѣ шако да су скриле
 Саме себе сѣним своме.
96. Од свуда су варху лица
 Праме од коса распушпиле;
 Али из међу злашнѣх жица
 Сяю им већма очи миле.
97. Хишри Хадум свѣм объяви
 Весео поглед, слику драгу,
 С' прѣд на парси руку спави,
 И у бесѣду кличе благу.
98. Дружбо мила! дни чеспише
 Ки праеше сред дубраве,
 Уживаше и слѣдише
 Лѣпе игре и забаве.
99. Нишко не има спра ни смѣсни, 4)
 Ер дашасѣ мое не ће
 Разварѣ ваше шанце и пѣсни
 Ни донеш Вам горке смеће.
100. Паче у дружбу вашу ка е
 Многе среће, многе чеспи,
 Гдѣ у миру свак дни прае,
 И я ћу за наћ' мир! улѣсти;

1) земљу. 2) косе. 3) на подобіе мрамора.
 4) буне, Verwirrung, tumulto.

101. Тѣм гиздава дружбо млада!
 Овди гдѣ сше искуплѣни,
 Не буди Вам мучно сада
 Даш' за мало мѣспо и мени.
102. Ко изрече сей бесѣде,
 Гдѣ сѣн велик дуб проспира
 Сам без дружбе Турчин сѣде
 Сред Селяна и паспира.
103. Милоспива на спарога
 Любдрага се пак обраши,
 Тере поче овакога
 С' швардѣм клешвам упрашаши.
104. Ах пако ни Бог с' Висине
 Врашю очима вид жуѣени!
 Врѣдни и добри домаѣине
 Племе нивое сповѣд мени?
105. А по Царску славу главу
 Тако не пад сабљом мојом
 Кад' испину кажеш праву
 Нећ' ме врѣдиш рѣчу својом.
106. Спари швои кои су били?
 Рец слободно без обзира!
 Есу ли они господили?
 Из господства кои испира.
107. На ово у сарцу смуѣен свому
 Кличе спарац пун жалоспи;
 Спомениваш невольному
 Мучно е преднѣ честпишоспи;

108. Ер колѣно племенишо
 Од помоћи шому нїе,
 Кога убожство вѣковишо
 Под шежкїѣм робством крїе.
109. Ну Господар шаки када
 Заповѣда благо и мило,
 Под заклетву шер ми сада
 Од очих се шой спавило.
110. Од ни часа нећу предаш,
 Све ћу казаш ну ѱох! болѣ
 Нарїца ћу нег сповѣдаш
 Шарѣх моих све неволѣ.
111. Дїже се искаш у свом Двору
 Лазар Деспот од Сербїе
 Два юнака по избору,
 Да уда за нїих кѣри двее.
112. Лѣпу и младу Вукосаву
 Да Милошу Обилићу;
 А поносну и гиздаву
 Мару Вуку Бранковићу.
113. Од Маре се и од Вука
 Славни Деспот Ђураћ роди,
 Варх Сербскога свега пука
 Наком Свекра ки господи.
114. Од Ђурђа се и од Ерине
 Мара опеш кѣи родила,
 Цѣћ лѣпоте нѣ едине,
 Ку обљуби Царска сила.

115. Ну се од Цара бѣху силна
 Облюбили већма пада
 Плодне спране мѣсца обилна
 Гдѣ с' Ерином Деспот влада.
116. Он на Дворе ко нѣгове
 Са Царицом кѣер доведе
 Посла им конѣ по синове,
 И примами их, да га слѣде.
117. Подиже се пак да спѣче
 Под оружѣм њих даржаве,
 Едва Деспот жив ушече
 Испред саблѣ сей каржаве.
118. А Ерина из бѣлога
 Смедерева изагнана
 За наѣ' Бурѣа Война свога
 Пуш Угарски воѣе спрана.
119. Оваке му пак да гласе
 У Будиму кад га среѣе,
 Таргај, Таргај сѣде власе
 Тужни спарче с' худе среѣе.
120. Господство оше, изпосѣца
 Твое Войске Цар огнѣни,
 Гаргур, Спѣпан наша дѣца,
 Робови су ослѣплѣни.
121. Чуй ки ми су синци мили
 По едному сад гласнику,
 Плачно Майци поручили
 Тужне гласе згору прику,

122. Сарце ће се шве на пола
 Расцѣпиши Майко шужна,
 Тва два сника два Сокола,
 Два слѣпца су и два сужна.
123. Ти по свакој свѣша спрани
 Гледай Майко на дан бїо
 Нами се е зрак сунчани
 Млађаниѣм уграбїо.
124. Разлог бѣше ми двоица,
 Да смо шпанак ћаћу и шеби,
 Ђаћо спарцом ши спарица
 Да нас водиш свуд е шреби.
125. Али слишай сву незгоду
 И наш тежки яд немилн,
 С' очима смо и слободу
 Сладку и драгу изгубили.
126. Царица нас майко драга!
 Сесшра наша кћерца швоя
 Прид Мурашом непомага
 Кому люба биш досшоя.
127. Паче и она вай мех' испа,
 Да нам кућу искорѣпи 1)
 Варлом Цару на свѣшн приспа,
 За едно оба дани ослѣпи.
128. Ни їой гану сарце шада
 Тварђе од шѣне, варлѣ' од звѣри,
 Любав од два Браца млада
 Худу мисо да не шѣри 2)

1) сруши. 2) послѣдуе.

129. Зато ако тай пун слѣдиш
 Ти да лѣпе све Госпое
 У Будиму кад развидиш,
 Двѣ Невѣсте наѣш швое.
130. Када будеш Майко! шамо
 Међу Угарскѣм Госпођама,
 Тужна Майко смисли само!
 Ке ѣш хвале подаш нама.
131. Еда реѣш имам жива
 Я два сина, два юнака,
 У кѣх спои и прибива
 Мога сарца радост свака.
132. Два сина имам можеш рѣши
 Ну два слѣнца, ну два роба
 Опеше ми их Турци клѣши
 И сада ми их дарже оба.
133. Несрећнога сега и гласа,
 Ки му пода плачна любви, 1)
 Спарац Деспот пун пораза
 Смартно ублѣдѣ 2) рѣч изгуби.
134. У жалости и у болести
 Спановиш се орамори,
 Али ко се пак освести,
 Едва овако проговори;
135. Од када смо изгубили,
 Сва ина добра ми на свиши
 Наспоймо се Турской сили
 Сужњи у спарост не учиниши.

1) любя. 2) бласденѣ.

136. Вѣрна Друго самном ходи
 Пуш славнога Дубровника
 Ће се Госпу у слободи
 Даржи вѣра свим велика.
137. Али Мураш будућ слишо,
 Бураћ Деспот са свѣм благом
 У Дубровник, да е опишо
 Слободом се шпишиш 1) драгом.
138. Пресно одправи Поклисаре
 К' Дубровнику свѣшлу Граду,
 Кнезу и Вѣћу 2) шлюћи даре
 Да му у руке Ћурѣа даду.
139. Али инако он запрѣши
 У карваву люпу бою,
 Да ће на њих Град подрѣши
 Царску огићну саблю свою.
140. Ну Дубровник сред покоя,
 Ки од слободе круну спече,
 С' миша од злаша с' препић од боя
 Од вѣре се не порече.
141. Тако да испи Цар охоли
 Чудећи се пада кличе
 Чић шве вѣре крѣпке шולי
 Вѣк ћеш живѣш Дубровниче.
142. И тако се прем догоди
 Јоши Дубровник с' драгом круном
 Спои чић вѣре у слободи
 Међу Лавом и Дракуном. 3)

1) чувати се. 2) совѣшу. 3) аждајом.

143. Ах! да би у вѣк яхно сада
 Живіо миран и слободан
 Дубровниче бѣли Граде!
 Славан свѣшу Небу угодан.
144. Круне Угарске већи діо
 Сву Босанску Кралѣвину
 И гдѣ Херцог Господіо
 Власш под асе Турска укану. 1)
145. Још сред уста люпа змая,
 И нокаша бѣсна Лава,
 Око шебе с' оба края
 Словинска е сва даржава.
146. Робови су швои сусѣди
 Тежке силе свѣм господе
 Тве Владанѣ, само сѣди
 На престолаѣ од слободе.
147. У слободну Граду оному
 Од пешкѣх шако рука
 Сачувасе Деспот, кому
 Ясам Унук до Унука.
148. И од нашега свега прага
 Не находи нишко сеини
 Разми ова кѣрца драга,
 Ка е разговор мой едини.
149. Ко чу ово Чарнац скиде
 Злапну махраму иза паса
 Сунчаници, шер опиде,
 И у начин благ приказа.

1) бади.

150. Велећ пва е срећа сада
И велика и чеспиша
Испочном си Цару Лада 1)
О Дѣвойко племениша!
151. Сунчаница пада сварну
Очи од срама и поникну,
А сву осталу дружбу чарну
Чарни Хадум к' себи викну.
152. Ну ш' њим не кшећ, да се дили
Дѣвойчица часна и лѣпа,
Уграби е он по сили
У сред скуша ћаћа слѣпа.
153. Опеш би се млада узела
Спражном Чарнцу ки ю хвата,
Голубица яхно 2) бѣла
Чарном Орлу из нокаша.
154. Али Любдрад у слѣпилу
Тужни спарац над све ине
Чувши грабиш кѣрцу милу
Ухиши се за сѣдине.
155. И неуфаюћ да ю обрани
Завпи у глас пун жалоспи:
На ово ли ме ѿох! дохрани
Тежка и худа ма спароспи!
156. Дали досна срећо худа
Дѣдинсво опеш мене биши,
И од Деспота славнѣх свуда
Паспирем нас учиниши.

1) жена: 2) као.

157. И люблѣнѣм синовима,
 Ки бише очи ме женице,
 Да мой живош справляш има
 И колѣвке и гробнице.
158. Ну ме сада сасма овако
 Слѣпа старца још покоси,
 Чим се мое добро свако,
 Ма едихна 1) кѣрца односи,
159. О ма кѣрце нїе ше нїе!
 Сунчанице кѣрце млада!
 Твой сунчани урес гди е.
 Јох! ко ми ше граби сада?
160. Одзовисе кѣрце мила!
 Вид' коя ме болесш цѣпа!
 Ах! кому си оставила
 Ђаћа швога старца слѣпа?
161. За ово ли смарши прѣка
 Глухами се вазда каза,
 Ма несрећна старосш нека
 Мре с' хуѣга свећ пораза.
162. Моя слѣпа старосш ова,
 Ка ми у лицу смерш свѣдочи
 Без господспва без синова
 И без дразѣх ваймех! очи.
163. И без шебе слашко уфанѣ
 Кѣрце мила у кой мени

1) едина.

- И синови су и владанѢ
И од очи вид жуѢени.
164. Спарац любдраг цвили овако ;
Али што му што помага
С' Ѣерцом му се веѢ одмако
Подалеко Чарни Ага.
165. Сунчаница спарва од спраха
Учинисе мразна спѢна
НѢма, блѢда, без уздаха,
Исчезнуша, запаѢна 1)
166. Прам 2) развезан у слободи
Лице ѳой, плачној облешива,
Носисе она, а не води
ВеѢе маршва него жива.
167. Ну ко мало разабрасе,
И погледа шере види
Спрашне и гардне чарнице уза се,
Опеш вене, чезне, блиди.
168. Горка е болеш опеш смеша
Опеш заварѢ рѢч не може,
Приузе е спрах опеша,
И опеш се принеможе.
169. Али, ко се нѳои за шиме
ПобѢгуѢа Душа враши,
Кличе гласом жалосниме
У ови начин нарицапи :

1) зачуѢена ; као урсчена ? 2), коса.

170. Гдѣ сам шужна ах ѿох! коя
 Уграби ме ово сила?
 О жалосна Майко моя!
 На што ме си породила?
171. Од кога сам ѿох! вођена
 Робинџица гди ћу млада?
 Немилосно заплѣнена
 У ћаћову скушу сада!
172. Синоћка сам омеркнула
 Я у ћаћка кѣи едина,
 А юпросам осванула
 У чарнога Арапина.
173. Кому ћаћо, мили кому?
 Едина те кѣерца оспави,
 Ка е живошу прудну швому
 Свеђносила кокой прави.
174. Ах! чиме ћеш яде и смеће
 Тежке швое самирипи?
 Коли ти ће уздан веће
 Слѣпу у спаросш шпапак биши?
175. Силну цару од испока
 Млађахна се водим сужна,
 И што э хуђе с' пог' узрока
 Часши мом се боим шужна
176. Драгом часши ку одавна
 Я приказах вишиѣм Богу,
 И за ку сам подиѣш справна
 Сваку муку смарш најгору.

177. Али ако ме ши опеши
Нѣси яки ѣаѣо мили!
Ни имаш силу за опрѣши,
Могуѣойсе Турской сили.
178. Доѣи, доѣи на смилѣнѣ!
Еда ганеш 1) скуп охоли,
Тере швой плач и цвѣлѣнѣ
За мене се шужну умоли!
179. Еда за одкуѣ ме младоспи
Мѣспо злапа у ке врѣме
Од несраѣне шве спароспи
Грозне сузе Турци приме!
180. Еда како очи слѣпе
Юх и спаре шве сѣдине
Из нѣ их сарца искорѣне 2)
Не милоспи и варлине.
181. Али нигди нѣе никога
Ко би мене помоѣ, кшео
ѣаѣо уфанѣ сарца мога,
И ши л' ме си осшавѣо!
182. Кпяше слѣдин швой плач люши.
Сунчаница юшш напрѣда,
Кад се, ошпри чарнац смуши
Сарчно 3) на ню шер погледа,
183. О Дѣвойко вапеѣ млада
Доспа си се плакаш чула!
Ах умукни веѣе сада,
Каменишо замукнула!

1) узбуниш 2) изваде 3) люшишо.

184. Ах! дочиме пуше слиди
Цариграду он найпрече,
Епо се улак 1) едан види
Гди управ нѣга шеком пече.
185. Ови непом 2) приданъ 3) дошо е,
Лисп му царски приказива;
Он га прима, и варх свое
Главе спавля пак целива.
186. Млад царь шарпеѣ' мучно од више
Од испочиѣх справах спѣнѣ,
Аги у пому лиспу пише
Од крїо сарца свога кшѣнѣ.
187. Писаше му да пуш спране
Цариградске нагло греде 4)
И да веѣе изабране
Дѣвойчице све доведе.
188. Веляше му їош да свуди
Соколицу поѣе искаши,
И да їой каже ко цар жуди,
Да га у испок и она праши.
189. Бѣше лѣпе започнице
Млад се Осман ужелїо,
Ке га зани 5) драго лице,
А успрѣли поглед мїо.
190. Узо би опеш нагледаши
Райскога се нѣ уреса
И очи свѣшле у кѣх с'япи
Сунце види се, од небеса.

1) пошпа. 2) шек што. 3) пред нѣга.
4) иде. 5) занесе.

191. Паче она пупи не уміе
 Наћи у ишок, кѣм ѣе поћи,
 Докле испочно сунце пріе
 Не испече своіой ноћи.
192. Али ова мисо своя
 Неће друзѣм да се обяви,
 Крїюћ желю люша боя
 Слашком жельом од любви.
193. Ну се хипри Хадум спавля
 И еднога чарнца уздана
 По бойницу лѣпу отправля
 Пупи полячкѣх равнѣх спрана.
194. Будућ имо гласе шаде
 Да іош пошой кралѣвини,
 За освешит цара млада,
 С' друзьями она расап чини.

Сварха осмога пѣня.

ПѢНѢ Девешо

1. **В**елика е о Любави!
Глас огнѣхъ швоихъ спрѣла;
А у погледу лѣпом слави.
Ока драга и весела.
2. Али веле веѣа и яча
У Кралѣвском сарцу бива
Част ка спрѣле шве' поплача,
И све силе придобива.
3. Нѣе чудо чиѣа шога
Соколица свѣшла и мила
Цара Османа люблѣнога
Да е слѣдип оставила.
4. Трудно молодой би поднѣши!
И смешена шим се рече
За ким жельно сарце лѣши,
Да и спупай харло пече.
5. Бѣо чемер најжеспочи,
Ки справлѣна Дикла оѣуши,
Далек сунца дразѣх очи
Тамном ноѣи замаркнуши.
6. Али охола и могуѣа
Изкарваве грозне рати,
С' Турцима се побѣгнуѣа
Прид Поляцим указаши.

7. Тим од када ланско липо
Млад Кралѣвић разби Цара
С' другами она спрѣловишо
Прико Лежкѣх спрана удара.
8. Лешећ мно' краш сред пошѣра
Сѣмо и тамо по простору,
Од Едера до Непера
И Неспера к' Нѣмском мору.
8. Чим Бойница тако избрана
Веће пуша шѣком мину
Плѣнећ, палећ, са свѣх страна
Сву полячку Кралѣвину.
10. У слободи сміона одвише,
Док се усуди најпослѣе,
У дубраву гуспу више
Града од шварде Варсовіе.
11. Бѣше у сварси коловоза
Юр почела есен плодна
Кад задаждѣ с' грознѣх лоза
Руйна и слашка пића угодна.
12. Прем освану дан чеспиши
Кога вѣчна би ће слава,
Дан весели од добиши
Кралѣвића Владислава.
13. Ку без броя и без края
Войску он разби и заћера
Испочнога люша змая,
Ланско лѣпо край Неспера.

14. К' польском Кралю на дан ови,
Скупише се сред Варшова
Све Войводе и Кнезови
И спаросши од Градова.
15. Тере покли шуй у многу
Боголюбшву у све гласе,
Найпрѣ хвала вишнѣм Богу
У присвешой Царкви дасе.
16. У разлике свак начине
Са свом опеш моѣи спави
Да спомена на све ине
Среѣнога се дана слави.
17. Млад Кралѣвић и по избору
Ш' ным Господа ина пада
Подраили бѣху у зору
Лов ловиши нза Града.
18. Он разлике шѣрећ звѣри
Хоће указап' свѣм очипо
Како с' войском Цара шѣри 1)
У дан испи преднѣ липо.
19. Под богапѣм одеѣнами
Од царлѣна с'я гримиза 2)
Гди се бисер и драг камп
Вархпошвена 3) злапа изниза

1) шерао, гонѣо. 2) порвира, Фигриг,
рогрога. 3) навезена.

20. На пасу му е мач злаћени
 Варх главе му шрепши перѣ;
 А под њиме коњ огнѣни
 Лакши баржи нег сѣвер е.
21. Тако е видѣти Бог сунчани
 И у оружо и у образу,
 Кад звѣри искаши он подрани
 Под Небеском свѣплом пасу.
22. Воеводе, кнези и Бани
 Прид њим редом ѣзде у дици,
 Одѣвени и оружани
 Племените сви колици.
23. Браш Казимир, спопарв кому
 Лице злапши мах целива,
 И он на коњу огнѣному
 Злапно одѣвен узанъ сива. 1)
24. У Испоку од младости
 Зора од славе још му испѣче,
 А од храбренства и од лѣпости
 Сфере зраке надалече.
25. Спѣпан млађи браш уз нѣга
 Каже испакмиш 2) дѣлим име,
 Баржи од плама бѣльи од снѣга,
 Игра Урешен коњ под њиме.
26. Езде и свѣшла Браћа ина
 Кон 3) славнога Владислава
 И од оружя и од хальина
 Замѣрна е свѣм направа.

1) сја. 2) сраниши. 3) код-

27. Лѣпи и млади Кралѣвићи
 На нѣгових спранах сяю
 Яхно сиви Соколићи
 Кад се у сунце загледаю,
28. Племениша дружба ова
 С' добишником Турскѣх сила,
 На одлучена мѣсша од Лова
 Овако се упушила.
29. А Варшовке лѣпе и младе
 Све госпође пуне дике
 Изишле су варх Ливаде
 Покрай биспре Висле рѣке.
30. Тих се панац међу њима
 Туй замеће у лувезни,
 У ком гласми меденима
 Покликнуше слашке пѣсци.
31. О чесшиши и храбрани
 Кралѣвићу Владиславе!
 Свак е вес'о у спомени
 Недобишне швое славе.
32. Ти оживи наш Соколе!
 У млађахна швоя лѣша
 Поплачїо си Турке охоле,
 И добїо Цара клеша.
33. С' шебе обрану сву примила
 Кралѣвина наша е свуди
 С' шебе опеш се разгоила 1)
 У покою, ки свак жуди.

1) ужива.

34. Свуд шежаку земля блага
 С' шебе обилне враћа плоде,
 С' шебе обшбче мбста драга
 Мед из дубя, млеко из воде.
35. С' шебе весео, крошка спада
 Под свиралу паспир пасе,
 С' шебе пушник миран сада
 Греде поюћ у све гласе.
36. Конь кои се ббсан яха
 С' напуханбм ноздрам пріе
 Аржа, пбни, огань паха 1)
 Вихар видбш би свуди е.
37. Благ и крошак зелен милу
 На ливадах сад ужива;
 Тере бойну люпу силу
 На лювеной промбнива.
38. Складни пуци, мирна села,
 Травна поля, доба угодна,
 Ройне челе, спада цбла,
 Жишне ныве, дубя плодна.
39. Разведренб сад у лицу
 Гласиш ово сви говоре,
 Веће лбпу вбреницу
 На Таћове води дворе.
40. Кралбвићу све е справно
 Нецкни 2) веће Пир весели
 У унуцбх име славно
 Поновиши наш Краљ жели.

1) баца, дува. 2) не касни.

41. Твоим зрацим чин' да обшѣчу
 Ова наша мѣста и даля,
 И рађајоу се и испѣчу
 Сунци од сунца, Краљи од Краља.
42. Ушпо на час дана блага
 Танац воде сей Госпое
 И овако се пѣсан драга
 Владиславу славном пое.
43. Епо сміона Соколица
 Из дубраве гуспе изиде,
 С' дванаесет бойних дѣвойчица
 Кою свуди слѣдом слиде.
44. Јах Лавица у сред гора
 Кад приписну глађу люти
 На све спране уши опвора
 Ослушуюћ куд се пути.
45. Ако из дубрав густѣх када
 Паспирске ова дипле чуе,
 Судећ да шу пасу спада;
 Весели се и радуе.
46. И мислећи да барзо има
 На вољу се насишпи
 К' оной спрани пуш вашима
 Лешећ у шѣк спрѣловиши.
47. Започница шако охола
 На зачинке 1) слапке и миле
 Кѣм се бѣху посред кола
 Лѣпе Госпое огласиле.

1) пѣсме.

48. Вапїе; ево племенише
 Среће! ево лѣпа плѣна!
 Тец'ше о Друге ме шецише!
 На богашспва неизречена.
49. Слѣдме свака, свака освешпи
 Себе и Цара, шурску вѣру
 Споменуоућ у памешпи
 Ланску добиш и попѣру!
50. Добро овега не дорече
 Могоркиня дикла варла;
 А пишше се и запече
 На барзому коню харла.
51. Леше за нѣом а не шеку
 И нѣ друге нагле, хипре,
 И плѣн жельни да прѣ спеку
 Барзѣм конѣи спижу випре. 1)
52. Тер у начин поплавице 2)
 Ка обилнѣх вода рѣком,
 Плахо се арвећ низ Лишице, 3)
 Све шпо среса носи шѣком.
53. Една едну спред десницом
 За сиѣжане парси хваша,
 Друга другу ница 4) с' лицом
 Спере коню прико враша.

1) вешрове, 2) буице, ко наводнеић. 3)
 горе, стрменце. 4) сагиба.

54. Нѣка за прам руди 1) од Коси,
 А за руку нѣка сміона;
 За руку она ону носи
 За пас злапни ову она.
55. Прико ноѣне шако шминне,
 Сред дивячи, вуку прике,
 Вук ко овце у начине
 Немилосне и разлике.
56. Бойне дикле барже од спрѣле
 Теку полѣм у поспѣху
 С' дразѣм плѣном све веселе
 Одмакле се далек бѣху.
57. Кад Госпође уграблѣне
 Будући се освѣсшїле
 Све у гласе с'ѣдинѣне
 Туже, циче, плачу и цвиле.
58. Нека Баѣа, драга свога
 Нѣка браћу милу а нѣка
 Уздисући Люблѣнога
 Зове у помоћ вѣреника.
59. Још слободе слашке чиѣа
 Неприсшаю славом моѣи,
 Вапиш славна Кралѣвиѣа
 Да их опеш буда доѣи.
60. Али се од нѣих свѣх замани 2)
 Цичи, плаче и шугуе;
 У заклоной али спрани
 Нїе никога да их чуе.

1) ковчашти. 2) запрабога *imfonst*, *invano*.

61. Гарм их сплешен дубѢ често,
 Гусшим Гаїом, юр обспрїе, 1)
 Паче кишним хвоїом мѢсно
 Небесом их испѢм крїе.
62. У край гая гуспа поли,
 Дубрава се една одкрива,
 Барза рѢка харли доли
 А тих вѢшар згар ѡелива,
63. Руди ясен, брѢспши широки
 Бор зелени їоха 2) бѢла,
 Дивя лѢска дрѢш жеспоки,
 Хишри явор, виша Ела,
64. И чезвина од спо вѢка
 И храспдавни шуй се успара 3)
 Нїе им нигда сила прѢка
 Наудисш могла од вѢшара.
65. Проз дубѢ ово харло спадо
 Од различѢх шарка 4) звѢри;
 А по гранах лешѢї радо,
 Яшо од ппица свеї жубери.
66. Биспра рѢка с' веїе прака 5)
 У дубраву гуспу улази,
 Од сунчанѢх ка ю зрака
 Чеспим кишѢм чува и пази.

1) обспре, обспрши. 2) Erlenhofz, alno. 3)
 постара се. 4) шарка. 5) са више кра-
 нова.

67. Али све се воде спаю ,
И Езеро сред нѣ чине ,
Лѣшне данке у ком праю 1)
Лѣпе Виле од планине.
68. Дружба испочиѣх започница
Слѣди сміона и слободна ,
Гди угласом од вѣшрица
Дубрава ове зове угодна.
69. С' дуга шѣка , свака шрудна
Зной на свѣшлом лицу ошира ,
И од вруѣине од полудна
Яше у дубю полак вира , 2)
70. Соколица прихрабрена
Прид њима се нагла пуши ,
И сред дубя шуй зелена
Кликуе овако починуши.
71. Е то е пасшир сврашїо спада
У подгорѣ на пландиште ,
Свак под дубѣм сред ливада
При кладенцу вѣшрѣ иште.
72. Защо и ми друге и миле
Чиш сунце од згар припеклоє
Ходмо гди сѣн дубя диле 3)
За шрудима наѣ' покое.
73. Уживамо слашке хладе
Гди нас зове , друга сѣнца ;
А коньи нам варх ливаде
Нека пасу код кладенца.

1) проводс. 2) покрай извора. 3) дѣле.

74. А ши ки си по ли свѣшо
 У юнашспву Владиславе
 Ходи опимаѣ робѣ опешо
 Чекамо те сред дубраве.
75. Не спраши нас шва десница,
 Цѣле Войске с' шобом води,
 С' дванаеш самѣх дѣвойчица
 Я те чекам у слободи.
76. Од прѣкора од срамоше
 По свѣшу ши глас те опиши,
 Испод града да ши се опе
 Цѣш Госпоѣа племениши.
77. И да из рука дванаеш жена
 Немож ши га опеш спеши
 Ти кои славу од имена
 Лешш юнак сад найвеши.
78. Ах не шарпи да су врѣдне
 На швой куѣи у швои мѣспш
 Дѣвойчице младе едне
 Дан од швоѣх слава смѣспш.
79. Али у шеби сарца нѣе
 На полѣ изиш нам пропива,
 Да власш женска не добѣе
 Тко од прѣ Царе придобива.
80. У шо друге мое избране
 Не сумнимо од пошѣра,
 Одсѣдамо конѣ вране
 Починимо код Езера!

81. Дикла охола и сміона
 У ови начин вика и прѣши
 Веселеѣ се да сама она
 С' другам своѣм Цара освети.
82. Бойнице се све попеже 1)
 И с' робиням с' коня скачу,
 Свака свою наше веже,
 Све у едно оне плачу.
83. Млаѣахне им да не ушеку,
 Жеспочіем увишима 2)
 Прид оспрїех Дуба хреку
 Свѣзана се пуш призима,
84. Поносише и злосарде
 Од Испока варле дикле,
 Овако их спарва шварде,
 Меѣу собом пак су кликле. 3)
85. Покли сумниш нїе сада,
 Да нас овди шко заспане
 О вишежка дружбо млада
 Сшавмо оружѣ шежко с' спране!
86. Тер по овой биспрой води
 Чи свє паржи сунца зрака;
 Пловай, пловай у слободи,
 Игре миле швореѣ свака.
87. Разхладивши шруде ош боя
 У шпо овако млада жене
 Од лювенѣх перивоя 4)
 Одкриваю лире бѣле.

1) поше. 2) вишинама. 3) рекле, казале.

4) вршова, башта, Garten, giardino.

88. Нїе мѣспа , спране нїе
 Наймилїе и найдраже ,
 Ку завидно рухо крїе ,
 Да се пага сад не каже.
89. Све бѣлоће да прид очи
 Изберу се и с' едине ,
 Дробни бисер од испочи
 Ясно сребро снѣг с'панине.
90. Ком бѣлоће миле и драге
 Бойне дикле шамне оспаю ,
 Ке у бисприх водах наге
 Яхно звѣзде шреппе и сяю.
91. На замѣрну на едину
 Нѣх бѣлоћу свѣшлу избрану
 Биспри Езер на час сину
 Живѣм огнѣм вода плану.
92. Озелѣнѣ край у прави ,
 Трава у цвѣћу оспа околи
 Ближнѣ дубѣ по дубрави
 Гране у води склони доли.
93. Са свѣм водам од свуд рѣка
 Залеће се у шѣк харли ,
 С' Травом , цвѣћем с' дубѣм нека
 Целиваю она и гарли.
94. Нѣка е руси прам варх чела
 У облак злапан покупила ;
 Нѣка низ бѣо враш расплела
 И варх вода нѣм заплила.

95. Ну кѣи краля од Могора
 Лѣпша, свѣпля свѣх се указа,
 Ньой из бѣлих парсих зора;
 Сунце испѣче из образа.
96. Бѣля е видѣш она веле
 С' другам пловуѣ сред Езера
 Негли од мора Виле бѣле
 И од спѣваоца куфа 1) пера.
97. Чим нѣ злапни прам од коси
 Тихо парши слапка блага
 Из злапа ѿой бисер роси,
 По Цвѣшиѣу Лица драга.
98. Овако се нѣгда обяви
 И Божица свѣпла од лова,
 И по Езеру у дубрави
 Нага овако с' другам плова.
99. Овако се и лювена
 Лѣпа маши указала
 Из сиѣжанѣх када пѣна
 Сред морскѣх се роди Вала.
100. Али охале дикле лѣпе
 Час не могу спаш без рапи,
 И у забавах слацѣх хлѣпе
 Бойнице се указапи.
101. С' едне спране шест успаю
 С' друге опеша шест прошива;
 Све се водам оружаю
 Зашѣцаш се свака ужива.

1) лабудова.

102. Една супроћ другой плове ;
 Една другой прѣши смећу :
 Сада оне , сада ове ,
 Воду узимљу бисер мећу.
103. Чим Бойнице лѣпе и нагле
 Чине оваке игре у води ,
 Тере свака варке магле 1)
 И хишрине изнаходи,
104. Епо од прубля и од пѣсана
 Замнѣ около сва дубрава ,
 Ловци круже са свѣх спрана
 Кралѣвића Владислава.
105. Нѣки у руци харбу носи ,
 Конѣ вишо нѣки има ;
 С' огнѣнимсу пушкам мнози ;
 Мнози с' луцим напешима.
106. Они воде барзе харше
 Ловне яспребе они драже ,
 Траже висли , свуд се варше
 Пси ини лаю , конѣи арже.
107. Млад Кралѣвић бѣше одпріе
 Обкружіо поля цѣла ,
 Соко му се сиви вѣе
 Варх свѣшлого ведра чела.
108. Пшица охола сред висине
 Племениша яша пера ;
 А на варше манѣ ине
 Марзи прудиш барза пера.

1) ишлене преваре.

109. Спиже шко се не приклоня
 За приклоном лешѣш неће;
 Ну што удара све прид коня,
 Владиславу славном меће.
110. Ко шѣм велећ поли многе
 Нїе яке силе од свѣша,
 Коя овако прид пве ноге
 Пасши не ће придобиша.
111. Различїѣх спада звѣри
 Од свуд скачу зашѣрана
 Од ловаца дружба их шѣри
 И у круг збїя са свѣх спрана.
112. Бѣжи без прага и без пуша
 Хишра куна, зец пун спраха;
 Вепар, 1) каплан 2) Рис кошуша,
 Елен барзи, сарна плаха.
113. Ловцим дубрава у околo
 И оружїм сва се обшиче
 Крошко звѣренѣ и охолo
 Збѣно у яшу едном пече.
114. Ну Кралѣвић ко замѣри,
 Што дубрава даржа ова,
 Викну, о дружба! пусте звѣри,
 Срећнега нам ево лова.
115. Соколица свраћа очи
 Од куд бука спрашна исходи,
 И ко позна што ю узрочи
 И ко виде што се згоди.

1) дивлѣ свинчс. 2) леопард.

116. Вапѣ другам презно 1) свака,
 На оружя, на обране,
 Непрїяшеля множ насяка
 Обкружила е сваке спране.
117. И у шо из водах Харло искаче
 И узам руха на се меѣе,
 Самом сабљом међу маче
 У сарнуши справна е веѣе.
118. Времена бо ни час' нїе;
 Да оклопѣм парси опаше,
 Да качигом чело скрїе,
 Да на барза коня узяше.
119. Ну иѣ друге барзе поли
 У изишяспїю 2) биш' не могу
 Да их улас баржи не околи,
 Непрїяшельску ѣу налогу.
120. Шпо да учиниш' могу наге
 Придобиша е свака сама,
 Не од прошивне силе и снаге
 Ну од испога свога срама,
121. Нїедна оружя непопада
 Ни у друго праши сила
 Негли у одеѣу, еда млада
 Нага би се зашпишила.
122. Тако ловице у лову се
 Уловише приловини,
 Паче гуса 3) у сред гусе
 И нѣх плѣнеѣ лов се учини.

1) уплашено, 2) изшествїю, 3) разбойник.

123. Тако и яшо бѣло у води
 Од сиѣжанѣх куфа плове,
 Игре нове изнаходи
 Под неубере сладке слове.
124. Ну ако унази орла сива
 Гди нань лѣши из висина
 Скланя крила главу скрива,
 Ни игра веће, ни зачина
125. Кралѣвић се благ од веће
 С' ухићенѣм диклам каже,
 Ко оне иних, он нѣи неће,
 Везаш', само им спавля спраже.
126. Соколица ну Вишежка
 Не губи се што сама оспа,
 У десници сабля шежка
 За цѣлу јој войску е доспа.
127. Паче друге нѣ видећи
 Да су у робство већ упале
 Скачу гди е скуп највећи
 Неприятельске од навале.
128. Яхно шигре звѣр сардиша,
 Из планинске кадно спиле 1)
 Ловац! скуп и похиша
 Породе јој драге и миле.

1) када яме.

129. Пуна бѣса и чемера
 У плахом се карши шѣку,
 И злошвора дочим 1) шѣра
 Режи у гиѣву спрашну и преку.
130. Тако пуна сарчбе огиѣне
 И охола бойница е,
 Чим у плѣну заплѣниѣне
 Ослободити друге хае.
131. Међу оружја, међу конѣ
 Не пече она него лѣши
 Тере смаршне и поконѣ 2)
 Распе ловцом вика и прѣши.
132. На прѣд на зад с' десна с' лѣва
 Град ударац смаршиѣх валя,
 Дажд од лежке карви лѣва,
 Топећ мѣспа ближња и даля.
133. Ломи, карши, пре поплача
 Бие, сѣче, плеше и меће,
 Спо десница и спо. мача
 Да има, могла неби веће.
134. Леха и Крака уби уедно
 Сабљом прође оба харло;
 А немило и нередно
 Вишославу прекла гарло.
135. Прико паса Ђурђа удара
 И расѣца у два дѣла;
 А однесе у Гаспара.
 Варх од главе вас до чела.

1) кад. 2) покойне.

136. Спуче оспои боціом главу
И мождане све му проли,
Он вас стрѣпиће и у карваву
Блашу паде на пле доли.
137. Јошш Бисерко дѣше младо
Ружом лице кому сене;
А весело сяю и радо
Очи лѣпе и лювене.
138. У плахоћи без обзира
На бойницу чим насарће,
И под саблю бришку умира
Ку она плако нань обарће.
139. Али една започница
Што да море проћ писући,
Буди змѣя Крилашица
И огнѣне змай горући.
140. Око иѣ су сѣдинили
Поляцисе сви у буци,
И спо мача извадили
Супроћ одной самой руци.
141. Сміона дикла нейма страха.
Али чим их бѣе и шуче
Изненадке сред замаха
Вишежка јой сабля пуче.
142. Неуставля се боціом лупа
И у злошворской грезне карви,
Ну од лешкога свак час скупа
Од свуд мноштво веће варви.

143. Тада у смаршној чим погуби
 Кралѣвић е славан гледа
 Прѣ нег живош млада изгуби,
 Скаче с' конѣм сам напреда.
144. Распискуе и укланя
 Све Вишезе, свое спране,
 И да ю ничій мач не рая
 С' нѣговѣм ѿой чини обране.
145. Нїе храбреном Владиславу
 Вѣк у сарцу свом поднеши,
 Лѣпу бойницу и гиздаву,
 Да нередно види умреши.
146. Спомена е нѣ едина,
 И замѣрна бойна дѣла
 Сред Богданскѣх кад равнина,
 У помоћи е цару била.
147. Аи колико она е лѣпа,
 И у расарчби и у гнѣиву 1),
 Да погледом спѣнѣ цѣпа,
 И у огню згара живу.
148. Ну Кралѣвић вик би ушећи
 Од нѣ дразѣм очи мого,
 Да не успавля озир 2) већи
 Сад желѣне свое много.
149. Крѣпку мисо има ову
 Да ни у едно вѣку доба
 Вишезусе Исусову,
 Желѣш Туркиню не подоба.

1) урас'рди и у гнѣву. 2) почештованѣ.

150. Али урес драг сунчани,
 Од све лѣпе вѣренице
 Ки у сарцу гледа и храни
 Не да му ино желѣш лице.
151. Соколица али веће
 Видећ ино да неморе,
 И да из ове има смеће
 Расуће изиш нѣ најгоре.
152. За никако не упасши
 У полячке жива руке,
 Смјона гарди без припасши
 Огнѣ, маче, стрѣле и луке.
153. При слободи смарш не хае,
 Тиска и на зад шако измиче;
 А и Кралѣвић неприспае
 Вапиш нишко да ю не пице.
154. Ну нје пуша већ напрѣда
 Войска е придњом, за њом рѣка;
 Што ће, гдѣ ће, да се преда
 Владислав јој славни вика.
155. Бойница се не шарпећа
 Сва плам живи на ово спвара,
 Рѣч јој изрећ' не да смећа,
 Руком само одговора.
156. Али се опрѣш заман 1) сили,
 На ју едну сваксе пуши
 Придаш јој се пребѣ, или
 Сасма лудо погинуши.

1) залуду.

157. Тѣм спегнуша с' шѣх незгода
 У рѣку се меће доли;
 Спрацлѣ (1) узгор плаха вода
 Край замнива вас околи,
158. На варх из дна она искаче
 И на измѣну руке од лира
 Све што може барже и яче
 Пружа дилѣ и проспира.
159. Плове яхно лака риба
 И гдѣ друге спране пази,
 Да се од рѣке край пригиба
 Слѣди на двор, харла излази,
160. Кралѣвић се слави чуди
 Недобитно пазећ смѣнѣ,
 И слободу многу суди
 Од храбрене Могоркинѣ,
161. Тѣм сред скупа свѣх юнака
 Спарва у дици квали и слави,
 Шлѣ 2) подобан дар јој пака
 Ухићѣне друге одправи.
162. Бойне коиѣ, сеѣшла оклопа
 И оспало све што оше
 Шшите, спрѣле, луке копя.
 Шлѣ јој на час нѣ лѣпоше.
163. Велећ да знаш мач сред мое
 Ки деснице видѣ сяши
 Он се опаза 3) за господое
 Слободиваш не хишаши.

1) удара у брег брза вода. 2) шилѣ 3) он се види.

164. Зашто за све да шурачки
 Спрах е и расап наша сила,
 Кралѣвић е свуд полячки
 Шпши и обрана лѣпѣх Вила.
165. Но ко бойна дикла узасе
 Опеш миле друге види,
 С' поликога дара сва се
 Паньи 1) губи, смеша и слади.
166. У памеши мислећ ходи,
 Ко би могла зафалиши,
 Ну начина не находи
 Тѣм овако спа вапиши.
167. Кралѣвићу гласа многа
 Добиша сам я добиша
 Не од оружя ну од швога
 Благодарсшва племениша.
168. Ко' ово рече диже свраша
 Лѣп огарляй хипро склопѣн
 Вас бисером варху злаша
 И каменѣм дразѣм побѣн.
169. Словима се он обшѣче,
 У ких писмо шши се од згара;
 Свак одспунай надалече,
 Могерскога кѣи сам цара.
170. За уздарѣ, 2) посла ово
 Владиславу храбреному,
 Велећ да име свуд нѣгово
 У сарцу ће носити свому.

1) по шта е дрво, дрвенисе. 2) награда.
 Belohnung, premio.

171. И у напрѣд нигда веће
 За харна се указаши,
 Проћ карспяна она неће
 Нигдѣ с' другам воеваши.
172. Пак оружа на се спаши
 И на уресна коня скочи,
 Тере с' дружбом пуш управи
 Царспву очину пуш испочи
173. Ну к' испочим спранам свѣша
 Чим бойница лѣпа яше
 Чарн ю Хадум епо срѣша
 Казларага кога шляше.
174. С' парво їой се он покланя
 Како обичай Турска проси,
 Пак у крашко без каршманя 1)
 Каже гласе ке їой носи.
175. Вели од славна Цара Османа
 У испок, гди сам с' войском иде
 О Краљице ши си звана!
 И све друге ке ше слиде.
176. Соколица на глас ови,
 Ки с' веселѣм слиша млада
 Коня обраће на пуш нови;
 Пуши се управ Цариграда
177. Сред справљина 2) сарца свога
 Час не може мира имаши,
 Да їой Цара люблѣнога
 Прѣ се жельом нагледаши.

1) каснења. 2) обаяня; као пронука.

178. Кога ни дуг пуш ни врине,
 Една ина спвар на свешн. 2
 Нїе пригодам различнїме
 Могла изиш' їой из памешн.

Сварка пїня девешога

П Ђ Н Ђ Д е с е ш о .

1. **З**аправлѣна Соколица,
Да прѣ види цара млада
С' другам лепи яхно пшица
Пуш бѣлога Цариграда.
2. А Поляци сви весели,
И Госпође слобођене,
На обилне су гозбе сѣли
Покрай рѣке свѣм спудене.
3. На час дана срећна по ли;
А-у здравлю Кралѣвића,
Здравише се и околи
Напїяху од младића.
4. Још на славу польске круне
Под глас складнѣх зачинака,
Руйна вииа чаше пуне
Служаху се од юнака.
5. Пође здравица и уздравю
Кралѣвића вѣренице
Напи славном Владиславу
Чашом злапном сред деснице.

6. Весео оштатак данѣх чаша
 Ловци овако чим праяху
 Чесни гласи и за гласа
 Кралѣвићу долешяху.
7. Улак 1) најпре кои дође
 Навѣсно му ово бише,
 Од Туркиня ко Госпође
 Варшовке се заплѣнише.
8. Донѣ други ко е весео
 Кралѣи снѣме вас пук ини,
 Да е Владислав славни опео
 Клепа гуса 2) што заплѣни.
9. Харлешекућ приспѣ трећи
 Ш' нѣи порука наспа ова,
 Да с' господом час не цкнећи 3)
 Гре 4) Кралѣвић пуш Варшова.
10. А то прѣ ноћи нека
 У граду се нађе у нушра,
 Ер поклицар се царски чека
 У освѣшѣ 5) бѣла юшра.
11. Ко добишник од испочи
 Чу заповѣд оца свога
 На барзога коня скочи
 Нагло слѣђен од свакога.
12. Господичић млад прид њиме
 Да од пуша шруд му скраши,
 Кличе гласом величине,
 У ови начин попѣваши.

1) пошпа. 2) разбоиник. 3) каснећи. 4) иде-
 5) свипанѣ.

13. Подижесе плахо дѣше
Млад цар Осман с' цариграда,
На погубе, распре и шнеше
Польскѣх поля и ливада.
14. Да чеспишу круну лежску
Сабљом смакне и поплачи.
И под силу Турску шежку
Нѣ кралѣвство ухарачи.
15. Али испине будућ гласе
Краль полячки већ е чуо,
С' неизмѣрном войском да се
Цар на нѣга подигнуо.
16. Заповѣд е са свѣх спрана
Да войводе свѣх найвеће,
И Господа ина избрана
У Варшовско дођу Вѣће 1)
17. Гди будућ се разумѣле
Турске справе спрашне одвише,
С' многом силам многе силе
Сусрепише одлучише.
18. Полећеше заповѣди
По проспраной Кралѣвини,
Пуш Варшова да свак слѣди
Под оружѣм у барзини.
19. Да на войску свак се скупи
Да опрѣши свак с' едини
Силном цару прѣ нег спупи
На подольской покраини.

1) совѣш.

20. Сва се земля на глас ови
Збуча, збуни и подиже;
Варве од свуд вишезови
К' Варшїов се свак приближе.
21. Иносправе круне и кнези
С'кѣм поляци дружства имаю,
С' воеводам и с' вишези
На нѣх помоѣ и они устаю.
22. Проспиру се спѣзи свуди,
Трубѣ даше бойне гласе,
Од различѣх войска люди
На равному полю спаше.
23. Сину своему кралѣвиѣу
Краль шибѣку над свѣм пода,
А у Карлу хошѣвиѣу
Од войводе свѣх войвода.
24. Сунчано се свѣшло око
Лѣпшѣх вишез ненагледа
Сви ездяху у широко
Под начином складна реда.
25. Залеѣесе из сѣвера
На испочна люша змая,
И прострїе барза пера
Польски оро пуш дуная,
26. Славна краля войска избрана
Под крило му спаше пада,
Цвѣш шунчкїех, Лежкѣх справа
И кракова урес града.

27. Он могорскѣх преко поля
Дође руске на границе,
Пак упрѣчи пуш подоля
Управ шварде каменице.
28. Спани се одпле на краине
Гди од Неспера рѣка пече,
Тер погледа из висине
Бисприм оком надалече.
29. Али онуђе од Дунава
Барзећ слеће сива ппица,
Гди славнога Владислава
Сунцем сяху ведра лица.
30. Велећи му заповѣда
Кудѣху обратиш барзѣм крили?
Кудли казаш пуш напрѣда
Недобитной швојой сили?
31. Ето у спяро Дренополѣ
Ошмановић изишо е!
На широко равнополѣ,
Таборећи чеше свое.
32. Начек се е и одшоле
Сам на коню он подиго,
Да би швою о соколе!
Недобитну добиш спиго.
33. Ну шшо велим нове гласе,
Кралѣвићу чу избрани!
Пришо е Дунав приближасе
Плахи *осман* к' овой спрани.

34. Ето мое бистро око
 Веће га е угледало,
 Полѣ му е свѣм широко
 Неизмѣрной войсци мало,
35. Засѣди му ши моспове
 Прико пруса и Неспера;
 Ер сам поглед Войске ове
 Разбѣнога на праг шера.
36. Цѣни дѣше с' бойном раши,
 Да се умѣшап сред юнака.
 Ко у сараю воевани
 С' колом лѣпѣх дѣвояка.
37. Мисли из лука вишез ови
 Шпо пошежу смаршне спрѣле,
 Да су посмѣси и целови 1)
 Кѣм раяю успи миле.
38. А започне равне спране
 Бойна поля сред заваде
 Парси бѣле и снѣжане
 Туркињице лѣпе и младе
39. Ах чуй у шпо дѣше уздасе!
 Кад се на бой с' нѣм справляла,
 Царица му е злапне власе
 За пенпиве луку дала.
40. Велећи му сладки браче!
 Ти из мога спрѣляй прама 2)
 Я злошворе шве найяче
 С' погледом ѣу згарип' сама.

1) полюбци. * 2) коее.

41. Ти десницом швом храбреном
 Я ћу очима даждѣш смарши,
 Махрамицом позлаћеном
 Трудну ћу ши зной опарши.
42. У шолико и ши одправи
 Воеводу Сайдачкога,
 Да на мору разбѣ плави 1)
 Непрїяшеля силна швога.
43. Он с' козацим од ких сада
 Глава е спавлѣн у добиши
 До самога цариграда
 Ласно све ће поплѣниши.
44. Паче још ће проћ на прѣда
 Глас нѣговѣх войничара,
 И узеш' швардѣх из обсѣда,
 Коревскога шамничара.
45. С' друге спране под оклопѣм
 Радовилски кнез опиде;
 Тер на ушпос 2) свишѣм копѣм
 Кроз планину спару узиде.
46. Неманьићу да спѣпану
 Намѣспнику круне Царске
 Чим под собом землѣ оспану,
 Сербске, Руске и Бугарске.
47. Сенужкога и најболѣ
 Још вишезе макни саде
 Да наспаро Никополѣ
 Твой добишни спѣг 3) усаде.

1) кораблѣ. 2) улазак. 3) баряк, заснава.

48. Туй се Марка Кралѣвића
И Михайла Воеводе
Још поѣва бойна срећа
Смѣнспва, јонашспва и слободе
49. Скокни коня по Косову
Гди уби Милош Цара опака,
Ак' бѣлому Смедерову
Пошљи кишу пивѣх јонака.
50. Дух да одахне и почине
Укопанѣх пепео коспи
Бурѣа Деснопа и ерине.
Ких зеп Мураш ожалоспи.
51. Ну цвѣ Войску неброену
У двѣ Войске прѣ раздили,
Тер на пољу опворену
С' едном се опри шурской сили.
52. А с' другом е из ненаде
Спрање обкружи и зашѣци,
Тер смешене и нескладне
Главе плеши, пуке исѣци.
53. Збоди коня, узми веће
У десницу копѣ вишо,
Бог е с' нами од пве среће;
Невѣрство е придобишо.
54. Нѣ су од множспва Турак саде
Јонаци се пвои припали;
Ер да Небо одзгар паде;
На копѣ би га уздаржали.

55. Ну су Турци изчезнули
 Сѣверніѣм звѣзде прѣше ;
 Ер погубу нѣх су чули ,
 Кад на Царство спане дѣше.
56. Прико чарна мора дони
 Опман саблю варх карспяна ,
 Прико чарна мора гони
 Сад карспянски мач *Османа*.
57. Чу Кралѣвић глас пун смеће ,
 И у богданске землѣ равне
 Под Орловим спѣгом веће ,
 Чеше уведе на бой справне.
58. Супроћ нѣму Цар сардиши
 Од шпо войска с' войском дое ,
 Којой могли придобиши
 Сви езици неби брое.
59. На оружѣ се с' обѣ спране
 Дође у буци ; вас свѣш замни
 С' даждѣше у огню смаршне ране ,
 Све се смеше , дан пошамни.
60. Код Неспера Неспер већи
 Турске карви шуй пропече ,
 И у невѣрском распу и смећи
 Едва с' главом Цар упече.
61. А сад Царски добишниче
 Кралѣвићу наш храбрени ,
 Гди запада , гди ишиче ,
 Слѣдиш смо те приправлѣни.

62. Нїе од Арапа ки на яша
 Зашѣрани на бой ходе,
 Ну шва Войска изабраша
 Од Войвода и Господе.
63. Ки сви вапе 1) при Дунаву,
 Неспой, него проспри сада,
 Божю швою, нашу славу,
 Од истока до запада.
64. Тако юнак пропѣваше,
 Али уз ведра Кралѣвића
 Веће у Варшїов дружба яше,
 Свѣплѣх младици и младића.
65. Свак се види од свуд шећи
 На врашѣх га свак е срїо,
 С' Госпођам се веселећи
 Кѣх он бѣше слободїо.
66. По прозорѣх са свѣх спрана
 Дѣвойчице лѣпе сяю
 И од разлика цвѣћа избрана
 Дажде обилне просипаю.
67. Хвале вас му пук сачиня,
 Спар и млад га часпиш харли, 2)
 И Краль славни славна сина
 Радо прима мило гарли.
68. А Поклисар Цара Силна
 Будућ прошо све Подолѣ,
 И сва руска мѣспа обилна
 На Московско дође полѣ.

1) вичу. 2) иши.

69. Он се у граду Каменици
 Бѣше уздаржо веле дана,
 Што козачки свуд Войници
 Враѣаху се са свѣх страна.
70. Од нѣх гусе 1) неизречени
 Спрах у сарцу свом оѣуши
 За све врзаше да опворени
 Поклисару свуд су пуши.
71. И што од онда Паша узпреда
 И у шежкой оспа смеѣи,
 Одкле копѣм нанѣ угледа
 Крунославу бойну шеѣи.
72. Сумнѣи и свеѣ му сумня чини
 С' узрока се бояш' шега,
 Како она, да се ини
 Упознали не би у нѣга.
73. Тим докли се улак враши,
 Кога у Краля посло бѣше,
 Не кпѣѣи напрѣд пушоваши
 Одоци се он савише.
74. Ну ко прими да Войвода
 Над Козацим с' Полячкима,
 Уздану му спражу пода,
 Кага у пушу прашиш' има.
75. И без сумне и без спраха
 С' дружбом Козак Вишезова,
 На равнине пад дояха
 Не далече од Варшова.

1) разбойника.

76. На брѣг едан шапор меће,
 Коня одсѣда на ком яше,
 А варх нѣга и ноћ веће
 Царни шапор свой спераше.
77. Туй почину, докле опеша
 На испочна враша бѣла,
 Ясиѣм спупом зора ишепа,
 Сва румена, сва весела.
78. Краль Полячки у шолико
 Недобитни и чеспиши,
 Купи веће све велико
 Цвѣш кралѣвсшва племениши.
79. А шо у ведрой слави нека
 Сред Войвода и сред Бана,
 На Присполю он причека
 Поклисара Цара *Османа*.
80. Ки с' наредбом шад подпуном
 Бѣше у многой послан жельи,
 Да с' Полячком славном Круном,
 Мир ушварди и ушемельи.
81. Ах! овако с' плахе ѣуди
 Неразборним смѣнспвом гине,
 Непрѣяшеля шко не суди,
 За оно што е од испине.
82. Епо усиѣни Цар е охоли,
 Поћ' у испок справан гдѣе,
 Да с' даровим сад се моли
 Кому сабљом прѣши прѣе.

83. Не сміесе гануш дѣше;
 Юш бо спраши Пуп га рѣка,
 Шпо не види спарва увѣше
 Недобишне добишника,
84. Бѣше сунце конѣ огнѣне
 По небеском полю удрило,
 Сред испочи разведрене
 Злашеѣ зорно руменило.
85. С' испочиѣх се спрана када
 Ешо Паша Царски упаци,
 Гди од Варшова бѣла града,
 У вароше лѣпе улази.
86. Сред простране Кралѣвине
 Яхно сарце польскѣх поля,
 Спои Мазовска мимо ине
 Све друге е лѣпша и боля.
87. На Висли їой биспрой рици,
 Варшов град е варх и глава,
 У саданя доба у дици
 Двор му Кралѣв свѣшлост дава.
88. Туй бо Кральи прибиваю
 И присполя дарже своя,
 Обѣбнасе Вѣка спаю,
 Или од мира или од боя.
89. Прид Варшовом на ливаде,
 Ка е у сваком равна краю,
 Вишезове видиш младе
 Бойне конѣ гди играю.

90. При вишежкой пој забави,
 Ман Поклисар коња плаха
 Иска од игре да успави,
 Докли у грацка враша уяха.
91. Яничара спо напрѣда
 У жаркулах 1) с' перѣм яше,
 Спахоляна несеш с'реда
 Тихом ѣздом слѣдјаше.
92. Опеша е брой конѣика
 У одеѣах племенишѣх
 Коем спѣзих множ велика
 Варху копѣ препши вишѣх.
93. Дуг ред младих пак дѣшиѣа
 С' различѣм се даром каже,
 Краля и славна Кралѣвиѣа
 Опмановиѣ чим облаже.
94. Трјесп конях су у поводу
 Арапскога од племена,
 Огњи у изгледу, вихри у ходу,
 Варх морскѣх би шекли пѣна.
95. Сухо им злапо седле скова,
 А оглавѣ бисер низа,
 Драг е ками сред њихова
 Чела видѣш' сунце из близа.
96. Трјесп лукова с' Таркачима 2)
 Накиѣѣни прибогапо
 Замѣрна е урес свима
 Све драги ками, бисер, злапо.

1) шешир яничарски. 2) торбе ди лукове држе.

97. Юш придесет бришких сабля,
 Ким изварснош 1) Ишпок дава,
 А с' небеса сунцу уграбля
 Зрака свѣшла свим направа.
98. И придесет робиньца
 Злашо им чиспо прам находи,
 Зора из чела, а даница
 Из очи им бѣо дан води.
99. Погледа су све разблудна,
 А обличія господичне,
 Лѣпоша е нѣх причудна
 Божицами райскѣм сличне.
100. Младому их Владиславу
 Осман млади Цар пошла,
 За разговор и забаву
 Сред покоя драга и мила.
101. Яше Паша найпоследне
 Конь под нѣме, поносише,
 Око главе од свуди е
 Снѣжани му вео 2) свише.
102. Бѣли риси 3) чарнѣх пѣга
 Злапан кавад 4) свуд му ресе,
 До самога паса у нѣга
 Сѣда брада просширесе.
103. На узди даржи одну руку
 При парсѣх другу храни,
 Кажуѣ у нѣой свему пуку
 Царски у злашу лисш послани.

1) совершество. 2) чалма. 3) рисови (живошинѣ) 4) альпина горня.

104. Войводах му шест е около,
 Кѣм нареди Кралъ га срѣспи.
 Одѣвени сви су охоло,
 Свѣшла обличія и свѣшлоспи.
105. Нѣих су конѣ видѣш паци 1)
 Да не шичу землю, ѣзде,
 Паче рек би, хишри и лаци 2)
 Пружиће се сад на звѣзде.
106. С' овѣм редомѣ у овой слави
 Господа се друже ова,
 Поклисар се Царски управи
 Кралѣвскіѣх пуш дворова.
107. Кралѣви се бѣли двори
 Дижу, и више пуш небеса,
 Поносишо ко звѣздам гори
 На проспору пуни уреса.
108. На мрамориѣх спунѣх 3) кои
 Лѣп ред каму сваколика,
 Наслонѣна граѣа спои
 Племенна и Велика.
109. У проспрана враша лѣпа
 Ко се улази у два реда
 Издѣлянѣх брои се Хапа 4)
 Старѣх Лежкѣх Краля гледа.
110. Тако им умѣ хишрѣх люди
 Вѣшшо рука слике опвориш,
 Да шко их пази живе их суди,
 И да сад ће проговорш.

1) шаки. 2) лаки. 3) спубови. 4) спубова.

- 111 С' бѣлѣм гнѣздом орловиме
 Лех се у одной руци обяви,
 Даржи у другой Град ком име
 Од нашаспва 1) гнѣзда спави.
112. Дубрава му око чела;
 Он бо из дубрав скупіо е
 У градове и у села
 Пук ком име пода свое.
113. Крак се са нѣм пак удѣля,
 Даржи у руку град и ови,
 Крака свога зградиселя
 Ки се именов и сад слови.
- 114 Примислав се шшипом пази
 И с' кацигам дубскѣх кора,
 Оружѣм бо шѣм порази
 Угре изагна прико мора.
115. Лех се види други опеша
 Спои конь узань он бо спѣче
 Обласп шпо у сва млада лѣша
 Барзѣм коньи шѣк пришече.
116. Даржи у руках лук и спрѣле,
 Ким обрани од Цесарске
 Великога Карла силе
 Пуке Словачке и Угарске.
117. Приспав слѣди рука яка
 Под ярмом се іощи прославля,
 Воловом га спарва, а пака
 Непрїяшельим своим спавля.

1) кое се може наћи.

118. Хип 1) е за овѣм, кому од коса
 Варх плѣих се вас проспира .
 Карсп у руках злапан носа,
 А , у небо очи упира.
119. Мезислав е име од славе ,
 Ки у свешой води умѣси ,
 Ко он парви варх од главе
 Пригну и карспом чело уреси.
120. Бойнислав е син за нѣме
 На присполю с' круном згара ,
 Кой с' именов Крелѣвскиме
 Парви он прими од Цесара.
121. Кон нѣга се писма издубе,
 Руске Войске ко поплачи .
 Поморавце и Кашубе
 Прими, а Русе ухарачи ,
122. У одеѣи калуѣера
 Казимир се парви удѣля ,
 Гош Криж даржи ким сашѣра ,
 Краль редовник непрѣшеля .
123. Бодеслав се под оклопѣм
 Кривоуспи гледи и брои ,
 Он на бою с' вишѣм копѣм
 И спереним шшипом спои.
124. Владислава Оца свога
 Спрѣд прилику даржи од злапа ,
 На шшишу Орла Полячкога
 Цесарскѣх сред нокаша.

1) спуб.

125. Спѣзи оклопя с' мачем шшипом
 Под Ловорнѣм више вѣнцом,
 И све шпо оше придобишом
 Русом, Угром, Лехом, Нѣмцом.
126. С' бѣлѣм Орлом спѣг даржећи,
 Казимиру е другом слика
 С' шѣм бо плешућ главу смећи
 Име доби од *Велика*.
127. Лауш пак е загарлѣна,
 На шшип му е Висла и Сава
 И доспойно наресена
 Двѣма крунам една глава.
128. С' друге спране парви у реду
 Хип се каже племно кипан 1)
 Анѣлон е по погледу
 Краль и юнак недобишан.
129. Слава у води сдаждѣ с' неби
 Да га влада воуюћи,
 Кад Владислав име себи
 Каршећ се узе с' война кући.
130. На шшип му е оклопѣни
 Коньик, ки чим коня пече,
 Дуго е у обѣ руке огнѣни
 Мач варх главе да удри прече.
131. Наличѣ узаць спой вишежко,
 Млада Краля мож' свѣдочип
 Свѣя и спреса копѣ шежко
 А конь под нѣм садѣ скочип.

1) спуб се види красно накиѣн.

132. Згар Владислав шрећи пише
Добишнику славну Царском,
Трећу круну звѣзде свише,
Над Полячком и угарском.
133. Саблѣ, луци, копя, шшипи,
И пѣне од свуд, ки му оспави,
Бег у горах придобиши,
И Цар Мураш на Мурави.
134. Од Мрамора пак е бѣла,
Спуп удѣлян пишу слова,
Краль добиши Нѣмскѣх сила
Расап Турскѣх вишезова.
135. На шшиш му е оро охоли,
Лисп маслине у клюн има,
Казимир сам шшиш охоли,
Даржа и смећа, одмешнима.
136. Од бронзе опеш спои од згори
Краля Алберта слика улипа,
Около ѿой свуд су одори 1)
Ташарина придобиша.
137. Друга уза ню сва се бѣли,
Прам под круном сам се Царни
Злашне писмо од згар вели:
Краль Лесандро благодарни.
138. Трећа уз ню издѣлана
Сѣди узмножна и велика,
С' Круном, ка е згар смѣщана
С' маслом е Ловорика.

1) грабеж Веите, преда.

139. Величину каже свою ,
 Образ свѣшли , поглед спавни ,
 С' писмом у миру и у бою ;
 Шизман парви Краль преславни .
140. Дуга е земля слава е дила ,
 Ка од имена распе свога ,
 Разби Тапара и Василя
 Силна кнеза Московскога .
141. Шизман други спои са нѣме
 Ведру слику злопо одѣва ,
 Од Августа среѣно име ,
 Ким понови чин Кралѣва .
142. Оро конѣику оклопѣну ,
 На шпишу му дружбу чини ;
 Он бо у вѣѣну здружи обѣѣну ,
 Лежку к' польской Кралѣвини .
143. Славна Краля и юнака ,
 И угарской е хип одеѣи ,
 С' буздованом рука яка ,
 Рек би спои , још пришеѣи .
144. Писмо се од згар злошно гледа :
 Спѣпан Башор овой е доспа ,
 Слава оспало приповѣда ,
 И глас за нѣм , кои оста .
145. Од оружя спое гомиле ,
 Ке Краль , вишез опе и дони ,
 Кад Московске разби силе
 И одмешене Пусе склони .

146. Прилика ова загарлила
 Бѣше оба свѣшла реда,
 Ко шим велећ прѣко дѣла
 Моћи нїе проћ напрѣда.
147. Мнози хипи мнозих Краля
 Међу овим јошше слиде,
 Ал их крїю мѣспа даля
 Сликe им се спред невиде.
148. Крїећ мѣспо ну замани,
 Ако им име удѣляно
 У славнѣх се дѣлѣх храни
 Свему свѣшу шим е знано.
149. Ну ко Паша прибогаша
 Силна Цара од Истока,
 На велика дође враша
 Двора свѣшла и висока.
150. Е то из међу скупна пука
 Ки од свуд варви и излази,
 Тварду спражу од Хайдука
 Под огнѣнѣм пушкам пази.
151. Вишежкога коня одсѣде
 Са свом дружбом шер се веће
 Проз разлика мѣспа узведе
 Прид Велико гори *Вѣже*.
152. Сред дворова ки све спране
 Многи урес покрїо е,
 И велика и проспране
 Три Вѣчнице 1) редом спое.

1) собе.

153. У найпарвой спаш се виде
Свег младићи племениши,
Ки кралѣвску дворбу слиде,
За на свѣшле часпи узиши.
154. У другой се купе и спаю
Племићи опеш зрелих лиша
Кои Краљу на глас даю,
Тко улѣспи нѣму пиша.
155. Краль у прећой надасвима
Величину ка проспира
Поклисаре свѣшле прима
И од владаня вѣће избира.
156. Али у вѣће у шoliko
Редом свѣше 1) свак принесе,
Тер се одлучи све колико,
Што одговорип Паши ћесе.
157. Зборовски се кнез одправи,
Обран међу мудрим збором,
Поклисара да забави,
Племенишѣм разговором.
158. Ки се огласіо бѣше одавна
И просуо свуд бесѣде,
Да од Силна Цара у славна
Краля за цѣћ мир гредe! 2)
159. Свѣшли Бан се диже шиме
Кога славе свуди леше
И у Вѣћници сред нъой с' нъиме
У начин се дворан срене.

Сварха десетога пѣня.

1) совѣше. 2) да иде због мира.

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Р 19 Срп II 825 / 1.3

О С М А Н И Д А
И В А Н А Г У Н Д У Л И Ћ А
Д У Б Р О В Ч А Н И Н А

сиђвана 1621 лѣна.